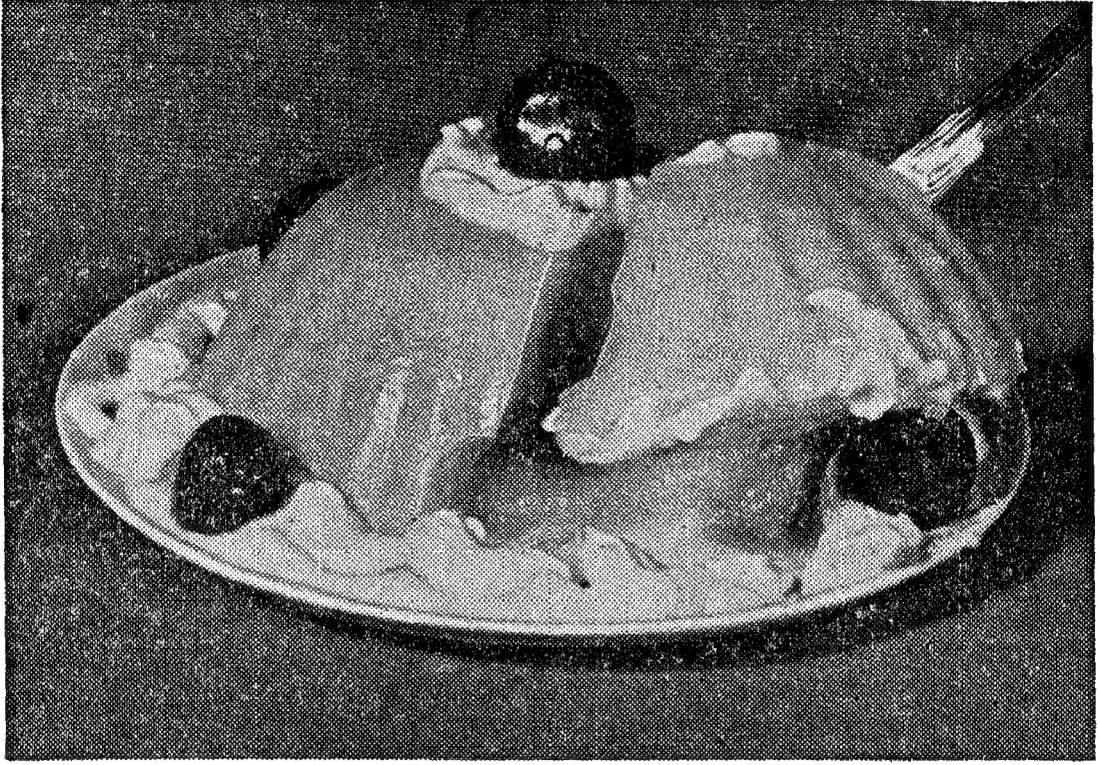

పిల్లలందరికీ ఇష్టం బ్రౌన్ అండ్ పాల్పన్ వారి బ్లామాంజి

బ్రౌన్ అండ్ పాల్పన్ సువాసనగల కార్న్ ఫ్లవర్

బ్లామాంజి నోట్లోనేయగానే కరిగిపోయే అత్యుత్తమ పలాహారము. దీనిని మీరు బ్రౌన్ అండ్ పాల్పన్ వారి సువాసనగల కార్న్ ఫ్లవర్ తో చేస్తే వర్షదా తోగ్గమైన సవరి నిద్రం. ఎందుచేతననగా బ్రౌన్ అండ్ పాల్పన్ వారి కార్న్ ఫ్లవర్ మెత్తని నమాన చిక్కదనముగా మిశ్రమ మగును. ఏమాత్రము ముద్దగా కరుడు కట్టదు. అది రీ రుచికరమైన

సువాసనలలో లభించుచున్నది. వనిల్లా, రాస్ బెర్రీ, కారమెర్, స్ట్రాబెర్రీ, పైనాపిల్ బ్రౌన్ అండ్ పాల్పన్ వారి ఇతర వివిధ రకములు, వేలెంట్ కార్న్ ఫ్లవర్, రైస్ వైరెటీ కస్టార్డ్స్, కస్టార్డు పొడరు.

బ్రౌన్ అండ్ పాల్పన్
స్వేదక కార్న్ ఫ్లవర్

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో., (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.,

ఉపయోగం: ఉత్సాహకరమైన కొత్త పంహార ముల ఉచిత పుస్తకము కోసం ఈ పూచన, పూరింది పంపండి. ఇంగ్లీషు, హిందీ, తమిళం, తెలుగు, గుజరాతీ, మలయాళం, మరాటీ, ఉరుడు. లేక బెంగాలీ భాషలలో అభిం చును. (అక్కర్లేని బాదను కొట్టవేయండి.)

తపాలా ఉర్పుం నిమిత్తం 25 పే. తపాలా విజ్ఞలను నేను ఇందుకో పంపితిని.

శ్రీ. శ్రీమతి. కుమారి.....
చిరునామా.....

డివి. సం. (APW-1)

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో. (ఇండియా)
పైవేట్ లిమిటెడ్.

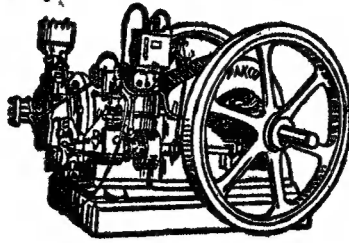
పోస్టుబాక్సు సం 994, బొంబాయి 1
ఈ బహుమతి భారతదేశంలో మాత్రమే

భారతదేశంలో ఏజెంట్లు: ప్యారి & కం. లి.

PAKLO పాక్ స్టో-స్పిడ్, కోల్డ్ డ్రైరింగ్ (హాట్ ఆయర్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * బాస్-ఫ్యూయల్, ఇంజక్షన్ పరికరములు

మద్రాసు ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు విశేషము:

Grams LAMP

K. S. SHIVJI & CO. (Estd. 1903)

Phone 3617

పోస్టు బాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1

వృత్తి ఎన్నుకొనుటకు సాంకేతిక పుస్తకములు

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్ . ఎలెక్ట్రిసిటీ లేకుండా పనిచేయు రేడియో రూ15/- కే ఇంటియందు తయారుచేసికొన నేర్పు పూరి వివరముల పుస్తకము. రేడియో రిపేరు, ఇంటివెరింగు ఇతర ఎలెక్ట్రికల్ మెకానిజము నేర్పుకొనవచ్చును (177 బొమ్మలున్నవి) ఇండియా స్టాండ్ హికులు ఒక చిన్న వర్క్ బుక్ పుస్తకము పలుగా రేడియో, ఎలెక్ట్రికల్ పనులపై వివరముగలపు సకము రూ 6. కాపీజీ ఇండస్ట్రీ గైడ్ : సిరా, పంచదార, ఎలెక్ట్రికల్ పరికరములు, క్షీణాసామగ్రి, బొమ్మలు, ప్లాస్టిక్ సామగ్రి వగైరా 50 రకములైన లఘుపరికరములు ఇంటివద్దనే కొద్దిగనంతో సులభంగా ప్రారంభించుటకు బొమ్మలతో వివరించు పుస్తకం వెల రూ 8-50. ద్రామింగు పెయింటింగు పుస్తకం రూ 4-50. కటింగు, టెయిలరింగు పుస్తకము రూ 4. ఫోటోగ్రఫీ ఆర్టు రూ 3. సబ్బు తయారుచేయుపుస్తకం రూ 4. మోటారు మెకానిక్ టీచరు 4-50. వి. పి. పి. చార్జీలు ఆర్డరుకు రూ 1/- అదనం. ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయవలెను:

SULEKHA BOOK DEPOT (A. P.) Phapala, ALIGARH.

శ గ్లిం పు ధ ర

ఆంధ్రప్రదేశ్ గురించి
అమూల్య సమాచార గ్రంథం

1/4 క్రౌ 862 పేజీలు.

1960 డిశంబరు అఖరులోగా కొన్నవారికి
రూ 10/- ల పుస్తకం రూ 8/- లకే యివ్వబడును.

పోస్టేజీ అదనం

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం.

బకింగ్ హామ్ పేట పోస్టు

విజయవాడ - 2.

NVKR'S

ఆంధ్రప్రదేశ్
వారపత్రిక

చిత్తరాలు

తెలుగు వెలుగులు

28-11-60 ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రికలో 60-వ 'తెలుగు వెలుగు' గా శ్రీ అనంతేశ్వరం అయ్యంగారిని చిత్రించారు.

శ్రీ అయ్యంగారు (గారు) తెలుగు వారుకాదు. వారిమాతృభాష తమిళం. అయ్యంగారు అనువారు తెలుగువారు కాదని మీకు తెలియదనుకొను.

మీరు ఆంధ్రదేశంలో నివసించేవారి సందరిని తెలుగువారుగానే భావించే ఉదాహరణ కావచ్చు. అదేమీ వాదం అయితే మద్రాసులో ఉండే తెలుగు వారు తమిళులుగను, ఉత్తర హిందూ స్థానములో నివసించుచున్న తెలుగు బిడ్డలు, ఉత్తరహిందూ స్థానములుగను పిల్లలుడాలి. అంటే వారిక తెలుగువారని మన వారని, పిలిచే మామూలు మనం కోల్పోయినా మన్నమాట.

ఎస్. కె. లింగం (గుంటూరు)

తెలుగు వారిలో కూడా అయ్యంగార్లు లేకపోలేదు.

* * *
28-11-60 పత్రికలో "లోపించిన 'బౌద్ధత్వం' మరుగుపుచ్చే పుష్టి గల నిండైన విగ్రహం" అన్న వాక్యం మినహా, శ్రీమాన్ మాడభూషి అనంత శ్వరం అయ్యంగారిని గూర్చి "తెలుగు వెలుగుల"లో చాలా ఆలస్యంగా వ్రాసినా, వ్రాసినది బాగున్నది. లోపించిన 'బౌద్ధత్వం' మేమిటో విపులంగా చర్చించివుండిన బాగుండెడిది.

చక్రవర్తి పి. యస్. వేణుగోపాల్
చక్రవర్తి పి. యస్. రామచంద్రన్
(అనంతపురం)

* * *
ఇప్పటికైనా శ్రీ అయ్యంగార్ని తెలుగువెలుగులలో వెలువరించి నందు లకు చాలా సంతోషము కలిగినది. ప్రవాసాంధ్రులూ అన్నట్లనిపించే పిరిని

అసలు వినాడో పరిచయం చేయవలసి నది.

రజ్జీ (విలారు)

* * *

తెలుగు వెలుగు కిరికలో తెలుగు శాస్త్రజ్ఞులను గూర్చి ఇప్పటి వరకు వ్రాసినవారు లేరు. ఇక ముందైనా ప్రచురించెదరా? అట్టి తెలుగు వేదాంతాలు లేక సన్యాసులను గూర్చి కూడ.

జి ఖా సరసింహం (బొంబాయి)

* * *

మనమూ-మన దేహాస్థితి

మీ పత్రికలో ప్రచురించుచున్న "మనమూ-మనదేహాస్థితి" అను శీర్షిక చాల బాగుగా ఉన్నది. కొన్ని వ్యాసాల నివారణలో పాఠకులను కూడ ప్రచురించినయెడల, ముఖ్యముగా మధ్యతరగతి కుటుంబాలకు చాల సహాయము చేసినట్లును, పిల్లల పెంపకమును గూర్చి తీసికొనవలసిన జాగ్రత్తలను కూడ ప్రచురిస్తే బాగుంటుందని మనవి. పిల్లలకు విద్యనున్నలో ఎట్టి ఆహారమును ఇవ్వవలెనో కొంతమంది తల్లిలకు తెలియదు. అందువలన పిల్లల ఆరోగ్యము పాడై వ్యాధులకు లాగుచున్నాడు.

జె. యల్. యల్. శాస్త్రి, (కొందుర్)

* * *

మీ పత్రికలో (వారపత్రిక) కొన్ని వారాల నుంచి ప్రచురిస్తున్న "మనమూ-మనదేహాస్థితి" అనే శీర్షిక ఎం. బి. బి. యస్. వాళ్ళ పోం లాగా ఉంది. మీ పత్రిక వినోదకోసం గాని, ఎం. బి. వాళ్ళు తెచ్చు బుక్కు కాదు.

ఎమ్. రమారావు, జె. కె. సింగ్.

(కాకినాడ)

* * *

ముఖచిత్రం

ఈవారం (ది 23-11-60) పత్రిక ముఖ చిత్రం 'మజిలీ' చాలా బావుంది. ఎంతో సహజంగా ఈ చిత్రాన్ని రచించిన శ్రీ తేజోమూర్తుల కేశవరావుగారిని మీ (మా) పత్రిక ద్వారా అభినందిస్తున్నాను. సినీమా తారల చిత్రాలతో విసుగ్గతి పోయిన మమ్ముల నందరం 'మజిలీ' చాలా ఆనందపర చింది ఇకముందు కూడ ఇటువంటి సహజ మైన చిత్రాలు ముఖ చిత్రాలుగా వస్తాయని ఆశించవచ్చు కదూ?

కె. ఎస్. పి. మూర్తి (వాల్తేరు)

* * *

23-11-60 వారపత్రిక ముఖచిత్రం 'ప్రయాణ విడిదిలో' చాలా క్రింద వంట బాగుగానే వుంది. కాని చిత్రపుల్లో చూపిన 'ఎడ బండు' తెలుగు సాంప్రదాయాలకు పూర్తి విగ్రహంగా తమిళ చిత్రాలలో చూపే మోటుబండ్లులా వున్నాయ్. మీరు తెలుగును తమిళీకరించారా? లేక, తమిళ

పత్రికలనుండి చవుకరేటుకు బ్లాకు కొన్నారా? ఇకముందునా కనీసం ఒక రంగులో వేసినా, త్రివర్ణమయినా తెలుగు నాటి పద్ధతులను విస్మరించరని నమ్ముతున్నాను.

కె. కాంత (నెల్లూరు)

23-11-60 ఆంగ్ల పత్రిక మీద ముఖ చిత్రం 'మజిలీ' చాలా ఆకర్షణీయముగా నున్నది. ముఖచిత్రం పత్రికలో ప్రచురించిన ఏదో ఒక కథకు సంబంధించి ఉంటే బాగుండును.

సుస్థర్ల జగదీశ్వర్ (బొంబాయి)

* * *

శృతిమించి రాగాన

పడుతున్నాయి

ఆంగ్లల అభిమాన పత్రిక ఆంగ్లపత్రికలో శంకర్ గారి "ఎప్పడూ ఇంటే" బొమ్మలు శృతిమించి రాగాన పడుచున్నవి. ఆయన తన బొమ్మలలో స్త్రీలని దుయ్యబట్టుచున్నారే గాని దానివలన ఆయన తన జాతి నెంత పీన పరుస్తున్నది ఆయనకు తెలియటం లేదను కొంటాము. కొబట్టి తమజాతి గౌరవం కోస మైనా ఇటువంటి బొమ్మలు తగిస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

వి. సునూ స్యరూప ఎం. వి. (మద్రాసు)

శ్రీ శంకర్ గారు "ఎప్పడూ ఇంటేనా" మొగవాళ్ళు వంటచేయడమూను అడవాళ్ళు అజమాయిషీ చేయడమూనూ. వేరే కొత్తవి చిత్రించలేదా? ఎప్పడూ ఇంటేకాక కొత్తవి ఎక్కువ హాస్యాన్ని కల్గించే చిత్రాలే వేస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

ఎ. యమనారాణి (విస్సన్నపేట).

* * *

16-11-60 లేదీన వెలువడిన ఆంగ్ల పత్రిక వారపత్రికలో వేసిన జి. రవీంద్రగారి కార్టూను ఆదర్శ దాంపత్యమునకు చక్కని నిదర్శనము. నేడు భర్తపట్ల స్త్రీ అనుసరించుచున్న అధికారదర్పము చక్కగా చిత్రీకరింపబడినది. ఇంతిహా కార్టూనులోని విచిత్రము ఏమిటని ఊహిస్తే ఎంత సమాధానం వస్తుంది. భార్య సౌందర్యమునకు ముగుడుయిన భర్త ఎంతటి కూలి పనికైనా వనసీయడు. ఈ కార్టూను స్త్రీయొక్క అధిక్యతకు, నానాటికి నశించిపోతున్న పురుషుని అధికారమునకు చక్కని చిహ్నము.

ఎం. రాధాకృష్ణ, (పైదరాబాదు).

* * *

మీకు వచ్చే కార్టూన్లలో ఉత్తమ మైనవిగా నిర్ణయించి, బహుమతు లివ్వడంలో ఏదో పొరపాటు వున్నట్లు లోనోండి ఎంగు వల్లనంటే చాలా పత్రికలలో చివరి పేజీలో

నైనిక దళ పతాక దినము

(డిసెంబరు 7)

నాడు

ధారాశముగా విరాళము లివ్వండి

ఈసొమ్ము మాజీ నైనికులకు, వారి కుటుంబ సభ్యులకు వడ్డీమునునకై పూర్తిగా వినియోగింపబడును.

మెట్టూరు మల్లులు • లాంగ్ క్లాత్

మెట్టూరు మల్లులు - శ్రేష్ఠమైన మల్లులు

తయారించువారు మెట్టూరు శంకర్ శ్రీనివాస్ లిమిటెడ్, మెట్టూరు తాప ఆర్. యర్ల సెలెక్షన్ ఇల్లు. పూర్వేపంగి ఏజెంట్లు డబ్బు. ఎ. బియ్యం సెల్ 4 కంపు (ప్రెస్టు) లిమిటెడ్, మద్రాసు-1.

వేసే బహుమతి పొందిన కార్నాకం, లోపల మామూలుగా వేసే కార్నాకంలే బాగుంటున్నవి.

సి. రాధ (అనంతపురం)

* " ఇటీవల ఆంధ్రనచిత్ర పాఠశాల (పమరించిన "కన్యాశ్రమం" రసవత్తరముగా ఉన్నది. ధనాశీచిత్ర పేదవారు తిమ్మిలలను ధనవంతులకు ఇచ్చి వారి భావిజీవితములను

ఉత్తరాలు

గూర్చి ఆలోచించకపోవటంవల కలిగే పరిణామాలను ఖుషముగా కథలో చెప్పిన కనుపరి వరలక్ష్మమ్మ గారికి నా అభివందనములు.

వి. సత్యనారాయణ (బొబ్బిలి)

మీ పత్రికలో ఈవగ్య అంతమంచి కథలు రావడంతోనే అనుకొంటున్నాను. అకొరత తీర్చేందుకు "మనుషులూ-మనసులు" మొదలెట్టారు. మొదలు చాలా బాగుంది.

వి. సుశీలాదేవి (భీమవరం)

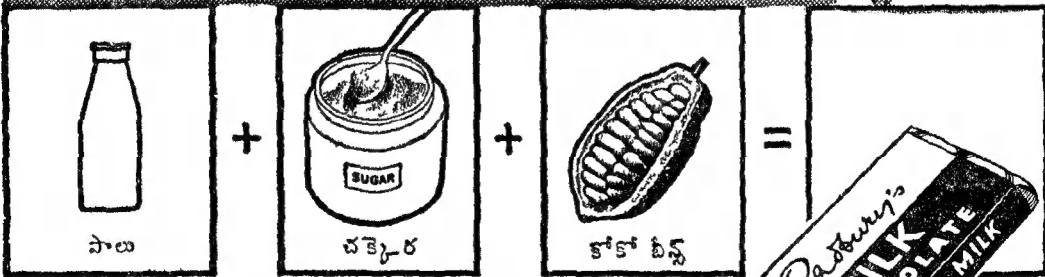
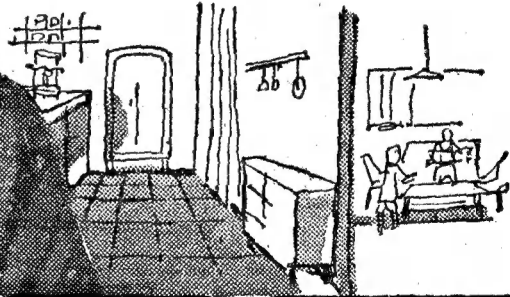

మీకు క్యాడ్బరీస్ తోగల సంబంధం

"కల్లికి రోజుల్లా తిరిక వుండదు —
వంటచేయడం, ఇంట్లోకి కానవిన
సరకులు కొనుక్కోవడం, పిల్లలను
సమర్పించుకోవడం—ఒకటేమిటి వేళకు
భోంచేయ పిలువడదు నాకు. అకలివేసి
అలసిపోతూ వుండేదాన్ని. ఇంక దారితో
దక రెండు క్యాడ్బరీస్ చాక్లెట్
ప్యాకెట్లను దగ్గిరుంచుకో నారంభించాను.
అవి భోజన వేళల మధ్య నిజంగా
సంతృప్తి కరమైన ఆహారమే—
పిల్లలకు మరి యిష్టం కూడాను!"

క్యాడ్బరీస్ చాక్లెట్ - మీరాయిన మీరిదనది - ఆహారము

క్యాడ్బరీ అనగా శ్రేష్ఠమైనది

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

సంపాదకుడు:
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపుటము 55
సంచిక 14

7-12-60

బుధవారం

కార్యకర్త మార్గశిర బహుళ చవితి

విడిపతి వెల 25 న. పై.
సంవత్సర చందా 13-0-0

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, శంకరాచలంబిల్డింగ్,
మదరాసు-1.

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

శ్రీ కృష్ణా పిక్చర్స్ వారి 'దేశింగరాజుకథ' లో

భా ను మ తి

కార్టూన్	— 6	ఫలించని ప్రణాళికలు	— 32
తెలుగు వెలుగులు	— 7	రాశిఫలాలు	— 38
నేనూ - నాపాప	— 8	వనితాలోకం	— 40
ఆశాజీవి	— 10	వనితావాణి	— 43
న్యూఢిల్లీ లేఖ	— 15	హరివంశం	— 44
రోడ్డురోలరు	— 17	పందెంగెలుపు	— 47
మనమూ - మనదేహాస్థి	— 22	సినిమా	— 55
అంతా దగాకోల్లేనా?	— 24	గళ్ళనుడికట్టు	— 63
మనుషులూ-మనసులూ	— 28	పొట్టికథలు	— 64

పైవారం పత్రికలో ఒక ప్రత్యేక
ప్రకటనకోసం నిరీక్షించండి!

వనితలకు వినతి

'వనితాలోకం' శీర్షికకు రచనలు పంప
గోరేవారు కవరు పైన స్పష్టంగా
'వనితాలోకం శీర్షికకు' అని వ్రాసాలి.
లేకపోతే అసంఖ్యాకంగా వచ్చే రచన
లలో వనితల వ్యాసాలు వింగడించడం
కష్టపాధ్యం.

వనితలు పంపే వ్యాసాలు తగు
మాత్రపు పరిమితికి - అంటే అచ్చులో
రెండు పేజీలకు మించకుండా ఉండాలి.

వ్రాసే రచన గానీ, చేసే గూచనగానీ
సమకాలీన సాంఘిక పరిస్థితులకు సంబం
ధించేదిగా ఉండాలి ప్రయోజనాత్మక
మైన వ్యాసాలకు ప్రాధాన్యం లభిస్తుంది.

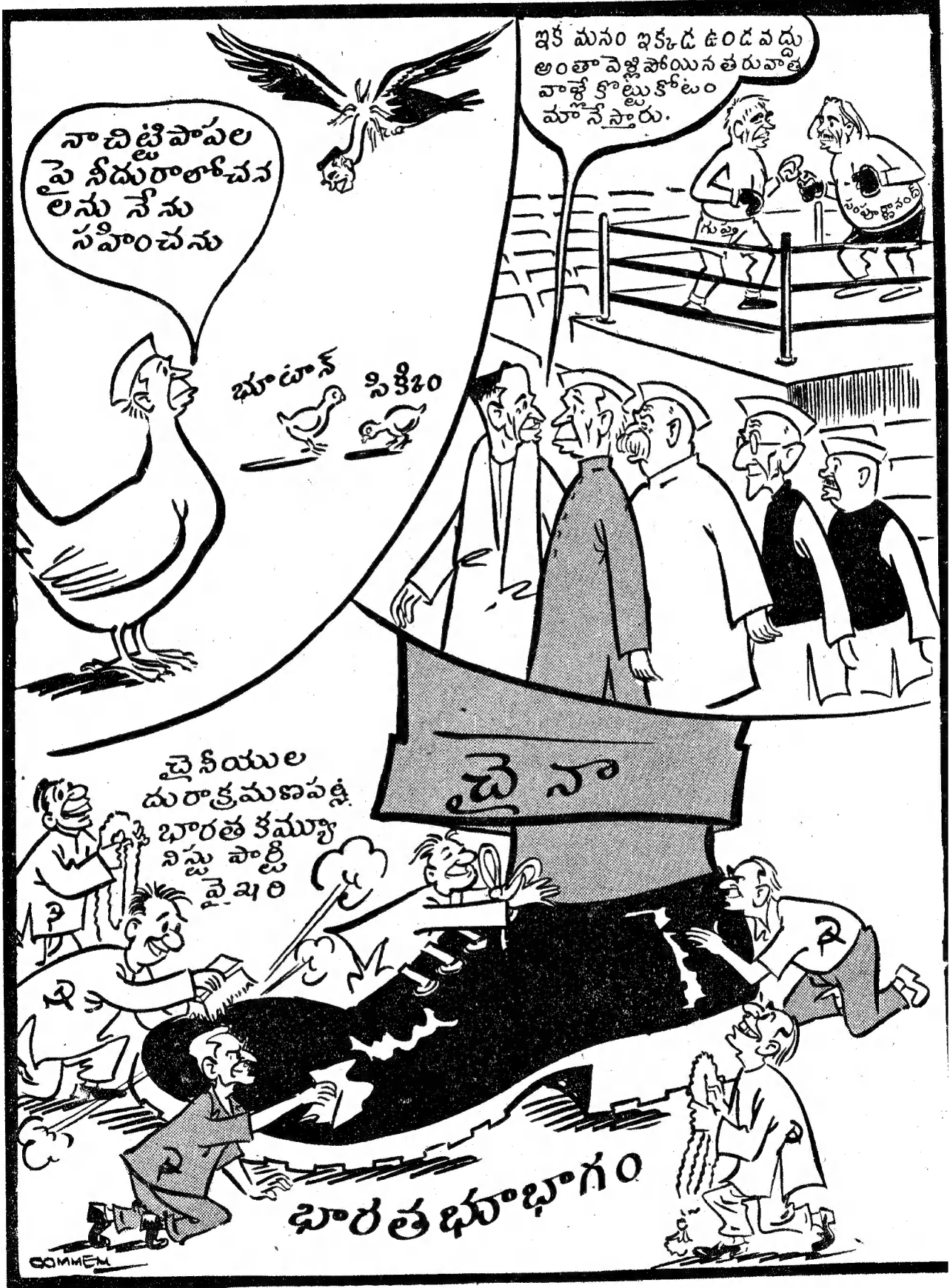
కాగితాలికి ఒకే పైపున
సిరాతో వ్రాసిన రచనలే అంగీకార

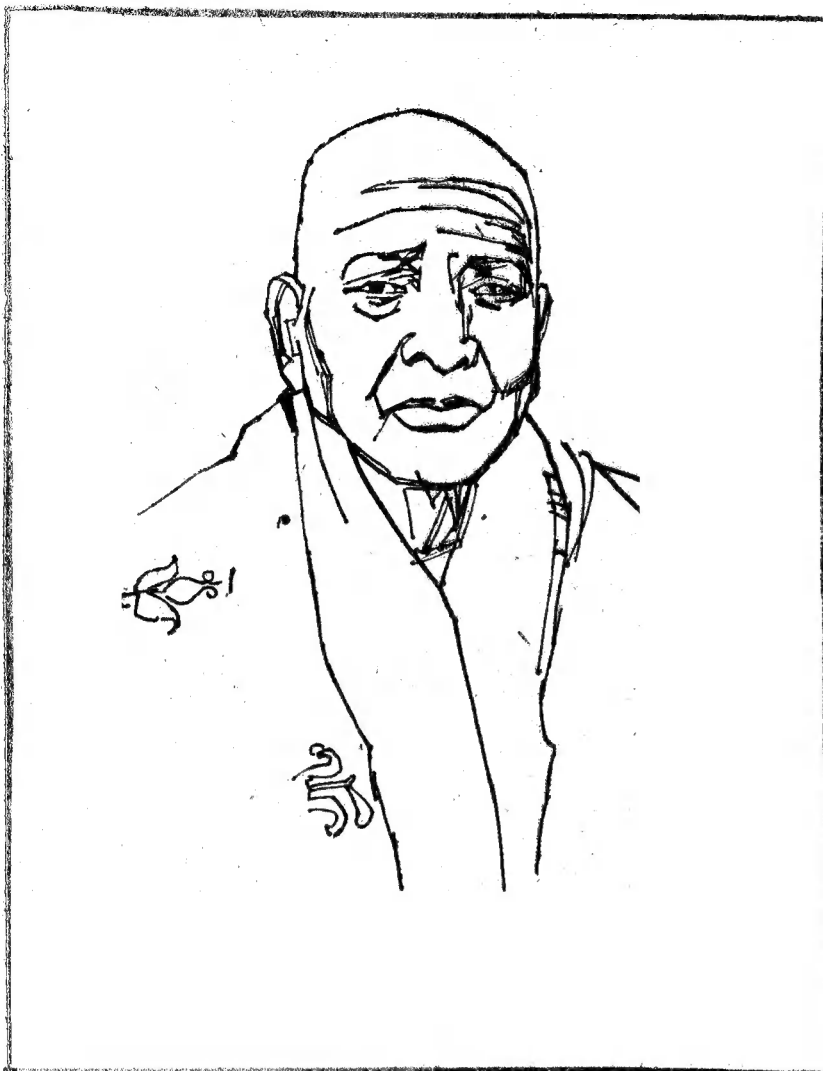
పాత్రంకొగలవు. డిజైనులు, పంపే
వారు అవి పావుతానని జాప్యంగా
పేపరు మీద ఇండియన్ ఇంకుతో వ్రాసి
పంపవలెను. రచయితలు చిగునామా
లేని ఏ రచన ప్రచురిస్తాంకాదు.

గ మ ని క

కార్టూన్ పోటీలో పాల్గొనగోరే
వారు తగుమాత్రపు పైజు కాగితంపై
ఇండియన్ ఇంకుతో కార్టూన్ వ్రాసి
పంపాలి. క్రింద చిగునామా స్పష్టంగా
వ్రాయాలి. చాలీచాలని కాగితాలపై
పెన్సిల్ తోను, కలంతోను వ్రాసే
బొమ్మలు పోటీకి స్వీకరించడం లేదు.

—సంపాదకుడు.

తెలుగువెలుగులు 62

క్రొత్త ప్రకారం శ్రీ వజ్రం చిన సీతారామ స్వామిశాస్త్రిగారి పేరు స్మరించగానే వారొక విద్యావంతులనిపిస్తుంది.

ఆయన కేవలం ఆంధ్ర భాషా పండిత ప్రకాండలు మాత్రమే కాదు, చిన్నతనం లోనే వారు తమ పినతాత చినవేంకట సిద్ధాంతిగారి సాన్నిధ్యంలో జాతక మహార్త సిద్ధాంత బాగాయ, రీలావతీ గణితము మూలం కడుంగా అభ్యసించి పెద్ద పెద్ద సిద్ధాంతాలు దరిచేత జ్ఞానాననిపించుకొన్నారు. ఇంకొక పినతాతగారివద్ద సంస్కృత వ్యాకరణ ధర్మ శాస్త్ర లామూలాగంగా ఆకళించుకొన్నారు. శ్రీమాన్ సదాదూర్ అసంతాప్యరీ

ఆచార్యులవారివద్ద తర్క వేదాంత శాస్త్ర లభ్యమనంచేసి అసమాన వైద్యుల గడించుకొన్నారు. విద్యాభ్యాసం ముగించిన మీమ్మట చిత్ర విచిత్ర కవిత్వాలతో అష్టాదశాబ్దాలతో తమ ప్రజాపాటనం ప్రకటించుకొన్నారు.

శ్రీ శాస్త్రిగారిది చాలా ప్రాచీన కాలం నించి పేరన్న కన్న విద్యకుటుంబము. ఆపైన అనవరత విద్యాప్రదానంవల్ల ఆ వంశియులందరికీ 'ఒజ్జలవా'రన్న సార్థకమయిన ఇంటిపేరేర్పడింది. ఒజ్జలవారే క్రమక్రమంగా వజ్రలవారయినారు. అదే సంప్రదాయం చిన సీతారామ స్వామి శాస్త్రిగారికలవడింది. పదునాలుగు సంవత్సరాలపాటు విజయనగర

సంస్కృత కళాశాల, అటుమీమ్మట 'సన్న పుర విశ్వవిద్యాలయము, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ కళాశాల వారి భాషాబోధన పరిశోధనల కాలపాలయినవి. ఈ వా డాంధ్రజేతంలో శిష్యప్రశిష్యుల సంఖ్యాకులు కళాశాలలలో, పాఠశాలలలో ఆచార్యులై, అధ్యాపకులై నష్టలవారి విద్యావంశం తామరతంపరగా పెంపొందిస్తున్నారు.

ద్రావిడభాషల స్వభావ సారూప్యాల పరిశీలనలో, తెలుగు వ్యాకరణాల తీరుతెన్నులలో, లోతయిన సారస్వత విమర్శనలలో శ్రీ శాస్త్రిగారు కొనసాగించిన కృషి అపారము. ద్రావిడభాషా పరిశీలనము, ద్రావిడ భాషా సామ్యములు, ఆంధ్ర వ్యాకరణ సంహితా సర్వస్వము, చింతామణి విషయ పరిశోధనము, వసుచరిత్ర విమర్శనము, హరిశ్చంద్ర నలోపాఖ్యానవిమర్శనము మొదలయిన ఉద్ధృతింథాలు వారి నిరంతర పరిశోధన కృషికి నికటో పలాలు.

విజయనగరసంస్కృత కళాశాలలో అంతేవాసులై విద్యాభ్యాసం చేసినవారవ్వరు శ్రీ శాస్త్రిగారిని విస్తరించలేదు. చాలాకాలంక్రితమే మకూచికంవల్ల ఒక కంటిలో చిన్నపువ్వు పాటమరించించి అయినా ఆ మిగిలిన ఒక్క కంటితోనే వారిం తటి మహత్తర సాహిత్య సాధనసాగించారు. శ్రీ శాస్త్రిగారంతగా ఎత్తిరేకాదు. కాని కాస్త వత్తిరి. ఆయన ఆకృతిలో అంత గొప్పగా చెప్పదగినవికేసుమేది కనిపించదు. కాని అల్లంతమానంలో ఆయన గభీరమూర్తి గోచరించగానే విద్యార్థులలో విభ్రంశమయిన భయము, భక్తిరేకతేవి. ఇక క్రమశిక్షణలోను, విద్యాబోధనలోను సాక్షాత్తుచండకాన నులే ఆవిపించేవారాయన! అయితే 'నిండు మనఃకునవ్యవస్థిత సమానము, పల్కు దారు బాఖండలశిస్తులు' అన్న సన్నయ భట్టారకుని నూత్తి వారియెడల అక్షరశి యధార్థము.

ఇప్పుడు ఆయన 82 ఏళ్ల వయస్సు నిండి పండిన వృద్ధమూర్తి. వెలియాపు కొంచెం లోపించినా, వెల్లివిరిసిన లోమాపు వెలుగు లోనే వారినాడు 'సన్న యాధర్వణీయార్థ ప్రకాశిక' రచిస్తున్నారు. ఇంకా గ్రంథాలెన్నెన్నో ప్రకటించగల దిట్టతనం వారి కున్నది. అంతే కాదు, ఆయుర్దాయంలో కూడా మాటపదారులంకొగల అఖండజీవ పరులు శ్రీ శాస్త్రిగారు. ★

ఆంధ్రనచిత్రవారపత్రికకు ప్రత్యేకం.

పర్షియా మహారాణి ఘరాపట్లాపి
స్వీయ తథ

(గత సంచిక తిరునామ)

బ్రెంజిలో నా భర్త గదిలోకి వచ్చాడు. ఎక్కడో రక్కడ కిమ్మనకుండా వచ్చివున్నాడు. ఆయన వచ్చినట్లు నాకు అప్పుడు అర్థమైంది. నా చేతిని ఆవృణ్ణంగా తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. కోటిజనస్థ 'అనురాగంతో' నా నుగులు ఆయన ముద్దకు తున్నాడు. కలయ మాడ్చును కదా ఆ గదిలో ఉన్నది పేమిద్దరమే. పుత్రుల దయా మనస్సుకు తండ్రికి కలిగే అనందం ఆయన రోపుని ఆ గదిలో అనందన రస చేసింది. ఏ తండ్రి మాత్రం అంత పొంగిపోడు? అది సహజమే. ఇక్కడ ఈ గదిలో నేను, నా భర్త - అంటే రాజ నిబంధనల ప్రకారం మహారాణి. మహారాజు, అటు ప్రక్క గదిలో నా పాప సహ సైరస్ అలీ - ఇర్రాని మహా సామ్రాజ్య సేంహాసనానికి వారసుడు! నా తనయుడు.

తిరువాతి కొంత సేపటికి మా అమ్మ వచ్చింది. ఆధుర్యంగా అమ్మ నా తల నిమిరి ముద్దకున్నది. అనంది బామ్మలు రిల్వీంది. ఆ తుణుంలో నాలో ముప్పిరిగొన్న భావాలకు భావలేదు. ఏమని చెప్పమంటాడు? గతం, గతం నాటి ఆగతిం - అంటే వర్తమానం రెండూ కలిసి - నామనకు ఉల్లాలమై పోయింది. అది అనుభవించగలిగానేగాని మాటల్లోకి అనువదించలేకపోతున్నాను.

మధుర తుణాలు ఇలా దొరలిపోతున్నాయి. మధుర భావాలు రేగి సాగిపోతున్నాయి. తిరువాతి మరి కొంత సేపటికి మా నర్సు గయాన్ చేతులో ఎత్తుకొని నా బహిష్కరాన్ని నా పాపనే తీసుకువచ్చింది.

అప్పుడు మానుకున్నాను నా బాబుని. లోకంలో ఆ నేకమంది పాపలను నేను చూశాను కా... అంటే అపచారమేమో... నాకు నా భర్తకు.. మా పాప ఎంత ముగుగా కన్పించాడో చెప్పలేను. అందరు పాపిలూ ఒకటి - నా పాప ఒక్కడూ ఒకటి. లోకాని కల్లా ఆందాలకండు - కన్నులవిందు నా పసి కందు అనుకుంది ఈ తిల్లి స్వారయం!

తొలి కాన్పు పసిపాపని తిల్లిగా చూసుకునే అదృష్టం స్త్రీ జన్మకు గల అపరూప వరం. అది మరపుని మధురతుణం. నా బిడ్డని తొలిసారి చూసినప్పుడు నా గుండె పులికించింది. ఎన్ని జన్మలతెప్పస్సునో ధార పోసి నేను లోకానికి సమర్పించిన మహాఫలం నా పాప - అనుకున్నాను. నేను జీవించి

నేనూ-నాపాప

తోలికాన్య పసిపాపను తల్లిగా చూసుకునే అద్భుత ప్రజన్మకు గల అరూపపవరం. నా బిడను తండ్రి చూసినప్పుడు నాగుండె చులకిరించింది. ఎన్నిజన్మల తపస్సునో ధావన నను తోలికానికి వసుర్పించిన మహాఫలం నాపాప అనుకున్నాను.

ఉన్నంతకాలం ఈ తల్లిని కనిపెట్టి గౌరవించే కన్నకొడుగు పుట్టాడని పొంగిపోయాను. ఆ చిన్నారి చిట్టిబాబు మీద అప్పుడే ఎక్కడివి ఇన్ని ఆశలు?

నా బిడ్డకు ఒక్క సారి చిరాకులో ఏడ్చాడు. ఆ పసిగొంతులో ఆకా సంగీతాలు ఎన్నో ఈ తల్లి విన్నది.

తన వారసుని చూసుకున్న చక్రవర్తి హృదయం సముద్రంలా ఉప్పొంగింది. సగర్వంగా ఆ యనకంట విదో వెలుగులేక తిగుక్కుమన్నది. మేము చేసింది కళోర తపస్సు. పొందింది మహాఫలం. జీవితాంతం అందించే మహాదవకాశం. అయితే కొడుకును చూసుకున్న ఆయనలో కలిగిన ఆనందం ఎంతటిదో ఆయన బిడ్డలకోసం ఎంతగా అలమటించాడో తెలిసినవారికే తెలుసు.

చక్రవర్తి కూడా మనో పసిపాప అయినా ఆ సమయంలో, ఆ పాపడితో మాటాడాలని ప్రయత్నించారు. పాపల భావలో పలకరించారు. చిట్టికలు, ఈలలూ వేసి ఆడించారు. కాని నా బాబుకి ఇవన్నీ పట్టలేదు. తండ్రికి మళ్ళీ బదులు చెబుతాడేమో అని కూడా చూశాను. సామాన్య గు కౌడు సుమా ఈ భావి చక్రవర్తి అనుకున్నాను. కౌరవం వాడు గడుసుతినంగా మరి కౌర్వ బిగ్గరగా విడవటమే!

ఆ సమయంలో నా హావ భావాలు బహుశః చక్రవర్తి గమనించి కాబోలు 'ఓహో' అడం కుదరదు. ఈ పసికందు అద్భుతంగా నీవాడే ననుకుంటున్నావేమో - నావాడుకూడా అనే సంగతి మరచిపోయేదో అని ఛలోక్తిగా అన్నారు! అందరికీ ఆ కూలలకు నవ్వువచ్చింది. నిర్మోహమాటంగా చక్రవర్తి ఛలోక్తిని పంచుకొని నవ్వుకున్నారు. ఆయన విదో గబగబా జేబులు తిడవుకోటం మొదలు పెట్టారు. చివరకు తన వేసుకోటు జేబులోంచి ధగధగలాడే వజ్రాల ఉంగరం ఒకటి తీశాడు. నా కళ్ళు జగోమన్నాయి. అంతగా మెరిసిపోయింది ఆ ఉంగరం. "నాకోసం కవులపడిన శ్రమకీ, ఇగ్నిస ఫలానికి నీకీ ఉంగరం బహుమానం" అన్నారు ఆయన నా వేలికి అంకురీయకం అమర్చి.

ఉన్నట్టుండి ఈ కోలాహలం గవ్ చువ్ గా ఆగిపోయింది. నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. బయటి నించి బ్రహ్మాండమైన స్వనులు వినిపించాయి.

ఈ సంతోష సమయంలో ఆనందసూచనగా ఫీరంగులు పేల్చబడినాయి. టెహరాన్ రాజధాని అంతా ఆ స్వనులు 21 సార్లు ప్రేలి-వారసుడు ఉదయించిన వార్త నలుమూలలా అందించాయి. అయితే అవి అంతటితో ఆగలేదు. 21 సార్లు ఆడపిల్ల పుడిలే సేరాకుమారుడు ఉదయనే 41 సార్లు ఫీరంగులు గరిస్తాయి. ఆ కుమారుడికి, నాకుమారుడికి, అంటే ఇరాన్ రాకుమారుడికి గౌరవ పురస్కారంగా అభివాదనం చేశాయి ఫీరంగులు.

ప్రమాతి గృహం బయట నిండిన మహాజనం 'నా చిరకాలం జీవించాలి' 'మహారాణి చిరకాలం జీవించాలి' అని నివాదాల చేస్తూ 'దీరాయురసు భావిపరి యా అధి నేతా-రామమరా' అని ఆశీర్వదించింది. ప్రజల హర్షధ్వనం సంతోషసముద్ర భూషణంగా వినిపించింది.

చికిత్సాలయంలోనే మరో ప్రక్క సమావేశమైన ప్రధానమంత్రిని, ఇతర అధికారులను కలుసుకునేందుకు చక్రవర్తి వెళ్లారు. వారంతా ఆయనను అభినందించడానికి వచ్చారు. ముసిం మతాధిపతికూడా వచ్చారు. రిజిస్ట్రేషన్, రికార్డు డిపార్టుమెంటు అధినేతలు కూడా వచ్చారు.

వారంతా తమ భావి చక్రవర్తిని చూసుకున్నారు. మతాధిపతి ముల్లా పాపడి తల మీద పవిత్రమైన ఖురాన్ ఉంచి ఆశీర్వదించి, ఆ పవిత్రమైన గ్రంథం తొలిపుటలో నా బాబు పుట్టిన తేదీ, గంటలు వ్రాశారు. ప్రభుత్వ పు రిజిస్ట్రేషన్లో కూడా అన్నీ వ్రాశారు. కాని పేగుకు ఖాళీ వదిలారు. అప్పటికి అబ్బాయికి పేగు పెట్టలేదు.

అమ్మాయి అయితే అమ్మాయికి, లేకపోతే అబ్బాయికి ముందే మేము పేర్లు ఆలోచించాము. కాని అధికారపూర్వకంగా ఆరు గోజుల వంతు ప్రకటించగాడు. మాచేశాచారం అది. పుట్టిన విషయ గోజాన జరిగే నామకరణోత్సవం నుకు ఒకచక్కని వేడుక.

ఆసలు సంప్రదాయం ప్రకారం బిడ్డ కలిగే వరకు పేర అమోచనే ఉండదు మా జేబంలో. పుట్టింది మగశిశువో, ఆడశిశువో చూసి, అప్పుడు అనువయిన పేరు కొన్ని చిన్న కౌగిలాల మీద వ్రాసి ఖురాన్ పేజీలలో దాచి, విడవకోజాన అల్లాను ప్రార్థించి

తండ్రి విదో ఒక పేజీ తెరవాలి. అందులో అన్ని పేపరులో ఉన్న పేజీ నిర్ణయం అవుతుంది. ఇదో పాతకాలపు తంత్రం.

సాధారణ చికిత్సాలయంలో నేను ప్రసవించడం రాజకుటుంబంలో అందరికీ అంతగా నచ్చలేదు. గతసంవత్సరమే మా దానికి ప్రారంభోత్సవం చెశారు. ఇరాన్ లోనే కాక మగ్న ప్రాచ్యంలోనే అది గొప్ప చికిత్సాలయమని నాకు తెలుసు. విదేశీ వైద్యులు అవసరం లేదని నేను మొదటనే చెప్పాను. మా వైద్యులమీద నాకు గల విశ్వాసం అచంచలం.

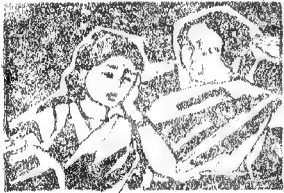
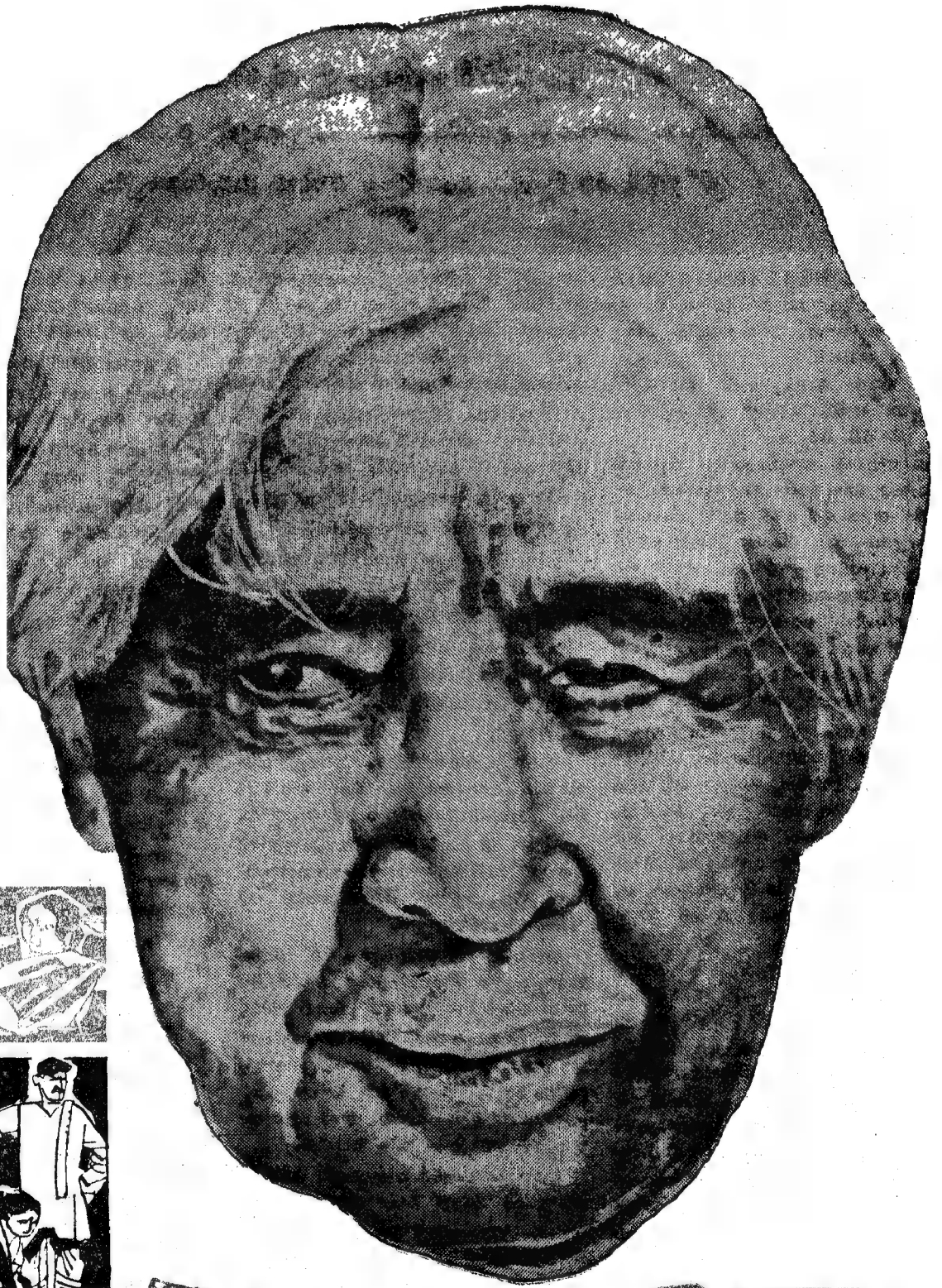
రాకుమారుడు రాజభవనంలోనే పుట్టాలని మరోచోట పుట్టరాదని రాజబంధువులు పట్టు పట్టారు. వారి యిష్టప్రకారమే కాని నేనుంచి దని ఆయనకు నేను చెప్పాను. రాసుగు ప్రజలకు సన్నిహితం కొవలసిన రాజకీయాలకు సుభినాచనగా మనపాప మా మూలు ప్రమాతి కేంద్రంలోనే జన్మించాలని ఆయన అన్నారు.

ప్రమాతి కేంద్రం నాపాప పుట్టుకతో రాజభవనంలా రాణమారింది. అక్కడాల నాలుగు విధులకూడె సలమంతా రంగు రంగుల విద్యుద్దీప్తతరణాలతోను, జండాలతోనూ వెలిగి పోయింది. టెహరాన్ మహానగరమంతా ఆలానే మెరిసింది.

ఆ కూలెస్లం పేరు 'ఎక హ్యూషన్ స్క్వేర్.' ఆ పేరువంటేనే చిన్నప్పకు నేను భయపడేదాన్ని. ఉరి తీయడానికి 'ఎక హ్యూషన్' అంటారు. అందుకని ఆ పేరు నాకు భయం కలిగించేది. పూర్వం ఈస్థలంలోనే హంతకులను బండిపోటు దొంగలను ఉరితీసి చంపేవారట! చిన్నతనంలో విన్న ఈ కథలకు భయంతో వణకిపోయేదాన్ని.

ఈ ప్రమాతి కేంద్రం తెరచినది మొదలు పుట్టినపాపల్లో నాపాపడు 2002 వ వాడు. ఈసంగతి నాకు డాక్టర్ సారే చెప్పారు. ఆయన మా ప్రభుత్వంలో ఆ గోగ్య కాఖా మంత్రికూడా. నన్ను గురించి అక్కడివారు తీసుకున్న శ్రద్ధ గొంతిటిదో చెప్పలేను అక్కడిం కా కడి పెద్దబిడ్డలను కనాలని నాకోరిక.

(ఇంకా వుంది)

అపూర్వం
ఎ.కె.యస్

గిరికమీద బాల్మీతాను కిక్ కిక్ మంటూ నడిచింది. బుకంటుమని బాల్మీ మునిగి మళ్ళీ కిక్ కిక్ మంటూ పెక్కి వచ్చింది. కమల నీటిని అందుకొని బిందెలోకి వంచుకుంది. ఎర్రగా కందిన చేతులతో చుమటలు కాగుతున్న చెంపల్ని తుడుచుకొని మళ్ళీ బాల్మీ నూతి లోకి వదిలింది. ఎగురుగా బాదంచేటుమీది నుండి నూర్చుకొని కమల కళ్ళలోకి నూటిగా గుచ్చేయి. బాల్మీ టపా మని నూతి గట్టుకి కొట్టుకొంది.

“ఒనే కమలా, ఇంకా ఎంతసేపే. బియ్యం కడిగి ఏ రుహా మెంద్రీ... అబ్బబ్బా కుంపలు రా వెనా... ఓ మొద్దూ, ఆ నీళ్ళిలా పడేసి నీళ్ళి అవతిలికి తీసికెళ్ళు. ఐనా ఏ పని చెప్పే అక్కజేనమ్మా పాతుకుపోవడం! ఒక్క మనిసిని నానా అవసా పడుతున్నా ఇంట్లో ఎవ్వరికీ లక్ష్యం లేదు. ఎందుకుంటుంది? రక్త సంబంధమే లేకదా అయ్యో అమ్మ కష్టపడు తోండే అనీ, తోడవుట్టినవాళ్ళనీ బాధా అభిమానమూను. పరాయివాళ్ళు చెయించుకో దానికే కాని...” బిందె తీసికొచ్చి వంటింట్లో పెట్టింది కమల. సవతితలి ధోరణి ఇలాగే సాగిపోతుందని ఆమెకి తెలుసు. రెండేళ్ళ తమ్ముణ్ణి చంక నేసుకుని హాలోకి నడిచింది. పెద్దగడియారం అప్పుడే ఏనిమిది చూపి స్తోంది. ఇంకొక్క గంటలో పరీక్షహాలో ఉండాలి తను. లెక్కలంటే మొటమొడటి నుండి భయం తనకి. దానికి తగినచే పొదుటి నుండి ఒక్కసారికూడా పు స్రవం ముట్టు కొన్న పాపాన్న పోలేదు. కుర్చీలో పడి ఉన్న పు స్రకాన్ని అంగుకొంది కమల.

‘హిహిహిహి’ తమ్ముడు ఎప్పుడు కుర్చీ ఎక్కిడో కిందపడి గుక్క తిప్పుకోకుండా విసుగున్నాడు. పు స్రవం పడేసి వాణ్ణి ఎత్తు కొని ఊరుకోబెట్టబోయింది కమల.

“అయ్యో, పిల్లణ్ణి చంపేస్తావులే! వెనక చుకువు చట్టుబండలుగానూ. ఆడదానివి చదివి ఏం వెలగబె. తాజే” అంటూ ఒక్క మొట్టు మొట్టి పిల్లణ్ణి కమల చేతుల్లోంచి గుంజుకుని పిన్ని తీసికెళ్ళి పోయింది. కమల కళ్ళలో నీటిబిందువు లన్నీ మేఘాలై చూపుని అడ్డే నేయి. నిరాంతరమయి నిలబడిపోయిన కమల పిన్ని అగుపుతో తెప్పరిలి వంటింటివై పు పరిగెట్టింది. ‘బిందె తీసికెళ్ళి కొల్పోయిదగ్గర మంచినీళ్ళు పట్టుకురా’ అంటూ అరగ గ జారీ చేసింది. కమల యాంత్రికంగా బిందె తీసికొని నడిచింది. కొల్పోయిదగ్గర మహిళలు కూర్చో లో నిలబడి అర్థంలేని దెబ్బలాటలతో మునిగి తేలుతున్నాడు. ఐదూ పది పదిహేను నిమి సాలూ అరగంటూ గడిచిపోయాయి. కమల వంతు రారేదింకా. అయ్యో తొమ్మిదై ఉంటుందా అన్న ఆలోచన వచ్చింది కమ లకి. లెక్కల పరీక్ష పేపర్లోని అంకెలు పెద పె పెద పెదపై రాక్షసి తలకొయలంతంతై తిప్ప

దడిపిస్తున్నట్లనిపించింది కమలకి. కళ్ళు నీకటు క మేల్చాయి.

‘ఇదిగో ఏమిటమ్మాయి అలా మీదపడి తావు’ అని సనాలుచేయ్యబోయి ‘అయ్యో ఈపిల్ల పడిపోతోంద్రా’ అంటూపట్టుకొంది కమలకి ముంగునిల్చున్న ఆవిడ. నలుగురూ నీళ్ళు మొహంమీద జలేరు. కాస్త తేగోన్న కమల దృష్టిపథంలో లెక్కల పరీక్ష మెది లించి మళ్ళీ. ‘ఓం ఎంతఅవుతుందండీ?’

‘తొమ్మిది అవుతుందమ్మా ఏం?’

‘అయ్యో లెక్కలపరీక్ష’ అంది కమల గుండెలమీద చెయ్యి ఉంచుకుని.

‘ఎవరదీ కమలా’ అంటూ సీతమ్మగారు వచ్చింది రంగంలోకి.

‘అదేమిటే కమలా... ఇవాళ నీకు పరీక్ష కదూ! మా పిల్లలు అప్పుడే వెళ్ళిపోయారు. నువ్వుంకా ఇక్కడే ఉన్నావా’ అని ‘అయినా దాని మనస్సెలా ఒప్పుతోందో’ కానిపరీక్షనాడు కూడా రాయిగాగ కూర్చుని పసిపిల్ల చేతి పనిచేయించుకొంటోందమ్మా’

‘ఎవరమ్మా తల్లీ!’

‘తల్లీ ఉంటే దాని కి గ తెందుకు వసుం దమ్మా. ఏదో సామెత చెప్పారే తల్లీ లేకపోతే తిండి పినతండ్రితో సమానమని అలాగ తల్లిని దేవుడు దూరం చేసే సవతితల్లి వచ్చి తిండిని ఆ పిల్లకి కాకుండా చేసిందని నిట్టూర్పు విడచి ‘అయినా కమలా అలాగ నిలబడతే ఎలాగే... ఎవరేనా కాస్త ముందు నీళ్ళు పట్టుకొంటానని ఆడగాలి కానీ... అడగందే అమ్మతయినా పెట్టడట’

అంటూ సీతమ్మగారు నీళ్ళు పట్టుకొంటున్న ఆవిడతో ఇచ్చికాలాడి బిందె కమల బిందె లోకి వంచి ‘డోర. త్వరగా వెళ్ళు. నీళ్ళు మీ పిన్ని మొహాన్న కొట్టి పరీక్ష కళ్ళమ్మా’ అంది. కమల ఆవిడికి మనస్సులోనే జోహా ర్పర్చించి బిందె చంక నేసుకొంది. “నోరూ వాటి లేని పిల్లమ్మా. ఇలాగే నెట్టి చాకిరీ చేస్తూ కూడా మంచి మార్కులతో పేసవు తుంది. మా వాళ్ళూ ఉన్నారు, మొప్పా దులా మెక్కబెట్టి చిదవండ్లరా అంటే మూడేనీళ్ళు ఒక్కొక్క కాసులో దండయా త్రలు కొడుతూ... అయినా దీని చేతులిరగా. పండికొక్కలాగ కూర్చుని పసిపిల్ల చేతి పని చేయించుకొంటుంది’ అంది సీతమ్మగారు మెటికలు విగుస్తూ. “ఆ, ఇంకెన్నాళ్ళు లండి. ఈ అన్నాయి వెళ్లి అయి అత్తారింట

కళ్ళిపోతే తెగులు చప్పగా కుదుగుతుంది. పడవాళ్ళెప్పుడు చెడ వాళ్ళు కాదు పిన్ని గారూ... మా కామాక్షి పుట్టింట్లో నానా అవసా పడిందా- అత్తారింట్లో ఎంతో హాయిగా ఉందను- న్నారూ... తల్లి లేనిలోటు దానికి మొగుడూ ఆ తగారూ తీర్చారు. పురిటికి కూడా పుట్టింటే మొహం చూడదు’ అని సుబ్బమ్మగారు అంటూఉండడం నీళ్ళ బిందె లో ఇంటిగుమ్మం ఎక్కుతున్న కమల చెవిని పడింది.

“ఇంకా పరీక్షకి వెళ్ళలేదూ’ అన్నాడు తిండి వంటింటి నుమ్మంలో నిల్చుని.

“ఇదిగో వెళుతున్నా”

‘అన్నం చారూ మాత్రం అయ్యాయి. తింటే తినిపా’ అంది పిన్ని.

‘ఓం అయిపోయింది. వచ్చి తింటా’ నంటూ పరిగెట్టింది కమల హాలోకి.

“మానేరా దాని విరగబాటు. ఇదంతా మీముందు నన్ను చులకన చేయడానికేగా. అన్నం తినడానికి కూడా ఓం లేకుండా నాకు పనిచేసున్నట్టు మీ రనుకోవాలనేగా. అయినా ఇలాగ తిండికూడా మని ఆచగువు వెలగబెట్టి ఏం చేస్తుంది. పెళ్ళియ్యాక మాలాగ ఈ పొయ్యిదగ్గర పాతుకుపోవడ మేగా. ఏ పల్లెటూరోనో పడితే ఇల్లలు కొంటూ పేడ పిసుకొంటూ...” ఈ ధోరణి ఇంతవరకూ పెన్నూ పెన్నిలూ తీసి కొని విధిగడియ తీస్తున్న కమల వినవలసి వచ్చింది.

అన్ని ఆటంకాలలోనూ పరీక్ష బాగానే వ్రాసింది కమల. ఆరాతి పనుక్కోబోతూ చిలని చందమామని మానూ అనుకొంది— సవతితల్లి వల తండ్రికి దూరమైన తనని భర ఆదరంగా చూసుకొంటాడనీ, తను అసలు పెళ్ళి అయ్యాక పురిటికికూడా పుట్టింటే మొహం చూడకూడదనీ....

పెళ్ళి చేసి ఇంట్లోంచి పంపించేయాలన్న సవతితల్లి కోరికా, పెళ్ళిచేసుకొని సవతి తల్లి బాగినుండి తప్పించుకోవాలనుకొన్న కమల కోరికాకూడా నెరవేరేయి. కమల పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. అతివారిది పల్లెటూగ. వాడీ పంట ఇల్లా వాకిలి గల కుటుంబం. భర ఆశ్రే చిదువుకోకపోయినా పూలం ఇల్లా అపి చూసుకొంటాడు. కమల రెండవ కోడలు. పెదకోడలు లక్ష్మీ ఆమె భర పట్టుంలో ఉద్యోగపు ఊరో ఉంటారు. ఇంకా బడికిపోయే మరుగులూ ఆడబిడలూ ఉన్నారు. పెళ్ళిలో తమవల్ల లోపాలు జరిగినా భర అతిగారూ తనని ఏమీ అనకపోవడంచూసే వాళ్ళ ఉదార స్వభావానికి కమల ఎంతో పొంగిపోయింది. పెళ్ళిలో తోడికోడలు లక్ష్మీ తనమీద చూపించిన ఆదరంలోని జాలి కొంచెం

ఒకరు—మీ రంత లావుగా ఉండడానికి కారణం ఏమిటండీ? నోరొకరు—నేను ఎప్పుడూ భోజనం చేయ్యనర్థి. భాగుమతీ, బంగారుతల్లి (ఎదుగులమహల్)

మీరు టూత్ పేస్ట్ లేక

టూత్ పౌడర్, ఏది వాడినా

పళ్లను శుభ్రపరచేది టెక్

- సెక్ టూత్ బ్రష్ను చూడమే యీ క్రింది ప్రత్యేక అంశములు గలవు:
- ఎందుకంటేను మీరుగా రెండు ఆకారములు — 'టెక్' మరియు 'ఫ్లాట్ టెక్'
- కొమ్మమైన 'టెక్' కుర్చులు
- అది ఎవరికైనా కంటికి దూరమైతే 'ఫ్లాట్ టెక్' గ్రేడ్ 'హాని'లు

జాన్సన్ అండ్ జాన్సన్ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

వీరిగా అనిపించినా, తక్షణమే చూడడానికి వచ్చిన అమ్మలక్కల్లో ఎగురింటి ఇల్లాలు ఎవరూ లేకుండా చూసి 'బంగార బొమ్మలూగ ఉన్నావమ్మా. చూడూ... మీ అత్తగారు చూస్తే ఏం బోధిస్తున్నారో అనుకుంటుంది కర్క... నీ భర్తని నీవాడిగా చేసుకో అమ్మా... పెడతాను తల్లి... ఏమీ అనుకోకు' అని చెప్పటం చూసి కమల ఆశ్చర్యపోయింది.

కోడలిగా కమలకి పని ఎక్కువే ఉండేది. ప్రాద్దున్నే లేచి నీళ్ళ పొయ్యి వెలిగించి, పొంగి పిండి దాలిమీద పెట్టి, భరికి కాఫీ చేసి ఇచ్చి, మజ్జిగ చేసి పెన్నతీసి, పిల్లలకు చల్లెన్నాలు పెట్టి వాళ్ళకు నీళ్ళు పోసి బటలు వేసి స్నానం చేసి పంపేది. తిర్వాత నీళ్ళు పోసుకుని మావగారి పూజగది తుడిచి నీళ్ళు జలి ముగుపెట్టి, అన్నీ తోమి పెట్టి, పువ్వులు కోసి పూజ సామగ్రి అంతా సమకూర్చేది. తిర్వాత అత్తగారికి కూరలు తిరిగి, బిందెటిసికొని కాలవకల్లి ఇంటికి కొనుగోని మంచినీళ్ళన్నీ మోసుకొచ్చేది. మధ్యాహ్నం పూజనాలు పూరి అయ్యేసరికి ఒంటిగంట కొట్టేది. మళ్ళీ పిల్లలకి అన్నాలూ, కాఫీల దగ్గరనుండి సాయంత్రం వంటా భోజనానంతరం ఇల్లు కడగడం, పాలు తోడేసుకుందరకూ కమల పనే! రాత్రి పదిన్నర దాటేవరకూ కమలకి భర్తతో మాట్లాడేందుకీ పిలుచిక్కేది కాదు. అతడుకూడా స్నేహితులతో తిక్క గుతూ పడకొండు గంటలు అయితేనే కాని ఇల్లు పట్టేవాడుకాదు. భర్తతో మాట్లాడే ఆ కోర్కె గడియలకోసం ఆమె గోజంతా నిరీక్షించేది.

"నువ్వు పని ఎక్కువని మా వదివలగా గొణగకుండా చేసుకొనిపోతూ ఉండడం మా అమ్మా నాన్నకీ ఎంత సంతోషంగా ఉందనుకొన్నావు. నీలాటి కోడలు రావడం తమ అదృష్టమనుకుంటున్నారు వాళ్లు" అన్నాడతను ఒకరోజు.

పని ఎక్కువనీ, ఆది తను చెయ్యలేదనుకొని ఆనాడు తోడికోడలు ఎగురింటి ఇల్లా తనమీద జాలిమాపే రనిపించింది కమలకి. కాని పుట్టింట్లోనే తను విశ్రాంతి లేని పనికి అలవాటుపడింది.

"మరి... మరి... మీరొ" అంది తను సిగ్గు పడుతూ.

"నీవు అందరిలాంటిదానవు కాదు కమలా. నీలో ప్రత్యేకత ఉంది" అన్నాడతను కమల తలనిమురుతూ. పొంగిపోయింది తనా మాలలకి. అత్తమామల మెప్పు భర్త మెప్పు బడసిన తనకంటే అదృష్టవంతురాలు ఉందనుకొంది. కాని అదృష్టమూ, తృప్తికూడా తాత్కాలికమే అయ్యాయి.

కమల నీళ్ళుపోసుకుందని విని అత్తగారెంతో సంతోషించింది.

ఆశాజీవి

ఆనాడు కమలకి మల్లెపూలతో జడ వేసింది అత్తగారు. రాత్రి త్వరగా పని ముగించుకొని భర్తకి ఇష్టమైన చీర కట్టుకొని అతనికోసం చూస్తోంది కమల. అతడు ఎంతకీ రావడంలేదు. పదికొండు అయింది. కమలకి ఆపులెంతలుకూడా వస్తున్నాయి. ఇంకా స్నేహితులే కాని భార్య గుర్తుకు రాలి భర్తని విసుక్కుంటూ, వస్తున్నాడేమోనని విధి అరుగుదగ్గరకి వెళ్ళింది. ఎగురింటి ముందున్న వేపచెట్టు విరగిబూసిన పూలతో గుప్పమంది. ఆ మసక వెన్నెల్లో ఎగురింటి ఇల్లాలు తిలుపుతీసి విస్తళ్ళు పారేసి 'ఎవరూ కమలా' అంటూ దగ్గరకి వచ్చింది. 'మీ అత్తవారే మంత్రం వేసేశారో కాని మాతో ఒక్కమాటైనా మాట్లాడవుకదే కమలా.' అంటూ ప్రారంభించి 'పువ్వులజడ వేసుకొన్నావా? లక్షణంగా లక్ష్యదేవిలాగ ఉన్నావే తల్లి. రంభలాంటి నిన్ను ఇంట్లో పెట్టుకొని వాడి కడేం పొయ్యేకాలమో కాని' అంది ఆవిడ. కమల తెల్లబోయి చూసింది ఆవిడవైపు. 'నీ మొగుడింకా రాలేదు ఏదూ...' అని 'ఎందుకొస్తాడూ. అయినా చిరువుకొన్నదానివి. ఇంత అమాయకులారావే లే ఎలాగి తల్లి... నీ మొగుణ్ణి నీవు దిద్దుకోకపోతే ఎలాగో?"

"దిద్దుకోవడమా?" అంది కమల అర్థం చేసుకోలేక.

"అయ్యో వెరిపిలా. నీ మొహంమాస్తే నా కడుపు తరుక్కుపోతోందమ్మా. ఏం అతో, ఏం మామో. నీచేత చాకిరీ చేయించుకోడానికే కాని నీ బాగుకొంచెమైనా మాస్తున్నారా? అయినా వాళ్ళెన్ని లాభంలేదులే! తిట్లకు, బెదిరించేరు. అక్కడికి లొంగకపోతే చెలి చేసే బాగుపడతాడేమోనని పెళ్ళిచేసేరు. వాడే మరి బరి తెగించి పోయాడు. దాని కిద్దరు పిల్లలు కూడానట."

కమలకి లోకం గిరున తిరిగిపోతోంది. అరుగు చివరకి పరిగెట్టి వాంతి చేసుకొంది. సావిట్రికి వచ్చిన అత్తగారు ఈ సందడికి పరిగెట్టుకొచ్చి మొహంమీద నీళ్ళు జలి 'పొడుదిష్టి. తామపాములాంటి జడ పువ్వులు కుట్రేసరికి అందరి కళ్ళూ నీమీదే పడాయి.' అని తిట్టుకొంటూ 'ఉట్టి మనిషివికూడా కాదు. ఇంతసేపు మేలుకొని వాళ్ళతో పిళ్ళ తో ఏం కబుర్లవి? పోయి పడుకో' అంది.

కమల పక్కమీదికి ఒరిగిపోయింది కన్నీటితో తలగడా తడిసిపోయింది. తోడికోడలి

జాలికి, 'నీ భర్తని నీవాణ్ణి చేసుకో' అన్న మాలలకి అర్థం ఇదా? కట్నం లేకుండా భూమి పుట్టా ఉన్న సంబంధం వచ్చిందని పొంగిపోయిందప్పుడు. అత్తమామలు ఉదార స్వభావులని మురిసిపోయింది. ఆ ఉదారం లోని స్వార్థం ఇదేనా? అయినా నాలుగు నెలలుగా చూస్తున్నా స్నేహితులతో బాతాఖానీ అని భర్త అర్ధరాత్రి వరకూ తిరుగుతూఉంటే అమాయకంగా నమ్మిన తనబుద్ధిని నిందించుకొంది. ఊరందరీ తెలిసిన భర్త ప్రవర్తన తాను పసికట్టలేక పోవడం తన తెలివితక్కువ తనమేనా అనిపించింది కమలకి.

అతిడెప్పుడు వచ్చాడో అతడువాసన గుప్పన కొట్టింది. మంచంమీద కూర్చొని 'అమ్మాయిగారు పూలజడ వేసుకొంటే దిష్టి తగిలించటా' అన్నాడతను మీద చెయ్యి వేస్తూ. మొట్టమొదటిసారిగా కమలకి అతనిని చూసే అసహ్యం వేసింది. అతనిని దూరంగా తోసేస్తూ 'అందరిదిష్టి తగిలించి కాని అసలు వారిదిష్టే కరవైంది' అంది నిటూరుస్తూ.

'కోపం వచ్చిందా? స్నేహితుల బాతాఖానీలో టైం తెలియలేదు.'

'ఎలా తెలుసుంది? అంగులో అలాంటి ఇలాంటి స్నేహితులు కాదు; ఆంతరంగిక స్నేహితులు' అంది కనీగా.

'ఏమిటి వాగుడూ. నీకు మాట్లాడడం రాదనుకొన్నాను. సాధించు కూడా చాతెవునే' అన్నాడతను కోపంగా.

కమలకి దుఃఖం పొంగిపొరింది. "నాలో ఏం లోపం ఉందని నన్నీలాగ బాధ పెడతాయా? నేనేం అపకారం చేసేను మీకు. అసలు నన్నెందుకు చెలి చేసుకొన్నారా? నీవు అందరిలాంటిదానవు కాదంటే స్వభావంలో అనుకొన్నాను. మీకు ఎందుకో

డాక్టరుగా వుండండి !

ఇంటివద్ద నున్నప్పుడు పోస్ట్ ట్యూషన్ ద్వారా ప్రభుత్వ రిజిస్టర్డ్ కాలేజీనుండి డిప్లొమా పొందగలరు. ఉచిత ప్రాప్త క్లస్ నకు వ్రాయండి.

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE. (A.M.W) Jullundur City.

* కుమారి మాత్రమే *
బహిష్టు సమయంలో
అనేక బాధలు పడే
ప్రేమలబ్ధులన్నీ తొల
గించును సాదా : రు. 8

స్పెషల్ : రు. 5 అదన స్పెషల్ : రు. 8/-
ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.
P. Devce & Co (M-1) Calcutta-40.

ఉండగా నన్నెందు కిలా..." ఇంక కమలకి మాట రాలేదు. వెక్కిరిచెక్కిరి విడవడం మొదలుపెట్టింది. "నీకేదైనా పూనిందా? గిట్టనివాళ్ళతో ఛాప్టే నమ్మి నామీద ఎదురు తావేం... నోరుమూసుకుపగుక్కో" అంటూ అతిసు తన ప్రక్కమీదికల్లి పడుక్కొని

అ శా ఙ్గీ వి

విదు నిముషాలలో నిద్రపోయాడు. ■ రోజు కమలకళ్ళు మూతపడలేదు. ■ కళ్ళలో నీరు

హడా ఇంకిపోలేదు.

* * *
కమలలో ఉత్సాహం ఉడిగిపోయింది. యాంత్రికంగా పనిచేస్తూ ఎన్నో పొరపాట్లు చేసేది. మనస్సులోని ఆలోచనలతో చెయ్యి (51-వ పేజీ చూడండి)

**దిన
దినానికీ
దిన
దినానికీ
ది...**

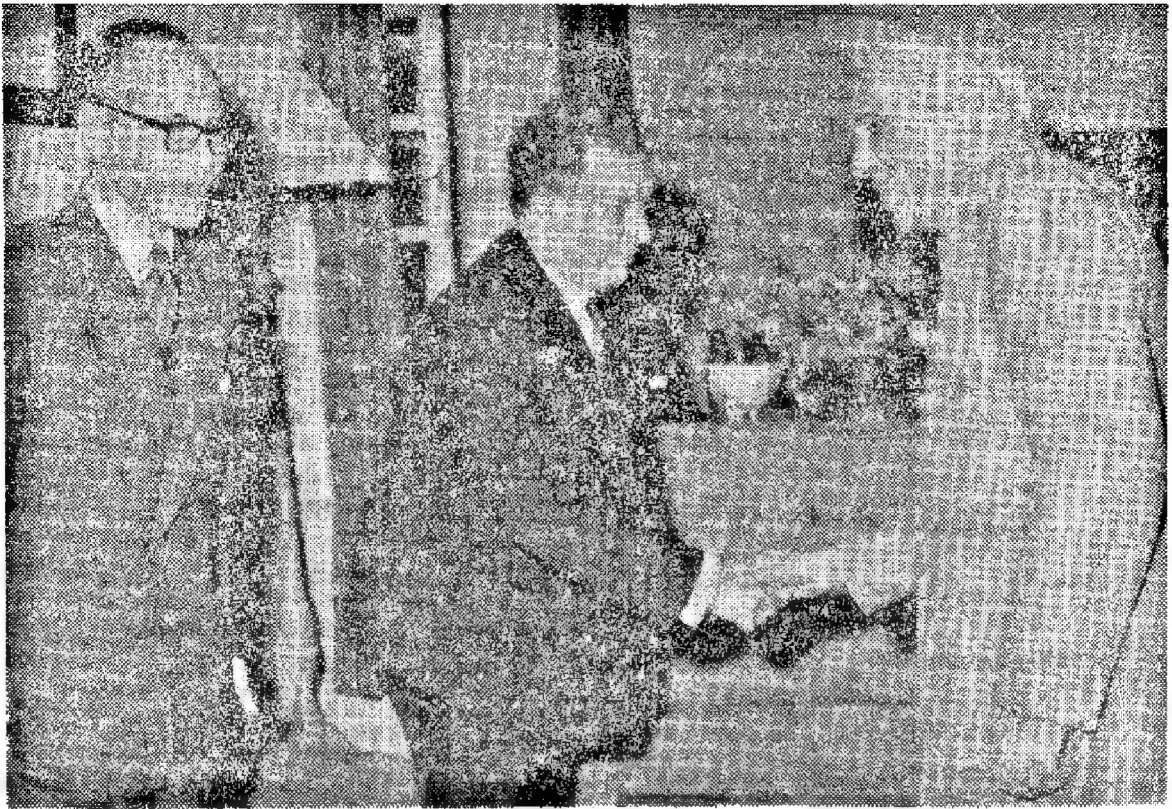
రెక్సోనాలో కేడిల్ - చర్మమును పోషించుచూ, అది అతి సౌగంధ్యముగాను... అతి సుమనస్సుగాను, అతి మృదువుగాను వుండునట్లు చేయునట్టి చర్మ సౌందర్యమును గలిగించే మావెం ప్రత్యేక మిశ్రమం వున్నది! రెక్సోనా యొక్క ప్రత్యేక పరిమళం, మీకు రోజుల్లా హాయిగాలుపును!
సౌందర్య పరికారమైన రెక్సోనా రోజూవాడండి!

రెక్సోనా సబ్బు మా చర్మమును అతి సౌగంధ్యముగానుంచును

(R.P. 164-X-22-24)

అమెరికాలోని రెక్సోనా ప్రా. లి., తరపున హిందుస్తాన్ టెక్స్ టిలర్స్ లిమిటెడ్ తరఫున భారతదేశంలో తయారు చేయబడినది.

మొరార్జీ సుహృద్భావప్రతినిధివర్గం సభ్యులు గత నెల మూడవవారంలో న్యూఢిల్లీ వచ్చినప్పుడు ప్రధాని శ్రీ నెహ్రూను కలుసుకున్నారు ప్రతినిధివర్గం నాయకునితో ప్రధాని కరచాలనం చేస్తున్నదృశ్యం, చిత్రంలో మూడవవ్యక్తి విదేశాంగశాఖ కార్యదర్శి శ్రీ ఎన్. డి. కె.

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

శ్రీ కృష్ణ

దేశ సమస్యలపై పార్లమెంటుసభ్యుల అనాసక్తి: నూ నె కం పె నీ ల “ధ ర ల యు ధ్ధం”

శ్రీ మద పార్లమెంటు సమావేశం ప్రారంభమైనది లగాయతు మండకోడిగా సాగుతోంది. దేశాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమస్య లేవీ లేకపోవటంవల సమావేశం ఇంత చప్పుగా ఉంటుందనుకోరాదు. సభ్యులు, దేశ వ్యవహారాలలో ఆసక్తి చూపకపోవటమే ఇంకొక ప్రధాన కారణం. ఉదాహరణకు, పంజాబ్, అస్సాం వ్యవహారాలను చర్చించేందుకు కొల్లలుగా విరామ తీర్మానాలు వచ్చాయి గానీ, వానాటికి పెగుసుతున్న జీవనవ్యయాన్ని గూర్చి చర్చించాలనే ప్రతిపాదన అసలు చర్చకు

రానేలేదు. 20 వ శతాబ్దంలో పట్టిన దురతి ఏమంటే, మధ్య తరగతి ప్రజలు అధికారాన్ని చేజిక్కించుకునేందుకు వావాయా తపపడి, చివరకు తమ తామే నాశనం చేసుకున్నారు.

ఇంక వివరాలకు వద్దాం. పార్లమెంటులో అధిక సంఖ్యాబలం కల కాంగ్రెసు పార్టీ సభ్యులు వచ్చే ఎన్నికలకు టిక్కెట్లు సంపాదించుకునే తాపత్రయంలో, విమర్శనతో నిమిత్తంలేని వైఖరిని అనుసరిస్తున్నారు. కమ్యూనిస్టులతో తాత్కాలికంగా గృహశాంతిని ఏర్పాటు చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నామని

కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చీలికలకు కారణమై ఉండవచ్చు. వేనాకు అనుకూలమైన వైఖరి అనుసరించినందువలన కమ్యూనిస్టులకు ఈ దేశంలో స్థానం లేకుండా పోయింది. ఇందులో సహజమేమోలేదు. ఈ సందర్భంలో మహాగృహ యుద్ధం శ్రీ డాంగే సజావైన మార్గం. తొక్కర శ్రీ చావినలే ఎదుట కమ్యూనిస్టులు నలబండాల ప్రదర్శనం నిర్వహించి ఉన్నట్లయితే, భారతదేశంలో అధికారం యావత్తు వారి (కమ్యూనిస్టు) పరం కాకుండా, ప్రపంచంలో ఏ కేంద్ర నిర్బంధించగలిగేది కాదు.

వెలుగు - శాంతి

ఆర్. ఎన్. సుదర్శనం

బ్రాహ్మనేత్రముల తెదురై పథము నిండి
చిత్రవర్ణవిన్యాసము చేసి, బ్రదుకు
సర్వమున్ లోగొనెడు కాలసర్పమొందు-
భాయయై వెంటడించి విశ్రాంతిలేని
చోదకత్వము వహించు స్ఫూర్తియొందు-
గోచరముగాని హృదయ నిగూఢకత్తి
సువ్యర్తమొనర్చు తార్కిక సూత్రకత్తి
ముందు వెనుకలై న న్గొనిపోవుచుండు :

“నిరవరాధిని నన్నేల చెఱగొనంగ :
నోచుకొనలేద స్వేచ్ఛకేను : వినువీధి
తెగసి పోనీపు, బంధింతువేల స్వామి :
మాయబంధము లివియేమి : ముఱపుతెఱల

వెనుక జన్మాంతర స్మృతు లనెడు కాగఁ
దాల దోబూచులాట నాకేల స్వామి :
అంధకార నికృష్ట హృదంతరము
ప్రొగ చలియించు దివ్యైల మువ్వలేల :
'వెలుగు-శాంతి' నన్నేషించు స్వేచ్ఛవలయు ॥

బహుమతి పొందిన కవిత

సోమలిసులు ఎప్పుడూ కాంగ్రెసు పార్టీకి
పేదబంధువులుగా మనులుతున్నవారే.
కాంగ్రెసునుంచి వారిని విడదీస్తున్నది వారి
ప్రతిష్టగాని, సిద్ధాంతాలు కాదు. వారుచేసే
ఆర్థికానికికూడా ఇప్పుడు మిలనలేకుండా
పోయినది

ఇక సర్వతంత్ర సభ్యులమాట. వీరికి వివిధ
మైన బాధ్యతలులేవు. కనుక సమాజంగానే

న్యూ థిర్టీ లేఖ

వీరొక కత్తిగా రూపొందే అవకాశం
పూజ్యం.

ఎన్నికలు సమీపిస్తున్నాయి కాబట్టి,
ప్రతి సభ్యుడు తన నియోజక వర్గంలో తన

కానాన్ని మనీరం చేసుకునేందుకు ప్రయత్ని
స్తున్నాడు. దీకేం తన సంగతి తానే చూసు
కుంటుంది.

పాశ్చాత్య నూనె కంపెనీలు “ధరల
యొద్దం” కొనసాగిస్తున్నాయని గమలమంత్రి
ఆరోపిస్తున్నారు. నిజానకి రష్యాతో నూనె
ఒప్పందం కుదుర్చుకునేప్పుడే ఇలాంటి
యొద్దం సంభవించవచ్చునని ఆయన ఊహిం
చారు. ఈ సందర్భంలో పత్రికావిలేఖరులు
“ప్రత్యేక సమాచారం” కోసం పోటీలుపడారని
■ తరువాత జరిగిన సంఘటనలవల తేలిసింది.

ఈ గొడవ అంతా ఎలా ప్రారంభమైనదో
ఇప్పుడు చెబుతాను. రష్యానుంచి నూనె దిగు
మతి అయిన తరువాత సుమారు నెల రోజు
లకు, ఒక వార్తాపత్రిక, ఆ నూనె అమ్ముడు
కొనుండా అనవసరంగా బొంబాయిలో
నిల్వఉన్నదని ఒక వార్త ప్రకటించింది. ■
తరువాతి, ఇతర వార్తాపత్రికలు ఈ విష
యాన్ని వివరించడానికి పూనుకొని, బొంబాయి
రవాణాశాఖకు కౌతలసిన నూనె సరఫరా
చేయడానికి స్టాండ్ ఓర్ వాక్యూమ్ కంపెనీ
తక్కువ ధరకు టెండర్ సమర్పించిందనీ,
అందువల నే రష్యానుంచి దిగుమతి అయిన
నూనె నిల్వఉండిపోయిందనీ ప్రకటించాయి.
గమలమంత్రి హుటాహుటిగా కొన్ని రాష్ట్ర
రాజధానులకు వెళ్లి రష్యాన్ నూనె కొనిపించ
డానికి ప్రయత్నించారు. ఆ తరువాత
బొంబాయిలో, రాష్ట్ర రవాణా కంపెనీల
మేనేజరు సమావేశమై, అఖిల భారత
స్థాయిలో అత్యధికలాభం సమకూరాలంటే
ధరలు వివిధంగా ఉండాలి అనే విషయం
పరిశీలించారు.

వీరొకవంక నూనెకంపెనీలు, రష్యాన్
నూనెధరలు పడగొట్టుటం తమ ఆశయం
కాదని ప్రభుత్వానికి హామీ ఇవ్వడమేకాక,
■ నూనెను తమవద్ద నిల్వచేయడానికి సైతం
సంసిద్ధి తీర్చాయి. మంత్రి ఎప్పటికప్పుడు
అవసరమైన సమాచారం తెలుసుకోగలిగేం
దుకు భారత నూనెకంపెనీ శాఖాకార్యాల
యం న్యూఢిల్లీలో ఏర్పాటు కాగలదని
కూడా తెలిసింది.

ఇక్కడ కొన్ని విషయాలు దాపరికం
లేకుండా చెప్పాలి. భారత నూనెకంపెనీ
అనే పేరుతో ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన
మార్కెటింగ్ సంస్థ కేవలం కాగితాలలోనే
ఉన్నది. ఈ సంస్థకు సిబ్బందిగాని, నూనె
నిల్వచేసేందుకు తగిన సదుపాయాలుగాని లేవు.
అఖిరికి ఒకపంపు కూడా దీనికిలేదు. ఈ సంస్థ
ఏర్పాటైన వెంటనే, శ్రీ కృష్ణ మోసనీ
ధర్మమా అని, బ్రిగేడియర్ లూథ్రా నాయ
కత్వాన 12 మంది సైకోడొల్జుగులు మార్కె
టింగ్ లో ఉన్నత శిక్షణ పొందేందుకు
రష్యా వెళ్ళారు. వీరు ఇటీవలే స్వదేశానికి
తిరిగి వచ్చారు.

భారతదేశానికి తమ దేశంనుంచి నూనె
పంపే విషయమై రష్యానులు మంచి ఆసక్తి
(62వ, పేజీ చూడండి)

రాగడు రాగలరు- ఇంజను- తిస్థానధుల వెంకట్రామయ్య

విశాల గదిలో బలమీద బోరాపడుకుని చిలికితనం చిలికే తన విశాల విసిల నయ నాలో కిటికీకుండా వీధిలో వచ్చే పొయ్యి బండ్లవైపు చూస్తోంది. పొడుగాటి తెగ బారెడు నల్ల నిజం జడకుచ్చుల బరువుకు బల్ల మీదనుండి జారి నేలను తాకుతోంది. రాత్రి పడుకోబోయేప్పుడు తీసి నీళ్ళలో పెట్టి ఉదయమే పెట్టుకున్న విరబూసిన మల్లెలు జడలోంచి జీరాడుతూ గుప్పన వాసనలు పెడ జలుతున్నయ్. కొద్దిగా నైకైతిన పాదాల మీంచి క్రిందికి జారివే పసుపు వచ్చువన్నె వయిపరికినే ఆమె కరీరకాంతిలో పోటీ చేయలేక నలనలపోతోంది. క్రిందికి జీరాడు

తున్న ఆమె నైలాన్ పమిటతో బాటు బూచాట ఆడుకొంటున్నాడు. దిద్దించిన అక్షరాలు చెరిపేసి వర సాగ్గా పలకమీద నున్నాలు పెడుతున్నాడు వాలుగళ్ళ రవి. గోపీ కూనిరాగాలు తీస్తూ లెక్కలు చేస్తున్నాడు. ఇవేవీ గమనించకుండా విశాల ప్రాధున జరిగిన సంఘటనను గురించే ఆలోచిస్తోంది. అందులో తన తప్పేమిటో ఎంతకూ అరచుకుంటలే దామెను. ప్రాధున్నే అమ్మ కాఫీ పెట్టకుంటే పెట్టింది తను. పిల్లలంతా వచ్చారు. వరసగా లోటాలో పోసి ఒక్కొక్కరి కిస్తోంది తను. తనకు ముందివ్వలేదని రవి

అలిగి వెళ్ళి పోయాడు. తనకు కొంచెం పేనెని రకణ లోటాని తి దిమ్మరించాడు. 'పోరా! వెళ్ళవా ఈగోవా నీకు కా ఫీలే దు పొమ్మని వాణ్ని గదిమీ రవని బ్రతిమాలి పిల్చుకొచ్చేరికి 'వా లోటాతో, గోపీ కందు కిచ్చావ్! నేను త్రాగాను పో!' అని వాడు క్రిందబడి దొర్లడం సాగించేడు. వాణ్ని రెండంటించేసరికి వాడు గోల ప్రారంభించేడు. ఈలోపలబాటు పోయి గిన్నెడు కాఫీ దొర్లించేసేడు. రకణ పోయి పిర్యాదు చేశాడేమో, పెరట్లో

పనిచేసుకుంటున్న అమ్మ వచ్చింది. వచ్చి చూచింది. తప్పంతా తనదే వినట్లు తన్ను తిట్టింది. తన కేసు పని చేతగాదట. పిల్లల్ని చెందుకుంటానట, తనకూ మండిపోయింది. తన్ను తిట్టినందుకుగాను. అలా పిల్లల్ని వన కేసుకువచ్చినందుకు. అమ్మ రెండంటి బదులు నాలుగంది తను. అమ్మకు కొవ మొచ్చి చెయ్యి తి కొట్టబోతే చేయి విడిచిం చేసి వచ్చి అలిగి పడుకొంది.

‘ఛీ - పెద్ద పిల్లలు ! మరీ హయా పద్మా లేకుండా అడుగున్నాయ్. తనలే ఇలాగే పెంచేదా! అమ్మనయితే చెవులుపట్టి అడిస్తారు గాని నాన్న ఇంటికొస్తే సరి కుక్కిన పేసులా పడుంటారు. ఇంతకూ వాళ్ళ నను కొని ఏం ప్రయోజనం! అమ్మ అలుగు చూసు కొనిగదా వాళ్ళట్లా ఆడేది! ఎమ్మా అనక ముందే వాళ్ళ ను వెనకేసుకొనుందాయన ! ఏమిటో మరి తాను నాన్నకు ముద్దుల కూతు గట, తనమీద ఈగ వాలసిడట నాన్న ! ఇలా గ్లా లే వినటే అంటుంది అమ్మ. ఇంతకూ తన చదువు చేసేదంటుంది. ఆమె పిచ్చిగాని తన చదువేమి చేసిందో... ఇలా పొగిపోతున్న వికాల ఆలోచనలకు లేకు పడింది.

‘అక్కయ్యా! ఈ లెక్కలా చెయ్యాలా చెప్పవే!’ అంటూ గోపీ లేచివచ్చాడు. ‘హా! పో, పెద్ద లెక్కలా నువ్వు.’ అని కసిరికొట్టింది వికాల. ‘అమ్మా! అక్కయ్యను లెక్కడిగితే చెప్పలేదే? అని వాడొక్క గావుకేక పెట్టేడు. వికాలకు ఒళ్ళు మండింది. లేచి వాడి నెత్తిన ఒక్కటి అంటించింది. ‘పెద్దవా, నోరు మూసుకోమని. వాడు కేకలు వేయబోతే నోరు మూసింది. వాడు కప్పెగిరిపోయేట్లు విడుస్తూ గోల చేయడం పొగించేడు, వాకిటంక చూస్తూ.

ఇంతలో అమ్మ వస్తున్న శబ్దం కాసే వింది. వికాల గుట్టుగాపోయి బలమీద పడు కుంది. సరోవ నయనాలో. ఆనెవు ముఖ ముంచుకొంది. పార్వతమ్మ రాగానే ప్రారం భించింది. ‘ఏమిరా! ఏమి ముంచుకుపోయిం దిరా అలా గోలచేసావే!...అబ్బబ్బ ! ఈ న్నూళ్ళకు నెలవులేతే ఇచ్చేరుగాని నా దుంప తెగిపోతోంది బాబూ! ఇంతకూ ఏమి జరిగిందిరా, గోపీ!’ అని ప్రశ్నించింది. గోపీ ఏడుపు మానలేదు. నాలుగేళ్ళ రవి అందుకున్నాడు.

‘మరేం! అక్కయ్య, గోపి గొంతు పిసికిం చేవ!’ అంటూ-వింటూ పడుకున్న వికాల ఒక్క ఉదుటున లేచి వాణ్ని నెత్తిన మొట్టింది. ‘ఎవ్వరూ నేను గొంతు పిసి కింది!’ అంటూ ‘అయ్యో, అయ్యో, నా ఎదుల్ని అలా పనివాణ్ని చాపగొట్ట న్నావే, ఇంక నే లేనప్పుడు కొట్టటం అబ్బుర మటే! ఏనా అడ్డమైన చాకిరీ చేస్తున్నాగాదా! పెద్దపిల్లవు, చిన్నవాళ్ళను అడ్డస్తామనన్నా

రోడ్డు రోలరు- ఇంజను-

పెద్దగారే పోయిందమ్మా! పైగా ఎమ్మా అంటే ఎదురు తిరగడం. ఆయన గారివతా సాకటి ముద్దులకూతురికి. ఎట్లాన్నా ఏడవండే! అని కేకలేసి విసురుగా ఇవత రికవచ్చింది పార్వతమ్మ. నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు నిశ్చలంగా పడుకొంది వికాల. ఇవతరికవచ్చిన పార్వతమ్మ గడపలో చెప్పలచప్పుడు విని తలెత్తి చూసింది. ముఖకవళిల్ని క్షణంలో మార్చుకుంటూ ‘రా, అన్నయ్యా’ ఇదేనా రావడం! అంటూ పలకరించింది. ‘ఏమి టమ్మాయ్ కేకలేస్తాన్నావే’ అంటూ ప్రవేశించారు పరంధామయ్యగారు. మామయ్య మాట వినగానే పిల్లలంతా చుట్టుముట్టేరు. ‘ఏమిటో అన్నయ్యా! ఈన్కూళ్ళకు నెలవు రివ్వడంతో నాదుంప తెగిపోతోంది. వికాల ఏండ్లోచ్చేకొద్దీ మరీ శుద్ధమొద్దవతారం ఐపో

చిత్రకారుడు : కలువకొలను సదానంద (పాకాల)

తోంది. పిల్లలను కొట్టడం ఏడిపించడం. అదే మంటే నామీదికే వస్తోంది, చూడు. పొద్దు ట్టుంచి అలిగి ఎలా పడుకొనుందో! దీనితో ఎలా వేగడమో తెలియకుండా ఉండి అన్నయ్యా! అని చెప్పకుపోతోంది. ‘అదంతా వయసులో మార్పులు తెచ్చే సరం భాన్ని తట్టుకోలేకచేసే అల్లిరిలే అమ్మాయ్! పెండి చేసేవంటే అన్నీ అణిగిపోతాయ్! అని నవ్వుతూ గదిలోకి చూచి ‘ఏమే! వికాలా!’ అని పలకరించాడు పరంధామయ్య. ‘ఏమి పెండ్లో అన్నయ్యా! పిల్ల చూడబోతే గున్నమావిలా ఎదుగుతోందా! ఆయన చూడ బోతే ఏసంగతి పట్టించుకోరు. దానిరా తెలుగుందో మరి!’ పెండిమాట ఎత్తేప్పటికి పార్వతమ్మ స్వరంలో గాఢదికతే ప్రవేశించింది.

‘దానికేమే బంగారంటి పిల్ల! ఎవరె నా కళ్ళకుద్దుకు చేసుకుంటారు కొంచెం మరుకుపా లెక్కువనేగాని, చిదిమి దీపం పెట్టుకో వచ్చుకదే!’ అని ఎందుకున్నానా అమాట అని నాలిక్కరచుకొన్నారు పరంధామయ్య గారు.

పార్వతమ్మ సమయం జారవిడువలేక పోయింది.

‘ఎవరో ఎందుకన్నయ్యా! మనరామ్మూర్తి ఉన్నాడుకదా! లక్షణంగా మేనరికం కావా లంటే నిన్నుడే పెదనన్నయ్యా’ అంది.

‘నీకు తెలిసట్లు అడుగుతావమ్మాయ్! నాజేముంది చెప్ప. ఎమ్మా అన్నాసంటే ‘గయ్’ మని వసుంది మీవదిన. నామటుకు నాకు తప్పక చేసికోవాలనే ఉంది. రాముడి కూడ ఇష్టంచే. ఏంజేస్తావ్! మీవదినేమా! మొండిపట్టు పట్టందాయన’ అన్నారు పరం ధామయ్య.

‘ఏనా వదిన అలా చూటాడం భావ్య మేనా అన్నయ్యా! ఆ సివాసులు కాళ్ళ తమా! సంబంధాలు చూసుకోవాలిగాని. వదిన కొరినంతకట్టుం మేమెలా ఇవ్వగలం చెప్ప. ఆయన తెచ్చే జీతపురాళ్ళు కుటుంబ పోషణకే చాలిచాలనిసితిలోఉండే. ఇంతకూ ‘ఎలాఉందో దానిరోత’ అని కళ్ళనీళ్ళు పెటుకొంది పార్వతమ్మ.

‘సరే, చూద్దాంలే అమ్మాయ్! నేనిలా వచ్చినసంగతి తెలిసినా ఎగిరి పడుంది. దాన్నెలా ఒప్పించాలో అర్థమవడంలేదు. పాధ్యమైనంతవరకు చెప్పి చూస్తాను.’ అని అన్నయ్య చెవుతోంటే పార్వతమ్మ ప్రాధేయపడుతోంది వది న్నెలాగయినా వప్పించమని.

అంతా వింటున్న వికాల చటునులేచింది. ‘ఆరోడురోలరు బావమ నేనేంచేసికొను. మీరెవ్వరూ అత్తయ్యను బ్రతిమాల నవసరం లేదు. ఇంతకు టీవతేగదా ఆయనచేయబోయే లేదు. పైగా తన్ని ఏడిపించడం!

ఉద్యోగం. ఇంతమాత్రపు సమస్యం ఇంక
క్కడా దొరక్కండా పోదు. పెండి
కొంటుంటే హాయిగా ఉద్యోగం చేసి
కొంటాను' అని చివరికి వెలిపోయింది
వికాల.

'మాళవా అన్నయ్యా! దాని పొగరు.
ఇలానే ఎదుగుతున్నట్లుంటే ఎలా వేగేది
చెప్ప. ఇంతకూ నూలు వైసలు పరీక్ష
రాళాన నేగడా దీనికీగర్వం. ఉద్యోగం
చేసుకొంటుందట. ఉద్యోగం! హాయిగా
వి. ఇడి. చదివి, పైనాల్లో మాపురుగా
ఉంజేవాణ్ని అలాంటుందా! దీనినీలుడుకు
అయిన ఏకైకరును తెస్తానో నేనూ
మాస్తాగా! అవ్వ! అయినా ఇంతగర్వమా!
అని నోరు నొక్కుకుంటూ విసుపోతోంది
పార్వతిమ్మ. 'పెండ్లియితే పొగురూ గిగురూ
జేళింపిద పోతయితే అమ్మయ్యే. అమ్మాడు
ముడూ పడితే పొగురుబోతుకోడెను ముకు
దాడు పొడిచినట్లే. వెళ్ళొస్తానమ్మయ్యే!
అంటూ ప్రయాణమయ్యాడు పరంధామయ్య
కోడలిమాటలకు నవ్వుకొంటూ.

'అయ్యో! ఇప్పుడు వెళ్ళడమే మి
టన్నాయ్! వంటయింది. భోంచేసి వెళ్ళువు
గాని' అని పార్వతిమ్మ అంటున్నా 'ఎందు
కమ్మా బస్సు ఉండనే ఉందిగా. అర్ధగంట
ప్రయాణం నాకోసం కాచుకొనిఉంటారు.'
అంటూ వెలిపోయాడు పరంధామయ్య.

'ఏమిటో ఈ తండ్రి కూతుళ్ళ ధైర్యం
ఏమి చూసుకొనో వీరి అహంభావం. ఈమె
చూడబోతే ఇట్లా. ఆయన చూడబోతే
అట్లా. అసలే పట్టించుకోరు. నే నొకతెను
దిగులుపడాల్సిందే.' అన్న మెలాపోయిందో
ఏమిటో అనుకుంటూ వంటింటికేపు నడి
చింది పార్వతిమ్మ.

భర్త భోంచేసేప్పుడు అంతా చెపుతోంది
పార్వతిమ్మ. ప్రక్కనే కూచుని వింటోన్న
వికాల 'ఏమిటి నాన్నా! ఆయనేమో భార్య
నడగాలో అని ఇదవుతోంటే ఈమె ఎలా
గైనా వస్తుంచన్నయ్యా అని విడుస్తోంది.
నాకు మండిపోయి మీ రెవరూ బ్రతివాల
నవసరంలేదు. నేనా బావ నసలు చేసికో
నన్నాను ఇది తప్ప నాన్నా?'

'లేదమ్మా! మా బాగా చెప్పావ్
లేకుంటే ఏమిటో దీని పిచ్చిగాని అంతిఇవ్వం
లేనివారిని పట్టుకు ప్రాకులాడితే మాత్రం
ఏం ప్రయోజనం చెప్ప. నాళ్ళ కేదో
గొప్ప ఆస్తిహస్తులున్నాయని దీని ఆరాటం.
నలుగురూ పంచుకుంటేగదా లేలేది.'
అని ఆయన విసుక్కుంటుంటే 'ఇంతకూ
మీ అబ్బా కూతుళ్ళొకటి. నేనొక్కడాన్నే
పరాయిదాన్ని. చదివించొద్దో అంటే విసి
కుండా అలా నెత్తి కెక్కించుకున్నాను
నామాట ఎవరికీ పట్టు' అని కన్నీళ్ళు

బాధాకరమును హేయకరము అగు
త్రామేరైతర చర్మ
వ్యాధులను పోగొట్టుకొండి
శరీరమంతటా అవి పాకిపోవచ్చు

శామర్, తిలలు-దురదలు, మేహ
శామరలు వంటివి అంటువ్యాధులు.
శుబుంజింబో ఇకదలకు కూడా
రొవచ్చు. అమృతాంజన్ లిమిటెడ్
వారి రింగ్ వర్క్ అయింట్ మెంట్
అట్టి వర్ణవ్యాధులను క్రియముగా
విరపాయకరంగా వివరించును.
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి
రింగ్ వర్క్ అయింట్ మెంట్ దబ్బ
ఒకటి ఎప్పుడూ ఇంట్లో
అందుబాటుగా ఉంచుకోండి.

TVT-AMR-11168

అమృతాంజన్ ము
లిమిటెడ్ వారి
రింగ్ వర్క్
అయింట్ మెంట్

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్
14/15, 10వ వర్గ రోడ్డు, మద్రాసు-6
బొంబాయి-1, కలకత్తా-1; న్యూ ఢిల్లీ

కాల్గేట్ దంతక్షయం కాకుండా కాపాడుకోండి రోజంతా నోటినించి దుర్వాసన రాకుండా కూడా చేసుకోండి!

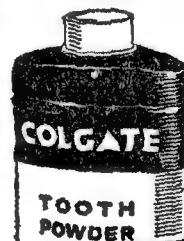
ఎందుకంటే: ఒకసారి రోజుకు ఒకసారి కాల్గేట్ డెంటల్ క్రిమ్ నూటికి 11 వంతుల వరకు దంతక్షయము లేకుండా చేసి, దుర్వాసన పోగొడుతుంది.

రోజుకు రెండుసార్లు కాల్గేట్ను ఉపయోగించి బ్రష్ తో వచ్చు రోజుకొక్కసారి అనేకమందికి దంతక్షయం కావడం అని పోతుంది. దంత వ్యాధుల దర్శితలో ఇది అపూర్వ విషయమని, కాస్తయి పరిశోధన వల్ల యుజ్యుమైంది అంతేకాదు నోటినుండి దుర్వాసన వచ్చేవారు దీనిని వాడవల్లయితే 10 నుండి 7 నుండి 3 వాడెంతే గుణమిస్తుందని కూడా యుజ్యుమైంది ఒక్క కాల్గేట్ విషయం రోజు ఇలా యుజ్యుమైనది

కాల్గేట్ నుండి మరమరమంటా వచ్చేవరకు వచ్చు వంటిలోకి రోజుకింటా దొచ్చుకువెళ్ళి అక్కడ కుక్క పోయి 'ఎం' అనే అహార పదార్థాల నలుమలను బయటికి గిలా పేస్తుంది వచ్చు చాలా చేతి పోదానికి, దుర్వాసన రావడానికి కారణం ఆ పలుమలే

కాల్గేట్ వచ్చు రోజుకొకసారి వచ్చు వచ్చు చాలా నరదా ఎందుకంటే దానినుంచి వచ్చు చాలా పేరు ఎంతే ఏవరమంటా కావడం లేదని పోతుంటుంది

మీకు వచ్చుపొడి అలవాటైతే, కాల్గేట్ వచ్చుపొడివల్లకూడా ఇన్ని లాభాలూ ఉన్నాయి ఒక డబ్బా కొన్ని నెలలు వస్తుంది:

కాల్గేట్ తో నిత్యమూ వచ్చు తోముకొంటే.

- ✓ దంతక్షయం కాదు
- ✓ దుర్వాసన ఉండదు
- ✓ దంతాలు మల్లె పువ్వుల్లాగ ఉంటాయి

తెల్లని వచ్చుకోసం, నోటి క్లుప్తత కోసం... ప్రపంచంలో మరే టూత్ పేస్టుకంటే కాల్గేట్ నే హెచ్చుమంది కొంటారు.

PCA 1107 1

పెట్టుకుంది పార్వతమ్మ.....

‘ఏమండీ, మీ చెల్లెలు గారింటికి వెళ్ళా చ్చారా! అసలు మీరు బళ్ళకుండా ఎలా వస్తారుండే!’ అంటూ ఎగుగుమ్మంలోనే స్నానం చేసింది భర్తకు లక్షీంశవమ్మ.

‘అ! ఏమి చెళ్ళుండలేవే, పీడగా గారింటికి వెళ్ళాలంటే అటేగా వెళ్ళాలి. సరిగా పీడి గుమ్మంలోనే అమ్మాయి నిల్చునంటే తలొంచుకొని ఎలా వెళ్ళేదో బోయదనిముసాలై నాకొకముందే బయలుదేరి వచ్చేశాను’ అని కుంచించుకుపోతూనే సమాధానం చెప్పారు పరంధామయ్య కోటువిప్పిస్తాండుకు తగిలినా.

‘అహ! ఆయితే వెళ్ళే వచ్చారన్నమాట. నేనప్పుడే అనుకోన్నాను లెండి. మీ కలా గా నా ఆ నాపసానిని కోడలుగా తెచ్చు కోవాల్సి ఉంది. మీరూ మీ చెల్లెలు కలిసి ఏదో కుటలు పన్నే ఉంటారుండే! పాపం, ఏమంటోంది ఆ సంగనాచి చెల్లెలు!’ అని అభినయస్తూ ప్రశ్నించినది లక్షీంశవమ్మ.

‘అ, చెల్లెలేమంటుండే నీ పిచ్చిగాని, ఉత్తమాయకురాలు. ఒక్కటే ఏడుస్తోంది. ఈ ఇంట్లో నాకెంత స్వతంత్ర ముందో ఆ యింట్లో దానికి అంతేగదా! మా ఇద్దరికీ ఒకే కంచెతో వ్రాసినట్లున్నా గా బ్రహ్మ. ఐనా నేనొకా ఏమో అనుకోన్నానుగాని నీవన్నదే అక్షరాలా నిజమయ్యేటండే. ఆ కోడలు పిల్ల ఎన్నే నీ మాటలేగిందని. అబ్బో! అబ్బో! ఆ సంబంధం తప్పిపోబట్టి సరి పోయిందిగాని లేకుంటే నిన్నూ నన్నూ కూడ గుంజ కట్టి కట్టేనే అది!’

‘ఐతే! మీరూ తెలిసాచ్చిందన్నమాట. ఏమండేమిటండీ. ఇంతకూ జరిగిన సంగతులు చెప్పకుండా ఏమిటండీ సోదీ! ఆతురతగా ప్రశ్నించింది లక్షీంశవమ్మ.

‘అ! ఏమండే! దాన్నో ఎమ్. బి. బి. ఎస్. ఉదివే కట్టాడుమాచి వరించి దమ్మిడికట్టుం లేకుండా పెండ్లికి వచ్చుకున్నాట్ట. ముహూ రాలు పెట్టకోవడమే తరువాయిట. ఈ సంగ తిచెప్పి ‘అబ్బా కుతుకు నామాటేమైన పడ నిసారా!’ అని చెల్లెలు ఒక్కటే ఏడు స్తోంటే ఆ పిల్ల అన్న మాటలు గాదు. నీ కోడుకో రోడ్డులోలగట. నీ వోరబుడు పతానిన. నిన్ను లేవదీయాలంటే కాడి మాన తో పట్టాల్సిందట. తను అదృష్టవంతు గ లవడంవల్లే మన సంబంధం తప్పిపోయిం దట. ఇక అయిదువేలుగాగు పదివేలిచ్చే సంబంధంచూసి చెసుకోమని రుబ్బుడు ప్రత్రం అత్తయ్యతో చెప్పమని చెప్పింది వినలేక చుక్కెవచ్చేను. దాని విక వికలు గావు, పకపకలుగావు. మనకాపిల వద్దో అని నవ్వుం టంటే విననందుకు నాకు మంచి ప్రాయ శ్చి త్తమే జరిగింది!’ అని ముగించారు పరం ధామయ్యగారు; భాగ్యముఖంలో మార్పుల పరిశీలన.

రోడ్డు రోలరు- ఇంజను-

“అ! ఎవరీ! నిన్ను గాక మొన్న నాకే కుట పుట్టి కట్టడరిచిన పిల్ల! దాని కంత పొగరా! నిన్ను మొన్నటిదాకా గతిమాలి నా చుట్టు తిరిగారే కోడల్నిగా చేసుకోమని. ఇంతలోకి కట్టే న తిశాచ్యూతా! నేగా నన్నే మాటలనడమా! మా నా ను! దాని తడామా! మంచి రోజెప్పుడో చూడండి. ఆ! మంచి రోజేమిటిలేండే! మధ్యాహ్నం మే ప్రగాణం. భోజనం త్వరగా కానివ్వండి. మీరుగూడ నావెంట రావాలి. మన్ని గాదని పరాయివారే కలాయిసారో అదీ చూసా ను.” అని గడి గుమ్మంకేసి నడిచి ‘ఒరే అబ్బాయ్’ అని పిలిచింది. లక్షీ డేవమ్మ అంతవరకూ గదిలో కూర్చుని సంభాషణతో చెవులు దోగరించి వింటూన్న రామ్మూర్తి ఏమీ తెలియని వాడా ‘ఏవమ్మా’ అంటూ వచ్చేడు.

‘విశాలను చేసికోదానికి నీదేమి అధ్యం తరం లేదుగదా!’ అంది. అమ్మ అలా ఎందు కడుగుతోందో తెలియని రామ్మూర్తి తెల మొగం వేసేడు. ఆమె జవాబు కెదుమాడే కుండానే ‘నిన్నడిగేమిటే! నీ మొగం చూస్తేనే తెలియటంలా’ అని భర్తవైపే ‘ఎలాగైనా అది నాకోడలుగా రావాలి. దానిసంగతి చూడాలి. నామాటకు తిరు గంటూలేదు. లేవండి భోజనానికి’ అంటూ భర్తను త్వరపెట్టింది లక్షీంశవమ్మ.

ఐదువేలు కట్టుమిస్తే తప్ప తన గడప త్రొక్కనవరంలేదని ప్రతిజ్ఞ చేసిన వదిన తనంతట తనేవచ్చి పిల్ల నిమ్మని ఎందు కడిగిందో! ఆయన మీరడిగిన కట్టుంలో పదోవంకైనా మేమివ్వలేమని నిక్కచ్చిగా చెప్పేసినా కట్టుం లేకుండా నే పెండికి ఎందుకోవ్వకుండా పాపం పార్వతమ్మకు ఎంత తల బద్దలుగొట్టుకున్నా అర్థమవలేదు. ఇంతదగ్గర ముహూర్తం కుదిరించెలాగో ననుకుంటూ ఆమె పెండిపనుల సంగంభంలో మునిగిపోయింది.

భిక్షుకి-చంటిపిల్లకు పొద్దుటి
నించిపాలు లేవు, బాబూ?

వెద్దమనిషి-నాదగ్గర పాలు
లేవు, భో.

బి. రాజేశ్వర మూర్తి (చిలకలపూడ)

■ రాత్రి శోభనపురాత్రి.

ముత్య గువుల సందడింతా తలుపుదగ్గరే ఆగిపోయేది. విశాలను బలవంతంగా లోప లికి నెట్టి తలుపుమూసి గొల్లంపెట్టి అందర్నీ వెలిపామ్మని చెబుతోంది విశాలతల్లి.

విశాల సిగ్గుతో తలుపు దగ్గరే నిల్చుని ప్రేతో చీరను మెలిపెడుతోంది. ఒక్క సారి తల తిరచుకుని దించుకొంది. బుష్వర్తతో బావ యెంతో అందంగా కనిపించేడు. ‘కొంచెం లాచే లేమాత్రం మా బావకేం మారావా!’ అనుకొంది విశాల.

తలుపు దగ్గర సందడి పూరిగా సద్దు కొన్నాక రామ్మూర్తి లేచి అప్సరసలాగా అలంకరించిన విశాలను తడకంగా చూస్తూ సమీపించేడు.

విశాల మరి సిగ్గుతో కుంచించుకు పోయింది.

‘ఏం! మరి, అంతగా సిగ్గుపడున్నావ్! విశాలా! నేను ఎప్పటి కోడురోలరు బావ నేగా! మానాన్న కప్పవడి ఈ నుతిమే తని ఇంజన్ను అంటగట్టేడు. ఎలా ధిరస్థావో ఏమిటో, అంటూ వెనకనొచ్చి విశాల రెండు భుజాలమీద చేతులువేసి ముందుకు నడిపిస్తూ పొన్నదగ్గరికి తీసుకుపోయాడు.

విశాల కళ్ళలో గిర్రన నీరు తిరిగాయి. ఆగోజు అమ్మమీదికోపంతో మామయ్యతో అన్నమాటలన్నీ బావకు చెప్పాడుగాబోలు ననుకొంది. మామయ్యమీద ఎక్కడలేని కోపమూ వచ్చేసింది.

‘ఏం! విశాలా పలుకవు!’ అంటూ గడం పట్టుకొని ముఖాన్ని పెకలిచున్నా స రామ్మూర్తి ఆశ్చర్యపోయేడు.

“ఇంతమాత్రానికేనా విశాలా! ఏడుస్తూ వెంగుకు. నిన్నే మన్నానని..’ అంటూ దగ్గ రికి తీసుకున్నాడు రామ్మూర్తి. విశాల అతని కాగిట్లో కరిగిపోతూ “నేనలా ఆ నాలని అన్నేను. అమ్మ మీద కోపంగాఉండే...’ ఏదో చెప్పబోయింది విశాల.

‘పిచ్చిదానా! నీవలా అనబట్టేమన పెండి ఇంతత్వరగా అయిందని నీకు తెలుసా!’ అని గున్నితంగా ఆమెపేపు నిమిరూ జరిగిన సంగ తంతో చెప్పేసేడు రామ్మూర్తి.

మరునాడుగదిలో దేవుడిముందు కూర్చుని భగవద్గీత పారాయణం చేస్తోన్న పరంధా మయ్య, కోడుకూ కోడలూ కలిసికట్టుగా వచ్చి తన పాదాలకు నమస్కరించేసరికి ఆశ్చర్యపోయినా కళ్ళద్వారాంచి వారిద్దరి వంకా మాసి తీణంలో సంగతి గ్రహించేసి చిలునవునవునూ “శీఘ్రమే ఒక చిన్న రోడ్డురోలరు ప్రాప్తిరస్తు” అని దీవింపేడు. నిండువృద్ధయంతో దంపతు శిద్ధిచూ తెల బోయి ఒకరిముఖం ఒకరుచూసుకుని సస్య కంటూ వెల్లిపోయేరు.

మనదేశము

క్రిమి దోషం

బ్రెన్ ఫెక్షన్ అంటే టిఫ్యూలలోకి క్రిములు ప్రవేశించడం అని యిదివరకే తెలుసుకున్నాము. ఇన్ ఫ్లూ మేషన్ కు ముఖ్య కారణములలో ఇన్ ఫెక్షన్ ఒకటి. రసాయనిక ద్రవ్యములవల్లా వేడివంటి శీతలవల శరీర భాగములు ఇకొఫ్లేం అయినా, క్రిమిదోషం ఏర్పడితేనేగాని చీముపట్టడం జరుగుదు.

మానవ శాగరికత ప్రారంభమైనది మొదటా రోగానికి కారణం ఏమిటి అన్న ప్రశ్న బుద్ధిమంతులను ఎదుర్కొంటూనే వున్నది. "పుర్రుజనన కృతం పాపం వ్యాధియాపేణ వాధితః" అన్నారు వేదాంతులు. పితృ, వాత, శేష్యములనే తిదోషములలో ఒకటో, అన్నీనో దేహంలో ప్రకోపించినప్పుడు వ్యాధి ఏర్పడుతుందన్నారు ఆయుర్వేద శాస్త్రజ్ఞులు. మన దేశంలో అనాదినుంచీ వున్న వైద్య విధానం ఆయుర్వేద వైద్య విధానం శివభండనం మన దేశంలో మహా పాపంగా పరిగణింపబడింది. ఫిజిక్సు, కెమిస్ట్రీ యీనాడు వృద్ధిచెందిన పద్ధతులలో ఆనాడు వృద్ధిచెందలేదు. సాధారణ దృష్టికి కనుపించని సూక్ష్మజీవులను చూడడానికి అవసరమైన "మైక్రోస్కోప్" వంటి పరికరములు ఆనాడు లేవు. శరీరమును అనేక కోశములుగా - అంటే ఒక కార్యమును సాధించడానికి సహకరించే అంగముల సముదాయము-భాగించి, తిదోషముల ఫలితం కోశములపై ఎల్లా వుంటుంది, అప్పుడు యేర్పడే లక్షణములు ఏమిటి? వాటిని సవరించే ఔషధములు ఏమిటి? ఈ విషయములను గురించే వారు ఆలోచించారుగాని, శరీరమును ఖండించి, అందులో వున్న జీవకణాల స్వరూప స్వభావాదులను గురించి, టిఫ్యూ థేషములను గురించి, ప్రోటోపా జంలో వుండే రసాయనిక పదార్థములను గురించి, వారు యీనాడు మనం ఆలోచించిన పద్ధతుల మీద ఆలోచించినట్లు కనబడదు. ఈవాటి వైజ్ఞానిక వైద్య విధానం (Scientific Medicine) అన్ని విషయాలయిన వైద్య విధానములను వినియోగించగా ఏర్పడ్డది, విజ్ఞానం ఇంతగా వృద్ధిచెందిన తరవాతికూడా జర్మనీలో హనీ ఎన్ గర్, హామియోపతి విధానంలో,

డా॥ గాలి బాలసుందరరావు

శరీర కార్యక్రమమును నడిపించే కేంద్రక కేంద్రీనివారు డౌస్ మిన్ అన్నాడు - పోరా, సిఫిలిస్, సైకోసిస్ - అనే వ్యాధి విశేషముల వల్ల క్రమం తప్పినప్పుడు శరీరంలో రోగం యేర్పడుతుందని భావించాడు. ఆ విధానంలో రోగి మానసిక లక్షణములనుబట్టి, దృశ్యమైన శరీరలక్షణమునుబట్టి, మాత్రమే చికిత్స

మార్గదర్శకుడు:

"కృష్ణా గోదావరీ నదీ జలాలు దక్షిణాదికి తరలించకుండా ఒళ్ళుటే మార్గం!" అన్నాడో పెద్దమనిషి నిట్ట నిలువుగా నిలబడి చుట్ట మీటు కుంటూనలుగురిలోజబర్దస్తేగా..

"ఏమా మార్గం? ఏమా కథ" అన్నాయి తెక్కిన చిన్న మనుషులు.

"మరేం లేదు ఈ నవంబర్ మొదటితేదీనుంచీ ఇవాల్సీవరకు మద్రాసుమహానగరంలో రోడ్ల మీద నిప్పుయోజనంగా నిలచిన నడుంలోతు నీళ్లూ కాలువల ద్వారా దక్షిణాదికి తరలిస్తేసరి" అని వళ్లంతా పడ్డ బురద నొక్కసారి చూసుకుంటే మృగంకూడా కూచున్నాడు పెద్దమనిషి !!

నడుముంది. వారికి ఏ అవయవంలో ఏ టిఫ్యూ వున్నది, ఏ రసంగా ఏ యే రసాయనిక ద్రవ్యములున్నవి, అనే వివక్షణ అవసరంలేదు. అందుకని అవి పరిశీలించే సాధనములుగానీ, పరిశీలించినవాటిని వర్ణించడానికి వివరించడానికి నూతన పదజాలంగానీ, అవసరం లేకపోయింది. వారికి కావలసిన పరిభాష మాత్రమే వారు నిర్మించుకున్నారు. ఆయుర్వేద విదుల విషయంలోకూడా ఇంతే జరిగింది. అన్ని వైద్య విధానాలకూ ఆదర్శం ఒకటే. రోగాన్ని నిర్మూలించడం, అది సాధ్యం కాకపోతే, రోగం కలిగించే బాధనుండి ఇవ్వగలిగినంత ఉపకారం అయ్యడం.

దృష్టితో చూస్తే అన్ని విధానాలూ అంతో ఇంతో విజయాన్ని సాధించినవనే చెప్పాలి. కాని, రోగం రాకుండానే వుండడానికి, జన బాహుళ్యం అంతా అందుకోసం కొన్ని చర్యలు తీసుకోవడానికి, వారెంత కృషి చేశారో చెప్పలేము.

కొన్ని కొన్ని క్రిములు, కొన్ని కొన్ని రోగములకు ముఖ్య కారణములు అనే అభిప్రాయం, మైక్రోస్కోప్ వచ్చిన తరువాత, ఫిజిక్సు, కెమిస్ట్రీ బాగా అభివృద్ధిచెందిన తరువాత యేర్పడ్డది. అంటే క్రిమి విజ్ఞానం- బాక్టీరియాలజీ - కొద్దికాలనించే అభివృద్ధి చెందిన శాస్త్ర భాగం

క్రిములన్నీ శరీరాన్ని రోగగ్రస్తములు చేసేవి కావు కొన్ని క్రిములు లేకపోతే, కొన్ని శరీర కార్యక్రమములే సాగవుకూడా.

క్రిమి అన్న మాటను 'మైక్రోబ్' అనే ఇంగ్లీషు మాటకు సమపదంగా ఉపయోగిస్తున్నాడు.

సాధారణంగా క్రిమి కూర్చున్న మైక టిఫ్యూలలోకి క్రిములు ప్రవేశించి ఆ భాగములలో రోగ కారకములైన మార్పులను చేసినప్పుడు 'ఇకొఫ్లేక్షా' యేర్పడిందన్నమాట.

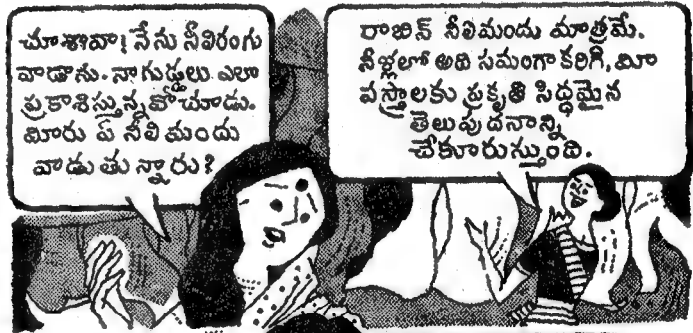
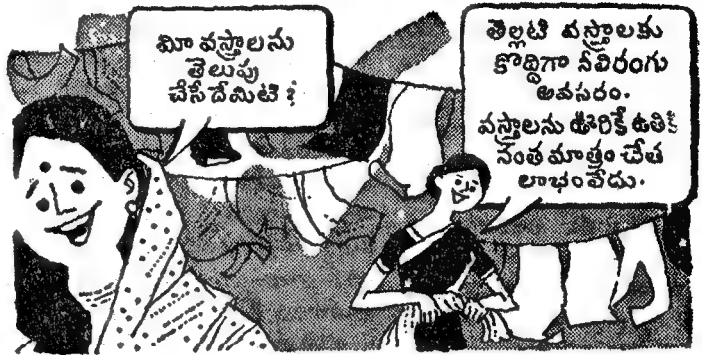
క్రిములలో చాలా రూపములు వున్నవి. కొన్ని పుల్లల్లాగా నిడుపుగా వుంటవి. మరి కొన్ని కామా (,) ఆకారంలో వుంటవి. ఇంకా కొన్ని బిందురూపంలో వుంటవి. మరికొన్ని డోలు వాయిం చే కర్రలాగా, చిన్న గడలాగా వుంటవి. కొన్ని ఏకాకులుగా వుంటవి కొన్ని జంటలుగా వుంటవి. మరికొన్ని చీమలబాగలాగా శ్రేణిలో వుంటవి ఇంకొన్ని ద్రాక్ష గులికలాగా గుంపుగా వుంటవి ఏ రూపంలో వున్నా ఏ విధంగా అవి వసేస్తోన్నా అవి కంటికి కనపడేవి కావు కాని రక్తంవంటి పదార్థంలో వాటిని ప్రవేశింపచేస్తే, అవి ఒకటి రెండయి రెండు నాలుగయి నాలుగు ఎనిమిది

దయ, యిలా విపరీతంగా వృద్ధిపొంది 'కాల నీలు'గా ఏర్పడతవి. కాలనీ లంటే అధిక సంఖ్యాకులు నివాసం చేర్చురచుకునే ప్రదేశం. అప్పుడు కొన్ని కొట్ల క్రిములు ఒకచోట చేరినప్పుడు, సాధారణ దృష్టితో, మైక్రోస్కోప్ సహాయం లేకుండానే ఆయా క్రిమి సముదాయమును చూడవచ్చును. ఒక్కొక్క జాతి క్రిమికి ఒక్కొక్క విశిష్టమైన రోగము వున్నట్లే, ఒక జాతి క్రిమి కాలనీకి ఒక విశిష్టమైన వంధ్య రూపమా వుంటుంది. అలాగే కొన్ని జాతుల క్రిములు, కొన్ని రకముల వస్తువుల మీదనే వృద్ధి జెందుతవి. కొన్ని కాక వస్తువులమీద వృద్ధి జెందుతవి. కొన్ని జంతుజములయిన వస్తువుల మీద మాత్రమే వృద్ధి జెందుతవి. ఇవి ఏకాణు మాత్ర కీరీదులు. కానీ వీటి దేహంలో సైటో ప్లాజం, న్యూక్లియస్ అనే విచక్షణ లేదు. వీటి కీరీరంలో రసాయనిక వస్తువులనుబట్టి ఇవి కొన్ని రసాయనిక వస్తువుల సంయోగం పొందినప్పుడు, వస్తువుల రంగును తమ దేహానికి తెచ్చుకుంటుంది. ఈ సై అంశములను అవకాశంగా తీసుకుని క్రిమి శాస్త్రవేత్తలు (బేక్టీరియాలజిస్టులు) ఒక ప్రదేశంలో లభించిన క్రిమినీ పెంచి, వాటికి రంగువేసి, పరీక్షించి, ఇది యీ జాతి క్రిమి అని నిర్ణయించ గలుగుతారు. గొంతులో డిప్టీరియా అన్న వ్యాధి వచ్చినప్పుడు దాక్టరు క్రిమి శాస్త్రవేత్తను పిలిపించి గొంతులో వున్న తెలని పొరమీద రసినీ నేకరించి, పరీక్ష చేయించి, డిప్టీరియా క్రిమి వుందని తెలిస్తే అందుకు తగిన చికిత్స చేయిస్తాడు. చీము వచ్చే ప్రదేశమును నేకరించి, క్రిములను పెంచి రంగువేసి, చూచి-వైద్యుడికి సహాయం చేస్తాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు వీటితో కొన్ని సీరములను ఇతర పదార్థములను తయారుచేసి చికిత్సకై వైద్యుడికి అందిస్తాడు. ఆ విషయం తరవాతి వివరిస్తాను. ఈ నాడుబహుజనులను ఏక కాలంలో రోగగ్రస్తులను జేసే, కలరా, నుకూచికం వంటి రోగములు రాకుండా ప్రజలకు రోగ నిరోధక శక్తి కలిగించే సాధనము లన్నీ యీ క్రిమి విజ్ఞానం యంతగా అభివృద్ధి చెందినందు వల్లనే సాధ్యమైనది.

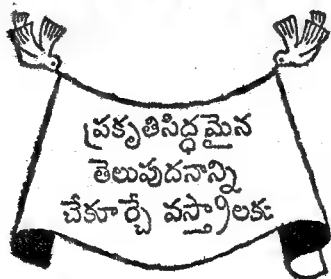
క్రిముల కీరీరం అంతా ప్రమాదకరమైనది కాదు. క్రిములు 'టాక్సినులు' అనే విష పదార్థములను ఉత్పత్తి చేస్తవి. టిఫాయిడ్ మాధ్యులు కలిగించి, రోగం ఏర్పడడానికి కారణం యీ టాక్సినులే. కొన్ని క్రిములలో యీ టాక్సినులు కీరీరాంతర్గతములై వుంటవి. మరికొన్ని జాతుల క్రిముల కీరీరం నుండి టాక్సినులు బహిర్గతములై రక్తంలో ప్రవహించి యితర భాగములను కూడా రోగ గ్రస్తం చేస్తవి. మొదటిరకం టాక్సినులను ఎండో టాక్సినులు అంటారు. ఎండో అన్న

ఉపసర్గం అంతర్గతమైన అని అర్థము. యీ ఎండో అన్న ఉపసర్గ చాలా తరచుగా వైద్య పరిభాషలో వస్తుంది. క్రిమి కీరీరమును విడచి బయటికివచ్చే టాక్సినులను ఎగ్జో టాక్సినులు అంటారు. ఎగ్జో అంటే బయట

అని అర్థము. ఒక్కొక్కప్పుడు క్రిములు ప్రతేకీంకర పోయినా, క్రిముల టాక్సినులు ప్రతేకీంచి దేహం వ్యాధిగ్రస్తం కావచ్చును. (నవీదము)

రాబిన్ నీలిమందు*

*రాబిన్ అల్ట్రామైరిన్ నీలిమందుకు బహుళ ప్రచారంలో గల పేరు.

అట్లాంటిస్ (ఈస్ట్) లిమిటెడ్ (ఇంగ్లండులో స్థాపితము)

ARBC 178

అంతరంగం కదలేనా?

చిరువర్తి పెంకట సేతురామదాసు

“నమ్మి చెడినవారు లేరు, నమ్మక చెడి పోవే పాపం” అన్నాడు అంతరంగ మానంగావున్న కృష్ణమూర్తి కొంచెం పొగుతున్న ధోరణిలో.

అంతరంగ మాన వదలకుండా తురతడం వల్ల మూడో శినివారం అయినా కృష్ణమూర్తి ఇంట్లో నేను, వేణు, శ్రీను, మోహన్ - మేమంతా సినీమా స్పెషల్ క్యూబిని కార్వక్రమానికి తిలోదకార్పిస్తున్న కబుర్లలోకి దిగాము.

కబుర్లంటూ ప్రారంభమైతే అని ఏ విధముగా అంతం అవుతాయో పరిశీలించుకుంటుంది. అందులోనూ మా చిత్రమూ రిలాంటి తాత్కాలిక బ్రహ్మచారి (అంటే భార్యను పురిటికి పుట్టింటికి పంపించి వంగరిగా వండకుంటున్న వాడు అన్నమాట) మిత్రబృందానికి వేరుతెనక్కాయబుబుల నీలు, తదితర మేత సరకు సరఫరా చేస్తూవుంటే కబుర్ల పాదు కాకరపాదు కాక మానరు.

మేము జాతీయ అంతర్జాతీయ సమస్యల్ని మాలకపంకా కాకపోయినా మా కత్తికొలది చర్చించి విడిచిన తరువాత ‘మానవస్వభావం’ అనే అంశం మీదికి మా చర్చ మళ్లించింది. ‘మనిషిని నమ్మడమే నమ్మకపోవడమా’ అనే సమస్య మీద మా దృష్టి కేంద్రీకృతం అయింది.

ఇక్కడ మా ఉద్యోగాలనుగురించి చెప్పడం అవసరమనుకుంటాను. కృష్ణమూర్తి ఎగ్జామినర్ ఆఫ్ లాకల్ ఫండ్ అకౌంట్స్ ఆఫీసులో ఆడిటరు. మోహన్ స్కూల్ ఇన్ స్పెక్టరు. వేణు టిక్కెట్టు కలెక్టరు. శ్రీను టిల్లు కలెక్టరు. నేను ఈ జన్మలో కలెక్టరును కానుగాని ఎప్పటికైనా ఏమైనా కాగల ఎప్పటికీ ఏమీ కాకుండా ఉండటానికి గల గుమాస్తాను. (నా చేతి కిందం.) మేముందరం సనత్ నగర్ కాలనీలో ఉండడం వల్ల మా మధ్య చినువు ఏర్పడింది. వేణు మా శ్రీం బెజవాడలో వున్నాడు. పనిమీద హైదరాబాద్ అప్పుడప్పుడు వచ్చినప్పుడు కృష్ణమూర్తికి బంధువుకొబట్టి వాళ్ళింట్లో దిగుతాడు.

“చేప్లీ చచ్చినా మనిషిని నమ్మడానికి కత్తి” అనే సూత్రం క్రింద మా అనుభవాలను వికరవు పెట్టాము.

ఉదాహరణతో వచ్చిన చిక్క మిటంటే మన పెదకు పనికివచ్చినవటనే ఎన్ను

కుంటాము. మన వావాన్ని త్రోసి రాజనీవిన్ని పున్నా మన కంటికి అనవు.

అంతరంగ మా అనుభవాల్ని ఓపికగా వింటూ కాఫీ కుంపటికి గాలి విసురుతున్న కృష్ణమూర్తి “నమ్మి చెడినవారు లేరు, నమ్మక చెడి పోవే పాపం” అని మళ్లీ మానిరాగం తీశాడు.

కృష్ణమూర్తి ఎవరైనా కబుర్లు చెబితే విన్నవాడే కాని స్వతహాగా కబుర్ల ధోరణిలోనివాడు కాడు. వాడు పైతం అభిప్రాయం చెలిబుచ్చడం అంటే మాకుకొంచెం చింకువేసింది.

“వట్టినే నూత్రీకరించడం పెప్పకొము” అన్నాడు వేణు.

“నీ అనుభవం ఏదైనా చెప్పాలి చెవవుంటే” అన్నాడు శ్రీను.

“చెప్పకేం, చెబుతాను. కుంపటికి గాలి విసికే బాధ్యత ఎవరైనా తీసుకోండి” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

మా మిత్రబృందం వుండి చూశారూ, అది కబుర్లలో చూపగలిగినంత వడి ఏదైనా పని చేయాలంటే మండకొడిగా తయారవుతుంది. ప్రపంచ బద్ధక స్థులలో ప్రథమ బహుమానం ఇవ్వాలంటే మా నలుగురిలో ఎవరికి ఇదామా అని జడ్జిలు తీసుక పడవలసిందే. ఇంతమా కుంపటికి గాలి ఎవరు విసరాలనేది లేక దానిని గాలివచ్చే వైపున పెట్టేద్దాం అనివికగ్రీవంగా అంగీకరించాము.

“ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే అనుభవానికి సాక్షి మనలో ఒకరున్నారు.” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఆ సాక్షి ఎవడెవంటాడా అనే జిజ్ఞాసమయ్యల్ని కొంతసేపు పీడించింది.

“మమ్మల్ని కుంపక ఆ సాక్షి ఎవరో చెప్పేదూ” అని బ్రతిమాలాడు మోహన్.

“చెబుతావుంటే మీకే తెలుస్తుంది, వినండి.

“గెండు సంవత్సరాల క్రితం ఒకనాగు రాజమండ్రిమ్యునిసిపాలిటీ లెక్కలు తిఫ్

పూరించేసుకుని చూడరాబాదు తిరిగి వచ్చేస్తున్నాను, పూర్తి ప్యానెంజులో

“నేను కూర్చున్న కంపార్టు మెంటులో జనం క్రిక్కిరిసి ఉన్నాడు.”

“నావ్వు కూర్చున్న గైలు పెట్టెలోని జనం వివగ లతో మమ్మల్ని గంపకు. గైలు పెట్టె లన్నీ ఇంచుమించు ఒకేసముగ అంటాయి” అన్నాడు వేణు.

కట్టుకధలే చెబుతాడు. అవన్నీ నమ్మడానికి
నీలేదు" అని తన చర్యను సమర్థించుకున్నాడు
వేణు.

"నిజమేనయ్యా స్వామి. మూర్తిని
తూర్తి చెయ్యనియ్యి" అని బ్రతిమాలాడు
శ్రీను.

"అరొజాన నేను జోకయ్యం కలిగించుకొని
'పోనీ వేణు' అని చెప్పబోయానో
లేదో 'నువ్వేమీ నావృత్తిని
నిర్వహణలో జోకయ్యం కలిగించు
కోవద్దు' అని ఖండితంగా

"సరేలేవయ్యా... ఇక వి నం ది.
సాయంకాలం ఆరుగంటలకు రైలు
బండి తాడేపలి గూడెం నేడునుకు
వచ్చేసరికి టిక్కెట్టు కలెక్టరు వేణు
మా పెట్టెలోకి వచ్చి తనిఖీ ప్రారం
భించాడు. ముందు బల్లల క్రిం
దూరిన ముప్పివాళ్ళని దింపేశాడు.
టిక్కెట్ లోంచి ప్రకృతిపరికిలన
చేతున్న ఇరవైయేళ్ళ యువకుడి
భుజం మీద చెయ్యివేసి 'టికెట్.
పీజ్' అన్నాడు టిక్కెట్ కలెక్టర్
వేణు.

అతని మొగము వెలవెలబోయింది. 'అరె రె,
నా పగ్గు పోయింది సార్, టిక్కెట్టుతో
సహా పెట్టు కూడా పోయిందండీ' అని ఏడు
కంఠంతో శ్లేశాడు.

"కాని, అతణ్ణి టిక్కెట్టు కలెక్టరు వేణు
నమ్ములేదు."

"అవును. నేనునమ్ములేదు. అదంతా జొంగ
వేడుమని నాగట్టి అభిప్రాయము." అన్నాడు
వేణు.

"సరేలే. నీ అభిప్రాయం నీది. నన్ను
చెప్పియ్యి టిక్కెట్టు కలెక్టరు వేణు
నాట్టేగునుంచి టిక్కెట్టు ఎక్స్‌చేంజ్‌తో
సహా కట్టుకోవాలన్నాడు. లేకపోతే రైల్వే
మాజిస్ట్రేటు దగ్గరకు వెళ్ళవలసి ఉంటుంద
న్నాడు.

"ఆ యువకుడు బ్రతిమాలాడు.

'నాదగ్గర డబ్బు లేక, నన్ను విడిచి
పెట్టండి సార్. వుద్యోగానికి ఇంటర్వ్యూ
కోసమని హైదరాబాదు వెళ్తున్నాను,
సార్! ఇప్పుడు నేను హైదరాబాదుకు
వెళ్ళకపోతే నాకు ఉద్యోగం దొరకదండీ.
మాజిస్ట్రేటుగారు నాకు ఖచ్చిత విధిస్తే ఇక
నెప్పుడూ ఉద్యోగం దొరకదు. నా బ్రతుకు
నాశం చేయకండి బాబూ, నన్ను విడిచి
పెట్టి పుణ్యం కట్టుకోండి సార్!'

"ఆ యువకుడి మాటలు వింటే నాగుండె
కరిగింది. కాని టిక్కెట్టు కలెక్టరు వేణుది
టాళి గుండె."

"టిక్కెట్టులేని వెధవలంతా ఇలాంటి

నాన్నాడు.

'అది కాదయ్యి. నీ వృత్తి ధర్మం
భేషగా నిర్వహించు. ఈ పెట్రోలప్ల మీగ
తా పెట్రోలన్నీ కూలంకషంగా తనిఖీ చే
సేయి...'

"పెట్రోల్ ని వారంతా గొల్లున
నవ్వారు.

"నేళ్ళాళ్ళానికి కూడా సమ
యం వుండి" అని విసుక్కున్నాడు
వేణు.

"వేళ్ళాళ్ళా కం కాగు. ఆ
అబ్బాయి కలవలసిన డబ్బు నేను
చెల్లిస్తాను. రేనీగు వ్రాసేఇయ్యి
అన్నాను.

"నీకంత డబ్బు మురిగిపోతూ
ఉంటే ఇయ్యి. నీకర్కకు నేనేం
చేస్తాను? అని డబ్బు తీసుకుని రేనీగు
వ్రాసే ఆ అబ్బాయి చేతిలో పెట్టి
వేరే పెట్టికోకి పోయాడు వేణు.

"ఆ యువకుడు కృత్రిమ తా
భారంతో కృంగిపోతూ నాకునను
స్కారం చేశాడు.

"అనుభవాలపేరుతో సొంత
డబ్బు వాయింపుకోడానికి ఈ
సభ అంగీకరించదు" అని నేను
అధ్యంతరాన్ని తెలిపాను.

"పోనీవోయ్, శింకరం కొంత
డబ్బు ఖర్చు పెట్టాడు కనుక
కొంచెం వాయింపుకో నిద్రాం."
అన్నాడు శ్రీను

"అయిపోయిందా నీ అనుభ
వంకే" అని అడిగాడు మోహన్

"మీ అసాధ్యం కూలా. నన్ను
చెప్పనియ్యరేం?" అన్నాడు కృష్ణ
మూర్తి.

"చెప్ప బాబూ, చెప్ప" అని
మేము వింటున్నాము.

"ఆ యువకుడు నాకు చాలా
'థాంక్స్' చెప్పి 'దయచేసి పెట్రో
మాడండి సార్! ఇప్పుడే నుంచి
నీళ్ళు త్రాగివస్తాను' అని ప్లాటు
ఫారం మీదికి వెళ్ళాడు.

"ఇంతలో రైలు కదిలింది.
అతడు వస్తున్నాడో లేదానని
ఆత్రంగా టిక్కెట్‌లోంచి చూశాడు.
సరుగతుకుంటూ వచ్చి చివరి
పెట్టెలో ఎక్కాడు.

"అతడు ఏలూరు స్టేషనులో
కొని పవరుపేట స్టేషనులోకాని
నేనున్న పెట్టెలోకి రాలేదు.
క్రిందికి దిగి అన్ని పెట్టెలూచెదకు
దామని మొదట అనుకున్నాను
కాని మా బ్రంకుపెట్టెలు ఎవరై
నా కొట్టేసారేమోనని ఆ ప్రయ
త్నం విరమించుకొన్నాను.

"రైలుబండి దెబ్బపడే చేత
సరికి 'రా' అని మిదింపావు
అయింది. అతడు దెబ్బపడ నేమి
నులో నా కంపార్టుమెంటుకి
వచ్చాడు. అతనికేసి ప్రశ్నార్థకం
గా చూశాను.

"నా పగ్గు కొట్టేసిన వధవ
దొంగుతా దేమోనని చదువుకు
న్నాను సార్! అని సమాధానం
చెప్పకున్నాను.

“వాడిని మీరు చూడండి ఎలా పోల్చ గలరు?” అని అడిగాను.

“వాడు ఇంకొకరి పర్పు కొట్టేయడానికి ఎలానూ ప్రయత్నం చేస్తాడు. అప్పుడు నేను వాడిని పట్టుకుంటాను” అన్నాడు.

“నాకు నవ్వు వచ్చింది.

“మీ రెండు అమాయకులండీ! మీ పర్పు కొట్టేసినవాడు ఒక్కడే కాకపోవచ్చును. ఒక గ్యాంగు కావచ్చును. వాళ్ళు మీ పర్పు కొట్టేసిన తరువాత ఈ రోజుకి ‘పని’ చాలిం చుకోవచ్చును” అన్నాను.

“మీరు చెప్పింది కూడా సంభవమే కావచ్చును. కాని వాళ్ళు ఇంకా వాళ్ళ

అంతా దగాకొర్రేనా?

కార్యక్రమం కొనసాగించవచ్చుననుకో దానికి కూడా బీటుంది” అన్నాడు.

“నిజమేనని అంగీకరించాను.

“క్యారెజిక్ భోజనం తెప్పించు కున్నాను. అతడికి కూడా పెట్టాను. అతడు

సిగ్గుపడుతూ తిన్నాడు.

“మీరు అదునులో అన్న పెట్టారు. లేకపోతే నాకే పూట ఏకాదశే” అన్నాడు.

“నాకు చాల జాలి వేసింది.

“భోజనం అయిన తరువాతి ఇప్పుడే వస్తానండీ! అంటూ అతడు బయటకు వెళ్ళాడు.

“మా బండి బెజవాడ విడిచేటప్పటికి రాత్రి పది గంటలయింది ఆ యువకుడు నా కంపార్టుమెంటుకి రాలేదు.

“మా బండి డోర్స్ కలుస్తేవన రావడం నాకు తెలియలేదు. అప్పటికే నాకు నిద్ర గాఢంగా పట్టింది.

ప్యరిత భోజనము ఆయన పనిని చాలా పాడుచేసెను...

మూర్తి. త్వరగా భోజనము కావోయ్. కొంత అర్జంటు పనివుంది!

నరేనండీ. ఇప్పుడే చేసాను.

ఈ తొందర భోజనము నా కడుపులో అస్వస్థత కల్గిస్తోంది. మరి ఇది ముఖ్యమైన పనికూడానే.

ఈనో మీ అస్వస్థతను వేగముగా పోగొట్టును.

అమ్మయ్య! దితికేను. ఈనో త్వరగా పనిచేస్తుండే!

తరువాత

లేవ్, మూర్తి! పని చాలా త్వరగా చేసావే!

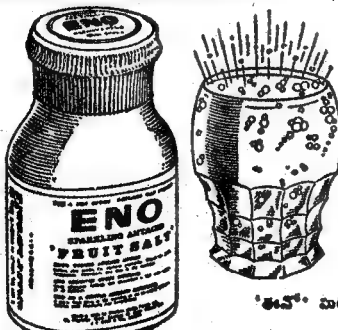
ఇది ఈనో వలననే.

ఒక రిప్ప చెందాడు ఈనో ఒక గ్లాసుడు ఏకలో కలిపిన అది మిక్కిలి దురికరముగా మెండును. అందును పోగొట్టి వికాసత్వము నిచ్చును. మెరయించు పొంగే ఈనో ‘ఫ్రూట్ ప్లాట్’ పొమ్మముగా పనిచేయును. అది కడుపులో అస్వస్థతను వేగముగా పోగొట్టి త్వరగా క్రమవరచి, దీర్ఘ ఉపశమనమును కల్గించును.

ఈనో అతనికి వెంటనే గుణమిచ్చింది

ఈనో ‘ఫ్రూట్ ప్లాట్’

‘ఈనో’ మరియు ‘ఫ్రూట్ ప్లాట్’ అను మందుల రిజిస్టరుచేయబడిన బెరు మార్కుల ద్వారా (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

“తెల వాగులో”ందనగా మెళకువవచ్చింది. బండి ఆగివుంది. బయటికి చూసేటప్పటికి కాజీపేటపైనుకు వచ్చామని తెలిసింది ఏ గుడ్డుబండకోసమని ఎక్కడ నిలిపేశారో యేమో తెల వాగుర్పామున నాలుగుంటలకు రావలసిన బండి ఆరు గంటలకు కాజీపేట చేరింది.

“మా బ్రంకుపెటై లున్నాయో లేదో చూశాను. నా పెటై పోలేదు. ఆ యువకుడి పెటై కనపడలేదు. తీసుకుని ఇంకొక పెటై లోకి పెలి వుంటాడనుకున్నాను. తెలగడ క్రిందనన్న కోటతీసి పగ్గచూసుకున్నాను మూడు పదిరూపాయల నోట్లు ఉండవలసిన చోట ఒక టు పదిరూపాయల నోటుంది. ఇరవై రూపాయలు కనపడడంలేదు.”

“దొంగవెనక ఆయువకుడే తీసి వుండాలి” అన్నాడు వేణు.

“మరి డబ్బుంతా తీయలేజే” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“అందుచేతనే వాడే తీశాడనుకుంటాను” అన్నాడు మోహన్.

ఇంతలో వంటింటిలో కుంపటిమిడి నీళ్లు పొంగి పొయిలోపడ కబ్బం వినిపించింది.

“కాఫీపాడి వెసి వస్తాను” అని కృష్ణమూర్తి వంటింటికి వెళ్ళాడు.

“ఆ దొంగవెనక కబ్బునమ్మి టిక్కెట్టు కొనిపెట్టి అన్నంకూడా పెట్టినంగుకు మంచి కా నీ చేశాడులే” అన్నాడు వేణు.

“మర కృష్ణమూర్తిది జాలి గుండె. మనుష్యుల్ని ఇట్టేన మేస్తాడు,పాపం”అన్నాడు శ్రీను.

కృష్ణమూర్తి కాఫీకప్పు లన్నీ ఒక్కోటేలో పెట్టి మా ముందుంచాడు.

“గూఢై రూపాయలు వగుల్చుకున్న నీ అనుభవం పూర్తయిందా మూర్తి” అని హేళనగా తగిన కానీ జరిగింది” అన్నట్లు అడిగాడు మోహన్. మానవుని నిజాయితీగో నమ్మకం నశించిన మాకు కూడా కృష్ణమూర్తి పడిన దగాకు విచారం బదులు కొంత తృప్తి కలిగింది.

“పదిపాను రోజుల క్రితంవరకూ పూర్తయిందనే అనుకున్నాను.”

“ఏం జరిగిందమిటి?”

“మల్లి వాడు కనిపించాడా?” అని మేనుందరం ఒకేసారి అడిగాము.

బయట వాన వెలిసింది

“కనిపించలేదు. కాని ఆ తిరంవాళాడు” అని ఇంటిలోకి వెళ్లి పెటైలోంచి ఒక ఆ తిరంతీసి శ్రీను చేతికిచ్చాడు కృష్ణమూర్తి.

శ్రీను ఈ విషయంగా చదివాడు —

వరంగలు
2-8-60

“అపడలో ఆరుసన్న కృష్ణమూర్తిగారికి అనేక సమస్యారాలుచేసే రోమం వ్రాసే విన్నపములు:

మీరు ఆరోజున నాకు చాలా ఉపకారం

చేశారు. నేను ఎన్నటికీ మరచలేను. వరంగలు స్టేషనులో ఎక్స్ ప్రెస్ క్రాసు చేస్తుందని తెలిసి త్వరగా వెళ్ళాలనే తలంపుతో నా పెటై తీసుకునిపోయాను. మీరు గాఢంగా నిద్రపోగూరు. మిమ్మల్ని లేపడం నాకిష్టం లేకపోయింది. నాకు హైదరాబాదులో ఎవరూ తెలిసినవారు లేరు. ఎవరు నాకు డబ్బిస్తారు? మీరు దయా స్వరూపులు మిమ్మల్ని లేపి అడిగితే మీరు ఇస్తారనే సంపూర్ణ విశ్వాసం నాకుంది. ఇక మీ నిద్ర పాడుచేయడం నీనికిని మీ పగ్గులోంచి నాకు కావలసిన ఇరవై రూపాయలూ తీసుకున్నాను. దొంగతనం చేశానని నేను అనుకోవడంలేదు. ఎప్పుటికైనా నానకే మీ డబ్బు (టిక్కెట్టు కిచ్చిన దానితో సహా) మీకు పంపించాలనే ఉద్దేశ్యం నాకుంది. అందుచేతనే మీ చిరునామా ఉన్న కార్డునుకూడా మీ పగ్గులోంచి తీశాను.

మీరు సహృదయంతో కొనియిచ్చిన టిక్కెట్టువల్ల తేమంగా హైదరాబాదు చేరాను. నాకు ఉన్మాదం దొరికింది. ఆ కంపెనీ వరంగలు బ్రాంచిలో చేశారు. ఇప్పుడు వరంగలులో ఉంటున్నాను. సంత తీర్చింన్నరనుంచీ మీ డబ్బు పంపించాలనే ప్రయత్నిస్తున్నాను. డబ్బు పంపనిచేపు తిరం వ్రాయడానికి సిగ్గుపడతాను. తీమించండి ఈ కోజునే మీ ఇంటికి ఆడనుకి యాభై రూపాయలు పంపిస్తున్నాను. మీ అప్పు డబ్బురూపంలోవున్నదీ తీర్చగలిగాను కాని మీరు చూపిన దయ అమూల్యమైనది

■ అప్పు తీర్చడానికి వీలులేనిది.

వ్రాదాబాదు వచ్చినప్పుడు తమ దర్శనం చేసుకుంటాను.

చి త్రింగచవలెను
రామం.”

ఆ తిరం చదవడం పూర్తీచేసి “అయితే మనియార్దరు అందిందా” అని అడిగాడు శ్రీను

“ఇంకా అందలేదు” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“కొమకుని కూర్చో అందుతుంది!” అన్నాడు హేళనగా వేణు.

“వాడు నిన్ను ఇంకా మోసం చేయాలని చూస్తున్నాడు. జాగ్రత్త బాబూ, జాగ్రత్త” అన్నాడు మోహన్.

ఇంతలో పోసుమాన్ వచ్చాడు.

“కృష్ణమూర్తి! మనియార్దరు కాదుకద!” అని హేళనగా అడిగాడు వేణు

“మనియార్దరేనండి, వరంగలు నుంచి యాభైరూపాయలు వచ్చింది. ఎవరో జ. ౩ మం అనే ఆయన కట్టారు,” అని వికరువు పెటాడు పోసుమాన్.

అందరం ఆశ్చర్యపడారు.

“నమ్మి చెడినవాడూ లేడూ” అని పాడుకుంటూ కలంకోసం గదిలోకి వెళ్ళాడు కృష్ణమూర్తి.

కన్నావరేటర్ డెడవోడ

త్వరకంగా వివారించ బడినది గొంతు పొప్పి, రొమ్ము పడికెము దగ్గులు, అలలులు, గొంతు మరియు గుండె విల్లలపే పెప్స్ త్వరకంగా వివరణ యిగును. పెప్స్ తు ఉపయోగించి, పొప్పి వివారించి క్రిమిలను నిర్మూరించే వర్షను ఆదర్శవల్ల .. అందరికీమనకర అవిధును అస్పాదించండి.

వి ఇ ప్రతీపార్ట్ (అందియూ)ప్రవేల్ లి.
IPPY-36-TEL
పోల్ ఎజంట్ దాదా రంగి పనీ,
86, నై నమ్మనాయకన్ వీధి, మద్రాసు-1

మనుషులం మనసులం— పతితుల రామచంద్రయ్య

(గతవారం తరువాయి)

అయితే ఆవిడ తమ్ముడియింటో అడుగు పెట్టిన పదిపదిహేనురోజులదాకా యీ 'శీర్షిడిక్లే' ప్రయత్నాలేం పెట్టుకోలేదు. 'పెట్టుకోలేదో', లేక 'పెట్టుకున్నా సాగలేదో' తెలీదు. ఆతరువాత ఒకరోజున పగలు పడ కొండుగంటలప్పుడు రత్నమ్మ వంటచేస్తూ, మధ్యమధ్య తీరిక చేసుకుని పూజచేస్తుండగా కొంతారావు వచ్చి,

“నంటయిందా వదిలా?” అన్నాడు.

“ఇంకా కాలేదయ్యా!”

“అన్నయ్యకు టైమయివట్టుంది” అంది హేమ. ఆ చెప్పటం వదిలెను చెలి తే తను తానించినటుగా వుంటుందని, స్వగతిం చెబు నిన్నుట్టుగా అంది. వదిలెగారు మధ్యమధ్యమ ధిక్కోనలు చూపుతూ వంట ఆలస్యం చేస్తుంటునినెంబుంవల అలా అందిహేమ.

“అయ్యోమ్మా, టైమయిందని! కట్టలు

మండిచ సేనా? నేనేమో అగ్గుంటుగా చెయ్య లేకపోతినీ, చాడస్తవు చచ్చినదాన్ని!” రత్నమ్మ మామూలుధోరణిలో మాట్లాడినా కూడా, వాక్యాలికి కనీసం రెండుచావు పదాలు ఉపయోగించకుండా వుండలేదు.

అన్నాచెల్లెలు జవాబు చెప్పలేదు. రత్నమ్మ తన వంటపనీ, పూజాకార్యక్రమాలూ పూరించేసి కొంతారావుకు విస్తరి వేసేందుకు మరో అరగంట పట్టింది. అప్పుడు టయిం పడకొండున్నర. కొంతారావు యూనివర్సిటీకి వెళ్లివలసింది పదిన్నరకి.

“ఆలస్యం మవుతుందని చెప్పేవుంటే హోటలుకు వెళ్ళేవాణ్ణిగదా వాడివా?” అన్నాడు కొంతారావు. రత్నమ్మ జవాబు చెప్పలేదు.

“హోటలుకు వోల్టేజీయైనసే పాటి ఇంగితమే వుంటే యిక్కడెందుకు వుంటావు? నలుగురిచేతా నాలుగుమాట లేందుకనిపించు వుంటావు?” అనుకుంది హేమ ఆ తిట్టి వుద్దేశించి.

విస్తూ వడ్డించిన పొగలు కళ్ళి అన్నం ఆదరాభారముక్కునా నోటా వేసేసు కున్నాడు కొంతారావు. రత్నమ్మ వారం రోజుల్నుంచి ఆ తిడికి నెయ్యి వడ్డించదం లేదు.

రిసెప్షి మొదలు పెట్టినప్పట్నుంచి యీ రోడ్డీ, కొంతారావు ఆలస్యంగా యూని వర్సిటీకి వెళ్ళటం. అందువల్ల ప్రాఫెసరు ఏమీ అనలేదు. గంటన్నర ఆలస్యంగా వల్లి నందుకు, సాయంత్రం ఓ అరగంట ఎక్కువ సేపు డిపార్టుమెంటులో కూడున్నాడు కొంతారావు. నాలుగున్నరకి అతడు ఇంటికి బయల్దేరి వస్తుంటే కింది అంతస్తులో కామన్ హాల్లో ఎదురుమాస్తో కనిపించి దమారాన.

అనూరాధకు కోపం వచ్చింది. రోజూ అవిడ అతిడికోసం ఎదురుమాచేదికాదు; క్రింకునో కలిసి వెళుతుండేది. ఈ రోజు వాళ్ళు పిలిసే రానని చెప్పి అతిడికోసం ఎదురు మాస్తూ కూచుంది. రోజూ నాలుగున్నర

కల్లా బయటి కొచ్చేనే మనిషి ఈకోశెంగుకు ఆలస్యం చెయ్యాలి? తను ఎదురుమాస్తున్న దని బెట్టుసరిగావల్లు! ఈ మగాళ్లంతా యింతే. ఇవతలివాళ్లు ఎంత బాధపడేడి గమనించలేదు.

కాంతారా వామె దగ్గరగా వస్తూ, “ఎవరి కోసం, ఎగురు చూస్తున్నావు?” అన్నాడు.

“ఉహూ. మీ కోసం కాదు లెండి.” అతడి వేపు కొకుండా, మరెవరికోసమో ఎదురు చూస్తున్నట్టు చూస్తో అంది. తను ఎదురు చూడటం గమనించి కాంతారావు కావాలని ఆలస్యం చేశాడనుకుంటుంది అనారాధ.

“నాకోసమని కాదు నా కోసం ఎదురు చూచేవాళ్లు కూడా యీ పట్టుంలో వున్నారనుకోవడం లేదనుకోండి.” అన్నాడతడు.

అనారాధ మనస్సు చివుక్కుమన్నది. ఆమె మాటాడలేదు ప్రక్కనే కూచున్నా తనకు. “ఎసఖురాండ్రో కోసమా. ?”

“నాకో తెలియదు.”
“భలే బాగుంది పోనీ, ఆ ఎగురుచూచే వాళ్లు వస్తానో రానో తెలుసా?”
“అదీ తెలియదు.”

“అయితే అలాంటివాళ్ల కోసం ఎదురు చూడాలి అవసరం లేదు. వచ్చేవాళ్లు వస్తారు. రానివాళ్లు రారు. మనం వెడదాం పదండి.” అన్నాడు లేచి నిలబడుతూ.

అనారాధ నవ్వుతూ లేచింది. ప్రశస్తి పూర్వకంగా కాంతారావు మీద తెచ్చు కున్న కోపం ఆమెలో యిప్పుడు లేదు. దారిలో, తను ఇవాళ ఆలస్యంగా వస్తున్నందు కారణం చెప్పాడు కాంతారావు.

“వారం రోజుల్నుంచీ అటువేపు రవటమే లేదేమీరు. ?” అన్నాడు.

ఏం జవాబు చెప్పాలో తోచలేదు అనారాధకు నిజమే. తను వారం రోజుల్నుంచీ ఆ యింటివేపు వెళ్లటం లేదు; రత్నమ్మ వచ్చాక-ఏ ఒకటి రెండు సార్ల తప్పినే. దీనికి కారణంవుంది. రత్నమ్మంటే తనకు గిట్టదు. ఒకసారి రత్నమ్మ తనమీద వ్యంగ్యంగా ఏదో మాటాడబోతే తను రచ్చి పోయి తలవాచేట్టు చీవాటు పెట్టింది. అప్పట్నుంచీ రత్నమ్మ వుండే పరిస్థితులకే వెళ్లాలంటే అయిందే తనకి. తను వట్టి పెట్టేగి పోయిన పిల్లని ప్రచారం చేస్తుంటుంది రత్నమ్మ.

ఈ విషయం లన్నీ అతడితో వికరపు పెట్టడం అనారాధ కష్టంలేదు. కాని యీ వారం రోజులలోనూ ఆ యింట్లో విశేషం లేమిటో, రత్నమ్మ గారి పొకడ లెగా వున్నాయో తెలుసుకోవాలని తహతహగా వుంది. అందువల మాట తప్పిస్తూ, “ఆవి జేమంగోందీ?” అంది.

“ఎవరు?”
“ఆవిజే...ఆ పరమ భక్తురాలు.”
కాంతారావు ప్రక్కార్థక ముఖం పెట్టాడు.

అనారాధకు మళ్లీ కోపం వచ్చింది. ఇంత బండ్లమనిషేమిటి? ఏ సంగతిగాని అజాపెసాలో సహా చెప్పించే అర్థంకాదు.
“రత్నమ్మ” అంది—ఇంక అర్థమవటం లేదా? అన్నట్లుగా—

“ఒహూ. ఆవిడో ఆవిడి మామూలుగానే వుంది.”

ఇక మాటాడ దల్చుకోలేదు అనారాధ. రత్నమ్మ మామూలుగా వుందో, విశేషంగా వుందో తెలుసుకుందామని కాదు అనారాధ అతణ్ణి అడిగింది. ఏదన్నా ఒకమాట చెబితే దాన్ని వెంటనే అందుకుపోవటం కాంతారావుకు అందుబాటులో వున్న విషయం కాదు. రత్నమ్మ మామూలుగా వుండటానికీ, వుండకపోవటానికీ అతడి నిఘంటువులో చెప్పబడిన లేదామెట్లో అనారాధ కర్థం కాలేదు.

“మొద్దబ్బాయి!” అనుకుంది స్వగతంగా. యం. యస్. సి. ఫస్టున ప్యాస్ చేసి రిసెప్ట్ చేస్తున్న మొద్దబ్బాయి! అపూర్వమేధాశక్తి, అమాయకత్వాల విచిత్ర సమ్మేళనం! ఈ సమ్మేళనంపల ఆసక్తిగా వుంది అనారాధ కాని అరం కొవటం లేదు.

మానంగా నడుస్తున్నా ఈ అయిదయింది. కానీ పేరిద్యారథుల లెక్కరహిత అందరూ ఇళ్లకు వెళ్లిపోయి వుండటంవల్ల రోడులో మనుషులు ఎక్కువలేరు. విశాలమైన రోడు మీద నరసంచారం పలచగావుంది. సాయం కాలపు చలచలాలను మోసుకొచ్చే పిల్ల గాలులు వృద్ధులను సంస్మృనిస్తున్నాయి. అనారాధ అతడి పక్కనే నడుస్తోంది.

అనారాధ అంది

“పొద్దున్న నేనూ, మా కాసు మేటు ఆరుజూ యూనివర్సిటీ ఆఫీసుకు వెళ్లం. నాకు అప్పటి కప్పుడు గుర్తొచ్చింది మీ స్కాలర్ షిప్పు సంతి మేనేజర్లుడిగాను. ఇంకో నెలరోజులలో ర వచ్చున్నాడు.” ఈ విషయం అతడితో చెప్పేందుకే, ఆమె కాసు వదిలొక అతడికోసం ఎగురు చూస్తూ వున్నది.

ఉపాధ్యాయుడు — మధూ.
దేవునికి నైవేద్యం ఎందుకు వెనతారా?
మధు — దేవుడు భుజించడు కాబట్టి.
డి. క వెంకటనారాయణ (పుల్లెటిపల్లి)

“గానికెం ఏం వచ్చినప్పుడదే వస్తుంది లెండి. ఈలోగా మనం ఎంత ప్రయత్నించీ లాభం వుండదు.”

“ఆ మాత్రం ఎంతవయిరీ చేసినందుకు థాంక్స్ అయినా చెప్పలేమిటి?” నవ్వుతూ అంది అనారాధ.

“థాంక్స్ చెబితే మీరు పడ్డ శ్రమ తక్కువ చేసినట్లువుతుందని” అన్నాడు; “థాంక్స్ అనే మాటకు విలువేదీ ఈ రోజులో? అయినా, నెలరోజులనాటి మాటకొదా మీరు చెప్పింది! అంతగా థాంక్స్ చెప్పాలి అవసరం కనబడడం లేదు.”

“అది కాదు నెలరోజుల్లోపుగానే రావొచ్చు.”

“వస్తుందనుకుంటున్నారా?”
“నేను ఆశావాదినీ.”

అతడు నవ్వాడు. అనారాధ కూడా నవ్వింది. ఆవిడ నవ్వుతుంటే చాలా అందంగా వున్నట్టు మొదటి సారిగా అనిపించింది కాంతారావుకు

6

వారం రోజుల్నుంచీ అనారాధ హేమ దగ్గరికి రావాలనుకుంటోంది. మళ్లీ, వెడదామా వద్దా అని జిజ్ఞాసపడుతోంది. కొత్త ఆడపడుచు—హేమలమగ్న స్నేహ సంబంధాలెలావున్నాయో, రత్నమ్మ ఆ యింట్లో ఎలా ప్రభుత్వం నెరపుతున్నదీ, చూడాలని ఉత్కంఠ. వెడితే మళ్లీ రత్నమ్మతో లదాయ పడుతుండేమా—దాంతో తనకూ హేమకూ మగ్న యిప్పుడు తూతూమంత్రంగావున్న స్నేహబంధం కూడా పూరిగా అంతరించి పోతుండేమా నన్న భయం. ఈ భయంతో, మధనతో, వాయిదా వేసుకుంటోంది.

తను వెళ్లకపోతే పోనీ-కాంతారావేనా ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు, ఆ యింట్లో జరిగే కథాకమామిషా తనకు తెలుతూ వుండొచ్చుగా! అట్టే, ఆ మనిషి కామాత్రం బుర్ర అనేది వుంటే అయినవాళ్ళింట్లో అలా అనుభవించే పడివుంటాడా?

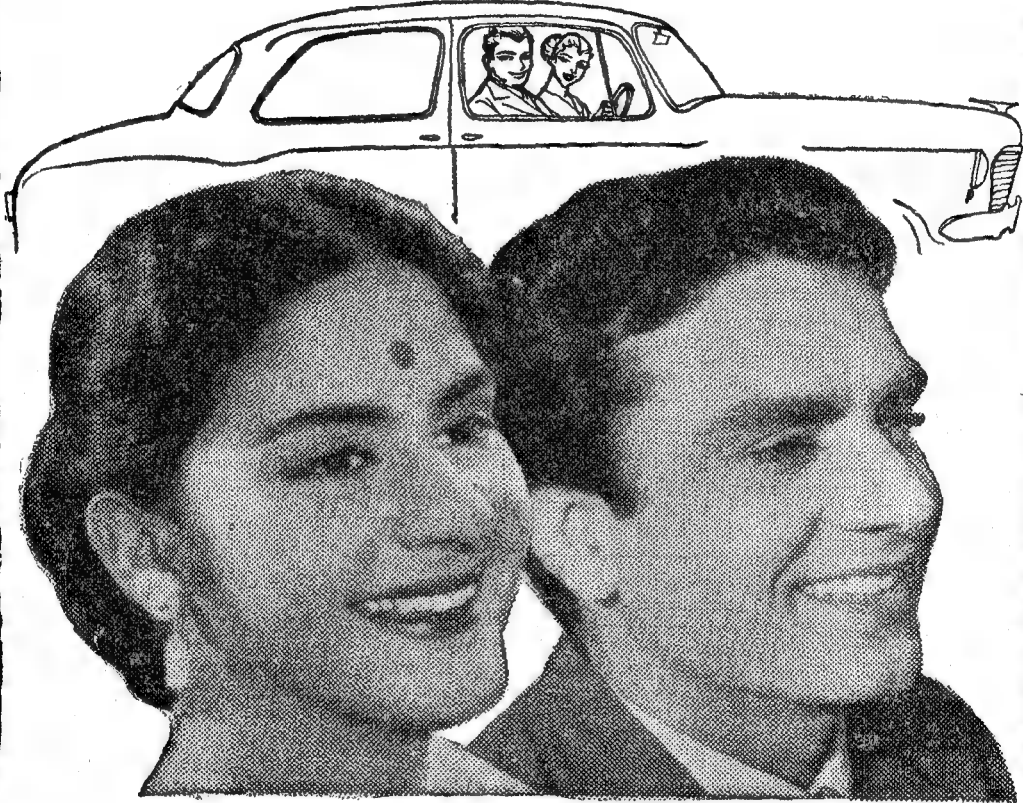
ఓ శుక్రవారం సాయంత్రంవేళ అనారాధ యవే ఆలోచనలో వుండగా, కాంతారావు వచ్చాడు.

అంతకుముందే తలకుపోసుకున్న అనారాధ మేడమీద పిట్టగొడపక్కన కూచుని తల ఆక్కుకుంటున్నది. అంతలో కిందినుంచి పెద్దన్నయ్య కేకని చెప్పాడు, కాంతారావు వచ్చాడని. మేడమీదికి రమ్మని కేకేసింది తిరిగి అనారాధ.

కాంతారావు వచ్చాడు. ఈమగ్న పది రోజుల్నుంచీ అనారాధకు ‘ఇన్వైట్ (బేగాలో) ట్యాగమను తెలుసుకున్నాడు కాంతారావు. ప్రతిఫలంగా అతనికి అనూ

ఒత్తుగా వచ్చిన ఎంత సొగసైన కేశములు

—వారు నిశ్చయముగా

టాటావారి
హెయిర్ ఆయిల్స్ ను
ఉపయోగిస్తూ ఉండాలి

టాటావారి పెర్ఫ్యూమ్ కోకానట్ హెయిర్
ఆయిల్ — కుద్దిచేయబడిన మరియు
పూరి పరిమళముగల కర్రీ లేని కొబ్బరి మానె
టాటావారి కెస్టర్ హెయిర్ ఆయిల్ —
విశేష గుణములైన మరియు మంచి
మనాసనగల అమృతమైన మానె
మీ కేశముల బోషణకు మరియు సొగసుదనము
నకు టాటావారి హెయిర్ ఆయిల్స్ ను
ఉపయోగింపండి!

టాటా తయారు

రాధ—రత్నమ్మ అమాయిత్యమీద గురించి, ఆ యింట్లోనూ బయటి ప్రపంచంలోనూ నెక్కువరావటానికి అత డవలంబించవలసిన హింసాయంత విధానాలనుగురించి ట్యూషను చెబుతోంది.

నచ్చి పక్క నున్న కుర్చీలో కూచున్నాడు కాంతారావు. అనూరాధ కళ్ళతోనే పలకరించింది.

తీసుకొనిపోయింది.
“మిమ్మల్నూ కంటాగలనుకుంటున్నాను” అన్నాడు కాంతారావు.

ఏ చిదంబర రహస్యం అడగాలనుకుంటున్నాడోనని అశ్వత్థర ప్రశ్న, “ఏమిటి?” అంది అనూరాధ. కాంతారావు ఇంతవరకూ ఏనాడూ ఇలా మాట్లాడి వుండకపోవటం వల్ల, ఆమెలో కుతూహలం ఎక్కువయింది.

“ఏంటేను. నేను మీకోసం ఇలా చనువుగా వస్తుంటానుగదా! మీ యింట్లోవాళ్లు ఇంకోరకంగా అనుకోరా?”

బాగుంది! చచ్చిపోతే చేయగల విన్నపాలన్నీటగా, ఇంత ఉబాదాతలం చెప్పి తీయన అడగే ప్రశ్న ఇదన్నమాట!... అనూరాధకు రహస్యం కోసంకూడా వచ్చింది అతిడివిద; అత డా ప్రశ్న అడిగినందుకు కాదు — తనలో ఉక్కిరించు స్పృహించి దాన్ని తిరిగి ఎందుకూ అక్కరకురాకుండా చేసిందకు.

అతడు అడిగిన తీరుకు నవ్వు కూడా వచ్చింది. ఆ నవ్వును పూరిగా అంతరాంతరాల్లోనే అణిచివేసుకోకుండా బయటికి ప్రదర్శిస్తూ, “అనుకునేదేమిటి?” అంది.

కాంతారావు తికమకపడ్డాడు. ఏమని, ఎలా సమాధానం చెప్పాలో తెలిలేదు. ఆసలు సమాధానం చెప్పవచ్చునా అన్నది కూడా సందిగ్ధంగా అయింది.

“అదే... నేను... మీరు...” అని ప్రారంభించాడు. కాని ప్రారంభించాక ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. నానుస్తూ వుండి పొయ్యాడు.

ఎర్రని, వంపులుతిరిగిన పెదవుల్ని నొక్కి పట్టి నవ్వింది అనూరాధ. ఆ నవ్వులో నైర్మల్యం, శిలిపితనం కొట్టవచ్చినట్లు కనబడ్డాయి.

“ఆఁ. నేను?... మీరు?” అంది ప్రశ్నార్థకంగా. ఆమె పెదాలమీద హాసరేఖ అదృశ్యంకాలేదు.

“దీనికి, నవ్వుతాను?” అన్నాడు కాంతారావు. తనకు మాటలు తడబడటంవల అనూరాధకు లోకువై పోతున్నా నేమీననీ భయం వేసింది అతడికి.

కుడితిలోపడ్డ ఎలుకలాగా సందిగాననలో ఉన్న అతణ్ని ఇంకా తికమక పెట్టడం బాగుండదని అనూరాధకు తోచిందోయేమో. అవిడ అంది: “సరే, మీరు చెప్పేది అర్థ

మ ను మ లూ- మ న సు లూ

మయింది లెండి! అయితే, అలా ఎవరనుకుంటారని మీరనేదీ?”

“మీ యింట్లో ఎవరేనా...”

“ఓన్, ఇదా మీ సందేహం! ఇంత పెద్ద టీకాతో ప్రారంభించి మీరు ఉక్కిరి బిక్కిరాకుంటే, ఇదంతా ఎవరిమీదకోగదా అనుకున్నా. భలేవాళ్ళండీ!”

ఈమారు కూడా మామూలు స్ఫూర్తితో నవ్వుకుండా వుండలేకపోయింది అనూరాధ. మంత్రముగ్ధుడై, సందేహ మనస్సుడై చూస్తున్నాడు కాంతారావు.

ఆమె అలా నవ్వేసినప్పుడు, సమాధానంగా తను ఏదో మాట్లాడటం, లేదా కనీసం ఆమె అందుకునేట్లు ఏదో మాట ప్రారంభించటం తనవంతు అనుకుని—

“అలా రేలేస్తారేమిటి?... అన్నాడు.

“రేలేస్తానుక...? మీలా మనసులో పెట్టుకుని అవసరపడటం నా చాతకాదు బాబు! అయినా, మా నాన్నగారుగాని, అన్నయ్యగారి ఏమన్నా అనుకుంటారని గదా మీరనేదీ? వాళ్ళలాంటి వాళ్లు కారు లెండి నాన్నగారో ఉమర్ ఖయ్యం లాంటి మనిషి. ఇదా మా అన్నయ్యంటేనా, మీకు మీవాళ్ళ యింట్లో రత్నమ్మగారు పాదంపెట్టినప్పట్నుంచీ ఏమంత అనుకుంటా వుండదని, మా యింట్లోనే వుండమని చెబుదామనుకుంటున్నాడు అన్నయ్య అంది అనూరాధ.

ఉపాధ్యాయుడు — గోరిల్లా యుద్ధము అనగానేమి? ఎప్పుడు జరిగినది? నువ్వు చెప్పరా, రంగా!
రంగడు - మనుషులకుబదులు గొర్రెలు యుద్ధముచేయడాన్నే గోరిల్లా యుద్ధమందురు. మొన్న దీపావళి పండగనాడు మన సుబ్బయ్యగారి గొర్రెకు, రామయ్యగారి గొర్రెకు పోరాటము జరిగినది.
—దేవరకొండ రామకృష్ణ (గొల్లలకోడలు)

అశ్వత్థరపోయాడు కాంతారావు. ఇంత అమృతహృదయం కలవా శ్శుంటారని అతడింతవరకూ వూహించలేదు.

తరవాత అతిథేమో మాట్లాడలేదు. మాట్లాడవలసిన అవసరంకూడా కనబడలేదు. నిర్మలంగా, సందేహరహితంగా వున్నది మనస్సు.

సాయంకాలమవుతోంది. ఇప్పట్నుంచీ ప్రపంచమీద ఎవరు అధికారం నెరపాలన్న సమస్యపై రేబవకు కలహించుకున్నాయి. ఆ కలహంలో పగలు పరాజితయై అదృశ్యమయింది. అది ఎ తిన శాంతిపతాక ధవళిమలాగా వన్నెల వస్తోంది.

“ఇదా యీపూట ట్యూషన్ అనివార్య కారణాలవల ఆపివేయబడినది — ఏవంటారు?” అంది అనూరాధ.

“నో. మీరు చెప్పమంటే చెబుతాను.”

“ఓవోదు. అంత మొహమాటంగా చెప్పటం దీనికి లెండి! మనం చెబితే యీ అన్యాయీ రావాలి, బాగుపడాలి అన్న యావతో చెప్పాలిగానీ ఎవరేనా—చెప్పనలసి వచ్చిందే అనుకుంటూ చెప్పి యేంలాభం?... అయినా నే నెవరెవరెండి మిమ్మల్ని లెసేసి అడిగేందుకు! నేనేం మీకు శతం యిస్తున్నాను గనకనా!”

ఈ రెండుమాడు నెలల్లోనూ కాంతారావును సానుభూతితో అర్థంచేసుకుంటూ, కొత్త ఆత్మీయతను ఏర్పరచుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న అనూరాధ ఇలా మాట్లాడుతున్నదంటే, చూసిన వాళ్ళెవరేనా అశ్వత్థర పడ్డాడు. కాని ఆమె యీ మాటలు కోపంతోగాని, ఇంకో భేదభావంతోగాని అనలేదు. అతడు మృదు హృదయం కల మొద్దబ్బాయని ఆమె దృఢ పరచుకుని వున్నందువల్ల, అప్పడప్పుడూ ఇలా చురక అంటించినట్లు మాట్లాడుతుండటమంటే సరదా అనూరాధకు. ఆ మాటలకు అతిడిచ్చే సమాధానాలను బట్టి తను సాన్నిహిత్యానికి విలువకట్టాలని చూస్తుంటుంది.

ఇది కాంతారావుకూడా తెలిసిందే అవటం వల అతిథేం బాధపడలేదు. నవ్వేస్తూ వుండిపోయాడు.

తెలిసి వెన్నెల, చలని గాలి తరగలు కలిసి కొత్త పానీయంలా ప్రవహిస్తూ ప్రపంచానికి మత్తు కలిగిస్తున్నాయి. ఆకాశంలో చంద్రుడికి సహింసగా వున్న మబ్బుముక్కల అంచులు జిగేలు మంటున్నాయి.

తల ఆర్చుకోవటం పూరిచేసి వదులుగా జడ అలుకుంది అనూరాధ. జడకు అందకుండా తప్పించుకుని మొహం మీద పడుతున్న వెంటుకలు గాలికి అటూ ఇటూ కదులుతున్నయే.

(61-వ పేజీ చూడండి)

“ఏమండీ!”

.....”

“అప్పుడే నిద్రపోయారా...”

మేడమిడి గదిలో సోఫాలో ఓరగా వడుకుని కునుకు దీస్తూన్న భర్తవేపు తులంపేపు తీతులంగా చూసి, తను తీసుకొచ్చిన నీళ్ళ పెంటూ, గానూ కిటికీ దగ్గర పెట్టి “మీ కప్పుడూ నిద్ర కళ్ళ మీదే కేసుకు కూర్చో నుంటుందండీ మరీ నూ!” అంది వినుగా మంజుల. సోఫాలో కునుకు దీస్తూన్న మనిషిలో అప్పుటికి చైతన్యం లేకపోవడం చూసి మంజుల అతని భుజాన్ని కదుపుతూ “ఏమండీ... నాచేత ప్రతిమూలించుకోనిదే లేక గూడదనుకున్నా కా ఏమిటి!..... కంట పడన్నా కాలేదు. అప్పుడే ఏమిటి నిద్ర కి లేవండీ!” అంది బుజగిస్తూ.

భానుమూర్తి బద్ధకంగాలేచి ముచ్చట అతి ప్రయత్నంతో ఆపురించడం చూసి, కొంటెగా నవ్వుతూ “అబ్బ, ఇంతసేపూ ఏదో గాఢనిద్రలో మునిగిపోయింటూ, యిప్పుడే మళ్ళీ నిద్ర ముంచుకువచ్చే న్నాన్నట్టూ... ఏమి నటనండీ!” అంది వ్యంగ్యంగా, మంజుల చేతులు తిప్పతూ.

ట్యూబులైటు కాంతిలో ‘జగం’మని

నైండి, ‘అయ్యోపాపం’ అని పొరపాటుగా నన్నా ఎప్పుడూ మీ నోటినించి రాదుగా’ అంది మంజుల.

ఇంతలో “నుబ్బులూ, చూడూ ఆ తమల పాతుల పళ్ళం టేబులుమీదే వదిలిపెట్టి మేడ మీది కెల్లిపోయింది అమ్మాయి. ఏమి మతి మరుపు! ఏమి తొందర! కాస్తేవన్నా కాలు క్రింద నిలవడే?... ఆ పళ్ళం తీసుకెళ్ళి నాకే కిచ్చిరా!” అని భానుమూర్తి తల్లి మాణిక్యమృగాయ, తని మనిషి నుబ్బులని అడ్డాపిస్తున్న మాటలు వినుబడాయి.

తోడుదొంగల్లా ఒకరి ముఖా లాకరు చూసుకున్నారే దంపతులు మేడమిడి గదిలో. “మరచిపోయానండీ” గాంతుక తగ్గింది మహావతి పూర్వకంగా చెప్పింది మంజుల. భానుమూర్తి సోఫాలోంచి లేచి నీరియతగా ముఖంపెట్టి “ఇవ్వారికి తమిం చేకాను. మరోసారి ఇలా చేయకేం” అని గద్దించి, పెంటకే కంఠంమూర్చుకుని “భోజనం కేవలంతోలే కాంటూలం వేసుకున్నా లేవేకంగారుపడకు” అంటూ ఆప్యాయంతో భుజాల్ని మదిపి పరుపుమిడి మరికొడు ...

“అబ్బ ప్రతికంచా! శేశేదో...” అని మంజుల యంకా నిద్ర చెప్పబోతుండగా తలుపు తట్టిక శబ్దమైంది. తలుపు తెరచి,

పరిమళ ప్రహేళిక వివేకబుసారవాలంబి

మొరసిబోతున్న తన ప్రియబాంధవి తెల్లటి వలువనరు చూసి మురిసిపోతూ, అమె పరి పోసానికి మావం గా ముందహాసంచేసి, టేబులు మీదున్న ప్యాకెట్లోని అబరు సిగరెట్టు వోటికి పట్టించి వెలిగిస్తూ, “అర్ధరాత్రివు తున్నా, అమ్మగారికి పని తేమలటం లేదు ఈ మధ్య.” అన్నాడు నలుకొరంగాభానుమూర్తి — పరుపు సరుతూన్న మంజుల నుద్దేశించి. పాడిగా నవ్వి “ఏం చేయమంటారు? ఇంటినిండా పోలే దంత పని నాకోసం ఎప్పుడూ ఎదురు చూసాంటుంది. పనిమనిషి ఉన్నదని పేకెగానీ ప్రతిపనికి నేను దగ్గర లేంచే ఏదీ సుధ్రంగా చెయ్యదు,” అంది మంజుల.

“ఉహూ!”

అది తనపట్ల నిజమైన సానుభూతి నూచక మేనా అని తులంపేపు మంజుల భర్తవేపు చూసింది. సానుభూతి కొడు శేవలం పరి హాసమేనని అతని క్రిగంటి మాత్రా, పెదవుల మీది దిరహాసమూ చెప్పే కాయి. ముఖం చిట్టించి అవరికి త్రిప్పేసుకుంటూ “అవు

తాంటూలం వళ్ళంతో నిలువో నున్న నుబ్బుల్ని చూసి “యిప్పుడక్కలే గు నుబ్బులూ. ఆయన నిద్రపోయారు. క్రిందికి తీసుకెళ్ళి పో!” అని పంపించేసింది మంజుల. తలుపు గొళ్ళంపెట్టి, గానులో నీగు త్రాగు తూండగా, మళ్ళీ మాణిక్యమృగాయి కంఠం ఖంగున వినిపించింది— “ఏమే మళ్ళీ వెనక్కు తెచ్చేకావో? మరచిపోయింది గాకుండా శేశేదో జ్ఞాపకంచేసి పంపి నే, అడి నాడికి అందనివ్వకుండా వెనక్కు పంపించేసిందా? అలిగిందేమా అమ్మాయి నామీద... నాడు నిద్రపోతూంటే పోని తనెనా వేసుకో రాదూ? ఏదో ప్రీతితో పంపి నే..... హూ అయినా అమ్మాయి కళ్ళలో నేనెంత అలుస్తే పోయాను!”

నీళ్ళ గానూ వచ్చడూ గాకుండా కిటికీ దగ్గర పెట్టి మెల్లగా అడుగులో అడుగు వేసు కుంటూ భర్త ప్రక్కన చేరి “ఏమండీ విన్నారా మీ అమ్మ వన్ను ఎలా అపార్థం చేసుకుందో? నేనా మెను లక్ష్మ్య పెట్టడం లేదుట! మీరు తాంటూలం వేసుకున్నారే మాట్లాడడం ఈ మధ్య మరి అలవాటై పోయిం

గదా అని వెనక్కు పంపించేస్తే అని మీకు అందనీకుండా చేస్తున్నానట! ప్రతి మాటకీ ఏదో వివరీతార్థం కల్పించి ఎత్తి పోతువు గా మాట్లాడడం ఈ మధ్య మరి అలవాటై పోయిం

దండ మీ అమ్మకు... ఇంతకు క్రితం నేను
అలశ్యంగా వచ్చానని విసుక్కున్నార
మీరు. అందుకు ఆమె ఏమందో విన్నా

చిరం చెప్పలేనంత అన్న సామెతగా మనిషి
యిక్కడే ఉంటున్నా నీ మనస్సెప్పుడూ
అమ్మగా రింటిద్దరికీ ఉంటుంది గాబోలు!

బుగ్గరి తీసుకురాలేదు..... ఆయనా ఏమి
విచిత్రమేగానీ ఆమెగారి ఈ విసుక్కుట
దాటా, నలుగురుదాటా అంతా ఓ ఆరేడు

రుగా—నాకు కాస్తేపన్నా కాలం క్రింద
నిలవదలు!—ఎదో నే నెల్లప్పుడూ ఈ రాజ
మనాల మేడమీదే తగులమతున్నట్టు! వింటు
న్నారా” అంది వింటున్నాడో లేదోనని
సందేహంతో భర్తను కదిపి. భానుమూరి
అటూ ఇటూ కదలకుండా, కళ్ళుమూసుకునే
“ఊ!” అని ధీర ధీరాడు—సావకాకంగా
వింటున్నట్టు.
మంజుల మళ్ళీ మొదలెట్టింది. “ఎంత
సరుకుపోదామనుకున్నా మీ అమ్మగారి
తత్వం ఏమిటో నాకేమీ అంతు చిక్క
దంలా. మొన్న నేను వివరిత మైన తల
నెట్టిలో బాధపడుతూంటే, మీ చెలివి
స్తేమను వరకూ సాగనంపి రాలేదని, ఆ రోజు
ఎంత రుసురున లాడిందనున్నారు! నెల్లళ్ళ
క్రితం ఓ రోజు మాట వరసకీ సుబ్బులులో
‘ఓ వారం గోజులు మా ఊరెళ్ళి నా చిట్టి
తమ్ముడిని చూసేరావాలి’ అని అంటూంటే
మీ అమ్మ తుణుంబో ముఖం కందగడలా
చేసుకుని ‘అమ్మగారి ఊరెళ్ళటానికి అదోక
సాగు దొరికిందా నీకు? మాపు శవులమీద,

ఇక్కడ యిన్ని సదుపాయాలూ, సౌక
ర్యాలూ ఉంటున్నా అమ్మగారింటిమీది
మీజా ఎప్పుడూ తగ్గదే!—అక్కడి మీ
అమ్మగారేదో నీ రాక కోసం మనా పడి
గావులు పడుతూన్నట్టు! అని ఏదో యిచ్చ
మొచ్చినట్టు మాటాడింది.. ఇంకెందుకండీ
నిన్న సాయంత్రం, ప్రతిరోజూ ఆమెకు
పళ్ళెరసంతిసి పెట్టేదాన్ని. నాకు వంటగదిలో
తీరిక లేక సుబ్బుల్ని తీసిపెట్టమన్నాను. అది
రసం తీయబోతూంటే ‘ఏమే ఆమ్మాయికి ఆ
మాత్రమన్నా తీరిక దొంకలేదా. ఈ పని నీకు
వప్పజెప్పింది. నువ్వాపప్పు అక్కడే పజేసి
వళ్ళు. ఆమ్మాయికి తీరిక దొరికినప్పుడే వచ్చి
రసం తీసి పెడుతుందిగానీ’ అని దాన్ని
కనురుకుని, నేను స్వయంగావెళ్ళి పని
చేసి పెట్టేవరకూ తన పంతం వదలిపెట్టాలా.
ఇలా ప్రతి చిన్న విషయానికీ సాధింపులూ,
అరుపులూ, పెడబొబ్బలతో మీ అమ్మ మరి
చిరాక తిపోనండి ఈ సంగతులన్నీ మీతో
చెబితే మొదటి నాడీలు చెప్పి నూరి
పోస్తాందని అనుకుంటుందని ఇంతవరకు మీ

నెలలుగానే. అంతకు పూర్వం, చెప్పకో
వద్దా, ఆమెకు నేనంటే చాల అభిమానం.
ఆ మరచిపోయాను మరో సంగతి
మొన్న..
“ఆ యివ్వారికి చాలే. నోరుమూసుకుని
పనుకోవేయక. అసలే మీ అమ్మకు కాస్త
స్వామి లాజా. అందులోనూ యిప్పుడు
జబ్బు మనిషి. ఇక చెప్పాలా, ఆమె చెప్పే
వన్నీ ఆ చెవిలో విని ఈ చెవిలోంచి వదిలి
పారేయే. తెలిసిందా.... లైటు ఆర్పేసి
పడుకోయిక!” అని తన సతీమణి చాడీల
పురాణానికి సదనగా ‘పువ్వుస్తావ్’ పెట్టేసి
ముసుగుదన్ని పడుకున్నాను భానుమూరి.
మంజుల బుంగమాతిపెట్టి “అవునండీ.
నేనేదీ చెప్పబోయినా మీ బుర్రలోకి ఏమీ
ఎక్కుగుగా. మీతో చెప్పటం నా తెలివి
తక్కువగానీ” అంది లైటు ఆర్పేస్తూ.
మర్నాడు ఉదయం భానుమూరి అగ్గీను
కళ్ళటానికి కార్లో కూర్చుని ‘స్టార్ట్ చేశాడో
లేదో, ఇంటిలోపలినుంచి ‘ఏవండీ!’ అన్న
సతీమణి స్పృహ కంఠం చెవిని బడటంతో

చటుక్కున లేకు వేకాడు. గంతుంటూ తులనలో చుంజుల పోరి కోలో ప్రత్యక్షమై, 'ఏవండీ! ఆ రిఫ్రిజరేటరు సంగతి యివ్వాలి కూడా మరచిపోయింది. మళ్ళీ యథాలాపంగా నాయంత్రం ఏదో ఓ కుంటిసాకు పట్టా కండి. ఎలాగయినా సరే యివ్వాలి ఆ కంపె నీకి వెళ్ళి దాని సంగతి తప్పకుండా తేల్చుకు రావాలి' అంది కోపం అభినయిస్తూ.

"సరే సరే, ఈ నాయంత్రం నేను క్లబ్బు కెళ్ళకుంటే, నాకు తీరిక దొరికితే, జ్ఞాపక ముంటే.. చూద్దాంలే." అంటూ ఒక్కసారి చిలిపిగా మంజుల కళ్ళలోకి చూసి నవ్వి 'బుద్ధిమని ఉదాయించాడు భానుమూరి.

'అజేమీ కుదరదు. ఎలాగయినా సరే ఈ సాయంత్రం మర్చిపోయారా.. (చెబుతా మీ పని.)' - మంజుల వార్నింగు అందుకో కుండానే జారుకున్నాడు భానుమూరి.

కారులలోని భర్తని కనుచూపుమేర సాగ నంపి, హాల్లోకి అడుగుటిందో లేదో, 'ఏమి టమ్మాయ్! వాడి నలా పీథిలో నిలబడి కాళిసు న్నావ్. ఇవ్వాలి వాడికి తీరిక లేదంటూంటే, ఏమిటా అర్థంలేని చెదిరింపు? అయినా మూడు వేలుపెట్టి ఆ పాడు రిఫ్రిజరేటరు కొనకపోతే ఏం కొంప ముంచుకుపోయింది! అని ఖంగునమోగే కంచు కంఠంతో మాణి క్యమృతం మందలించింది. రెండు తుణుల పొటు అయోమయావస్థలో 'ఎలక్ట్రిక్ షాక్' తిన్న మనిషిగా ఉక్కిరి బిక్కిరై పోయింది మంజుల. మరుక్షణం తమాయించు కుని, ఉక్రోశం పెలుబికి వస్తున్నా దిగ మ్రింగుకుంటూ 'ఎందుకైతేయ్యా మీకు నా మీద అంత కోపం! నేనేమీ ఆయన్ని కాళిందలేదు. ఆ సంగతి జ్ఞాపకం చేశాను. అంతే!.. అయినా ఆ రిఫ్రిజరేటరు ముఖ్యంగా మీ కోసం తెచ్చిన పట్టు దాచటానికేగా తెచ్చింది చెప్పింది. నా స్వంతానికి కాదుగా" అంటూ అతనికి ముఖంలోకి కొరకొర చూసి, పదుల చెంబును విసురుగా ఖుజాలమిడికి లాక్కుని చరచరా, మెల్లకైక్కి మేడమిడి కెళ్ళిపోయింది మంజుల.

ప్రక్కన ద్రాయింగరూములో న్యూసు పేపరు దగ్గరెట్టుకుని తాపీగా 'ఛెస్టు ప్రాంబుల్ సాల్వ్ చేసుకుంటూన్న శేషాద్రి గారు, అతా కోడళ్ళ మధ్య చెలరేగిన ఆరా ధ్ధాంతం వీని గది వెలుపలికొచ్చి భార్యతో "ఏమే! ఆ అమ్మాయిలో ఎందుకలా లేనిపోని గొడవ పెట్టుకుంటావ్? ఈ సంసారం జరి పించే బాధ్యత వాళ్ళకు వదిలిపెట్టేయ్యక, ఎందుకైతే కష్టం కలిగించుకుంటావ్? అయినా నీ జబ్బును గురించి ఆ అమ్మాయ్ ఇంత శ్రద్ధ తీసుకుంటూంటే సంతోషపడాలి గానీ యీ" అన్నాడు.

'అవుణ్ణండీ, ఎన్ని లక్షలు తెచ్చి మీ

ఫలించని ప్రణాళిక

ముందర కుమ్మరించిందని ఆ సమానా యిలా ఆ కోడలమ్మాయిని వెనకేసు కొన్నాంటారు?

'నానెవెస్సె. నోరుమూయ్. ఎవరన్నా వింటే నవ్విపోతారు. డబ్బు తీసుకొస్తేనే నీ కోడలా, నీ వెట్టిగానీ. అమ్మాయి మన కంద రికి నచ్చితేనేగా మన కోడలేంది. నాడూ కట్నం తీసుకోకూడదన్న ఆదర్శాన్ని నిల బెట్టుకున్నందుకు తృప్తిపడ్డాడు. మన కందరికీ సంతోషమేగా."

"అ-ద-ర్-బం" - ఆచేశంతో ప్రతి అక్ష రాన్నీ నొక్కి పలుకుతూ వెరిగా అరచింది మాణిక్యమృతం. 'ఎందుకా ఆదర్శం! ఎవరికోసమా ఆదర్శం? కట్నం పుచ్చుకున్న వాళ్ళందరూ నాశనమైపోయారా, లేకుంటే వాళ్ళ ఆదర్శాన్నీ నట్టెట గలిసి పోయాయా?"

'ఏమిటా పిచ్చివాగుడు? అయినా వాడికి పెళ్ళయి మూడేళ్లు కావనూ మరో ఐదారు నెలలూ మనకో మనమడో, మనమరలో పుట్టబోతుంటే యిప్పుడెందు కొచ్చింది ప్రస్తావన! ఊరకోయిక మాటాడక!" అని గదిలోకి వెళ్ళి పోయారు శేషాద్రిగారు. కట్నం సంగతి యిప్పుడు తన భార్య ఎందుకు లేవదీసిందో, యితరులు ఆటే గ్రహించలేక పోయినా, శేషాద్రిగారి ఊహకు అందలేక పోలేదు.

* * *
మూడేళ్ళక్రితం భానుమూరి ఎం. ఏ. పూ రీచేసి రిజర్వు వేంకు ఉద్యోగంలో ప్రవేశించటంతోటే, అతని పెళ్ళి ప్రయత్నాలు మొదలెట్టాయ్. శేషాద్రి, మాణిక్యమృతం దంపతులకు ముగ్గురు సంతానం—ఇద్దరబ్బాయిలు, ఒక్కమ్మాయి. ఆ ఇద్దరబ్బాయిల్లో పెద్దవాడిని అకాలంగా ప్రేమాయుడు అంతం చేయగా వరలక్ష్మి, భానుమూరి మాత్రం మిగిలారు. వరలక్ష్మి పుట్టిలు వదలి అతారిలు మెల్లెసరికి శేషాద్రిగారి వేంకు నిలవలో అమాంతంగా ముప్పైవేలు జారిపోయింది.

ఒకరు - ఏమండీ, రంగయ్య గారిల్లెక్కడండీ?
మరొకరు - ఆయన కేమి పనండీ, ఇల్లెక్కడానికి?
—తాడిదోయినసాయబాబ (గుంటూరు)

అయితే అమ్మాయి శ్రేయస్సు కోసం, అంతస్తు కాపాడుకోవటం కోసం ఆ మాత్ర మన్నా వదులుకోక తప్పదని తృప్తిపడ్డారు శేషాద్రిగారు. 'ఈ రోజు పాతికవేలు అమ్మాయికోసం కట్నం ఈ చేత్తోయిస్తే, రేపు అబ్బాయిపెల్లికి అంతకు రెట్టంపు ఆ చేత్తో రాబట్టుకోవచ్చుగదా! అనే ధైర్యంతో అమ్మాయి పెళ్లికయిన ఖర్చుకు ఆటే వాపోలేదు మాణిక్యమృతం.

కానీ కానీ ఆమె వేసుకున్న పథకానికి, ఆందరిలోకి భానుమూరి ఎదుగు చుక్కు పెడతాడనిమాణిక్యమృతం నాడూ కలగనలేదు. భానుమూరి, తను పెళ్ళాడే పక్షంలో కట్నం చిల్లిగవ్వయినా ససేమిరా పుచ్చుకోనని పంతంపట్టి కూర్చున్నాను!

"రాయీ, రాయీ కలిస్తేనేగానీ కొండ కాలేదురా ఆ బాబ్బాయి! ఇవ్వాలి మన చుట్టాలు పక్కాలు మనల్ని యంతిగా గౌర విస్తున్నారంటే మన ఆస్తిని చూసేరా నాయనా! నీ బావతాలూకుపాళ్ళు పాతిక వేలు నిక్షేపంగా కట్నం పుచ్చుకోగా. అయినా మనం ఏమీ అడగక్కర్లేకుండానే పిల్లతాలూకుపాళ్ళు కట్నమిస్తామంటూ ముందుకొనూంటే, పుచ్చుకోటానికి జంకుతా వేమిరా!" అని మాణిక్యమృతం గొడుగును ఎంతో దూరం బ్రతిమిలాడింది. వాదించింది.

దానికి భానుమూరి యిచ్చిన సమాధానం ఒక్కటే "అమ్మా! నాన్న ఇన్ కంపెటాక్స్ ఆఫీసరుగా రిటైరై లక్ష రూపాయలు ఇంటికి తెచ్చాడు. చేల్లాయి పెళ్ళి ఒక పేద్ది ఖర్చును కుంటే, అదీ సక్రమంగా అయిపోయింది. మనకు స్వంత యిల్లా, వాకీరీ ఉంది. పైగా నా ఉద్యోగం యిప్పుడే నెలకు నాలుగు వందలు పలుకుతోంది. ఇక నా కాబోయే మామగారి దగ్గర్నించి చిల్లర డబ్బుల కెగురు మాడాల్సిన ఖర్చు మనకేం పట్టించి?"

శేషాద్రిగారు ఈ విషయంలో కుమారుడి భావాలవేపు మొగ్గారు. తండ్రి కొడుకులు ఏకమైనా, తన అభిప్రాయాన్ని ఎంతి మాత్రమూ మార్పుకోసం నీ భీష్మించుకు కూర్చుంటి మాణిక్యమృతం. రెండు మూడు మంచి సంబంధాలు, అంటే మాణిక్యమృతం గారికి నచ్చినవి, వచ్చాయ్. అయితే తల్లి కొడుకుల మధ్య రాజీ కుదరక అవి వెనక్కు తిరిగి పోయాయ్. ఆఖరికి మంజుల సంబంధం తగి లింది. మంజుల పరంధామయ్యగారి మొదటి భార్యకు కలిగిన ఒక్క ఆ కూతురు. ఆయన మొదటి భార్య చనిపోయిన తరువాత విదేశా క్రితం రెండో వివాహం చేసుకున్నాడు గాని సంతానం ఏమీలేదు. పరంధామయ్య ఆటే కాలేజీలో చదువుకోకపోయినా, ఆస్తినిక భావాలు గలవాడు, ఉత్సాహవంతుడూ, వ్యాపారంలో స్వయంకృషివల్ల పెళ్ళొచ్చిన వాడు. ఆస్తి నికరంగా యాభైవేలకు

పైచిలుకు ఉంది. మంజుల మాటానికి రబ్బరు బొమ్మలా మిసమిసలాడే పసిడిరంగుతో, నిండైన విగ్రహం. ఇంటర్మీడియట్ వరకూ చదువుకుంది. స్వతహాగా తెలివైన పిల్ల. అందువల్ల పరంధామయ్య తన మామగారి పెళ్ళి విషయంలో, అమ్మాయికి పదివేల పైచిలుకు నగలు తప్ప, పెళ్ళికుమారుడికి కట్నరూపకంగా ఏమీ యివ్వదలచుకోలేనట్లు నిక్కచ్చిగా చెప్పాడు. అంతే కట్నాల పద్ధతిని తన పాటించగూడదని నిశ్చయించుకున్నట్లు విశదపరచాడు—ఈ సంబంధం భానుమూర్తికి, శేషాద్రిగారికి పూర్తిగా వచ్చింది. ఆశ్చర్యం! మాణిక్యమృగాలుకూడ ఈ పెళ్ళికి 'నా' అంది!

ఓ కుభుమచూరూప మంజుల శేషాద్రి, మాణిక్యమృగార్ల కోడలైంది. క్రొత్తలో కోడలంటే మాణిక్యమృగారికి చాల అభిమానం. మంజుల, అతారింటి కెళ్ళిపోయిన, తన మామగారిసానం భర్తీ చేయటానికి వచ్చిన దని ఎంతో మురిపెం చూపెడుతుండేది. మంజుల, యింటిపని ఏదైనా స్వయంగా చేయబోతే, ఆమెను వారించి ఆ పని పని మనుషులకు వప్పజెప్పేది. మంజుల మేడమోది గదిలో కూర్చుని ఏదైనా నవల చదువుతూ, భోజనాలవేళ కాస్త చాటిపోయినా, చేతులు కడుక్కోటానికి నీళ్ళతో నహా భోజనాన్ని మేడమోదికి సరఫరా చేయించిన తోజాలున్నాయే. ఇక యింటికి వచ్చిన ప్రతి వాళ్ళతోటీ తన కోడలి పుట్టుపూర్వోత్తరాలూ, అంద చందాలూ, నిరాడంబరత్వం, చదువు, అగమ్య మొదలైనవి పోదిలా వలించి, వాళ్ళందరూ ఏదో ఓ రకంగా తన కోడలిని స్తుతించేదాకా వదలి పెడుతుండేది గాదు మాణిక్యమృగాలు!

అలాంటి మాణిక్యమృగారికి, కోడలు కాపురాని కొచ్చిన రెండేళ్ళ తరువాత ఆమె మీది అనురాగం అమాంతంగా పాల పొంగులా అణగారి పోవటం మాత్రమే గాకుండా, చీదరింపుగా మారటానికి కారణం! ఈ కారణం ఎవ్వరూ పసిగట్టలేకపోయారు. ఒక్క శేషాద్రిగారిని మినహాయించి! ఆమె వైఖరి అలా ఒక్కమృగడిగా మారిపోవటానికి కారణం ఊహించలేక ఆదిలో చాల తికమక పడారు భానుమూర్తి మంజులానూ, కానీ కొన్నాళ్ళకు మాణిక్యమృగారిదేహంలో

బోసుకున్న గుండె జబ్బు మళ్ళీ ముదిరి మందం పట్టటంతోటే, ఆమె వైఖరిలో ఏర్పడ్డ మార్పు ఆ జబ్బు పర్యవసానమేనని సమాధాన పగ్గుకున్నారు భానుమూర్తి దంపతులు. అంతే తన తల్లి, భార్యను అనవసరంగా సాధిపోందని తెలిసినా, ఆమె మనస్సు నొప్పించగూడదనే భావంతో తటస్థంగా ఉండిపోయాడు భానుమూర్తి. అయితే

మాణిక్యమృగారి తత్వం అలా మారిపోవటానికి ఆమె గుండెజబ్బు కాదు కారణం! అసలు కారణం? మంజుల పెళ్ళయిన రెండేళ్ళ తరువాత ఓ తోజా ఉదయం పరంధామయ్యగారి ద్వితీయ కళత్రం ఓ చక్కటి మగశిశువును ప్రసవించింది. పరంధామయ్యగారికి కంకోద్ధారకుడూ, అసే కి వారసుడూ ఉదయించాడని అందరూ అతని అదృష్టాన్ని మెచ్చుకున్నారు. చిట్టి తమ్ముడు పుట్టినందుకు సంతోషంతో నాట్యం చేసింది మంజుల తల్లి మనస్సు.

—అయితే యిది మాణిక్యమృగారి ప్రథమలో ఎలా మార్పును తీసుకు రాగలిగింది? మాణిక్యమృగారు ఆపులి నే పేగులు లెక్క పెట్టగల మనిషి. దూం ధోచన గల వ్యక్తి. మంజుల సంబంధాన్ని, కట్నం లేక పోయినా అడు పెట్టకుండా ఒప్పేసుకుందంటే దానికి కారణం—పరంధామయ్య రెండో పెళ్ళి చేసుకుని విదేశీవుతున్నా పిల్లలు కలుగలేకుండా, యిక ఆయనకు సంతాన ప్రాప్తిలేదు. మంజుల పెళ్ళికి కట్న మిచ్చినా యివ్వకపోయినా, అతని ఆస్తి అంతా, అతని తరువాత విధిగా మంజులకే గా దక్కుతుంది అనే ఆమె ఆలోచన! కానీ.. కానీ... ఆమె మనస్సులో గూడుకట్టుకుని ఉన్న ప్రజాభివృద్ధి, పరంధామయ్యగారి రెండో భార్య గర్భవతి అయిందని తెలియగానే కాస్త చెదరిపోయింది. 'అయినా పుట్టబోయేది ఆడ పిల్ల అయితే ఆటే నవ మేమీ ఉండదులే' అని మనస్సు దిబ్బపు పరచుకుంది. కానీ, మంజులకు నవలి తమ్ముడు కలగటంతోటే ఆమె మనస్సులోని గూడు నామరూపాలైకుండా చితికిపోయింది. నిశ్చేపంగా తన వంశానికి దక్కుతుందనుకున్న పరంధామయ్యగారి ఆస్తి కూడా తుగా చేజారిపోయినందుకు ఆమె

చిత్రకౌరుడు. చెరుకూరి గురవయ్య నాయుడు (పాకాల.)

మనస్సు అలకల్లోలమే తాకిడి మంజుల మీద ద్వేషం గా రూపొందింది.

* * * మంజుల ఆడపిల్లను ప్రసవించిందనీ, తల్లి బిడ్డా క్షేమంగా ఉన్నారనీ, ఓ తోజా పరంధామయ్యగారివద్దనుంచి భానుమూర్తికి తెలిగిగాము వచ్చింది. అమ్మకూ, నాన్నకూ కుభువారను అందజేశాడు. ఇంటికి పాడీ ఆ తోజా ఎంతో సంబరపడ్డారు. మాణిక్యమృగారు, ప్రత్యేకించి మనమరాలు కలిగినందుకు ఉబ్బింగిపోయింది. 'మహాలక్ష్మి పుట్టిందిరా నీకు' అని కుమారుడికి తన ఆనందాన్ని వెలిబుచ్చింది. హతాత్తుగా మళ్ళీ మాణిక్యమృగారిలో ఉడిగిన ఈతాపుహానికీ, ఆనందానికీ మరేదయినా కారణం ఉండేమోనని అనుమాన పడతాయారు తండ్రి, కొడుకులు.

"విదవమానం తరువాత తల్లి, బిడ్డను అత్రేరింటికి పంపించదలచుకున్నట్లు" పరంధామయ్య జాబులో వ్రాశాడు.

"అంత ఆలశ్యం ఎందుకూ? మూడో మానం తరువాత యిక్కడికి పంపించమని వ్రాయ. ఇక్కడ యిల్లంతా చంటి పిల్లలు లేకుండా కాపురమంటోంది. నాకూ ఏమీ ప్రాధు బోవటంలా. చిట్టి తల్లిని త్వరగా చూడాలి" అని మాణిక్యమృగాలు తన ఆతురతను కుమారుడికి వెలిబుచ్చింది.

ఇన్నాళ్ళూ కోడలిని వేపుకుంటూ, కాన్పుకు అమ్మగారింటికి వెళ్లి రెండు నెలలయినా ఏనాడూ కోడలు యోగక్షేమాలను గురించి అడగని తన తల్లి, మంజుల ఆడపిల్లను ప్రసవించిందని తెలియటంతోటే యింత హంగామా చేస్తోందో, 'ఎంత వలల చిత్తివు మనిషి' అని అశ్వరత్నపడకపోలేదు భానుమూర్తి. అయినా ఎక్కువసేపు ఆటే ఆలోచించక 'ఆడవాళ్ళ మనస్సు యితే గాబోలు! తీగంలో గురుపట్టుకోలేనంతగా మారిపోతుంది' అని అనుకున్నాడు.

మాడు నెలల తరువాత మంజుల, బిడ్డ అతారింటి కొచ్చారు. పరంధామయ్య తీసుకొచ్చి వదలిపెట్టి పోయాడు. మనిషి అస్వస్థతగా ఉన్నా కొడుకుతోటి స్వేషమకల్గి, కోడల్ని, మనుమరాల్ని స్వయంగా యింటికి తీసుకొచ్చింది మాణిక్యమృగారు. స్వేషమనించి యిలా చేరవరకూ ఆమె కారులో మనమరల్ని తన ఒడిలోంచి కదలనిస్తే ఒట్టు!

ఆ తోజా రాత్రి మంజుల మేడమోది గదిలో బిడ్డను పడకోబెట్టి భర్తతో కలుగొడుతూ "ఏవండీ కేనికడ్కించి వెళ్లి తర్వాత మీ అమ్మగారు చిరుబురలాడటం చూసేసిందా? ఇప్పుడు మాస్తే మళ్ళీ మామూలు మనిషైపోయిస్తుండే?" అంది.

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము చేరుతున్నా, మీకు వ్రాసుకోవలసినది, వేళి వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యొక్క పంపునే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీల గాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో నుంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీరయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్తదవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్లా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల ప్రైవేటు వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మా అడ్డసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-18) Jullundur City.

చలిగాలికి మీ గొంతుక లోపల కూడా రక్షణ

కావలసి ఉంటుంది

జలుబు, గొంతుదానిదీ, మింగేటప్పుడు నొప్పి ఇవన్నీ సాధారణమైన చలిగాలి జబ్బులు వాక్స్ పాస్టిల్స్ మీ గొంతుక లోపల వెచ్చదనాన్ని కల్గించి వంసగాన్ని నివారిస్తుంది. వెంటనే ఉపయోగించుకోదానికి ఎప్పుడూ ఒక డబ్బాను చేతిలో ఉంచుకోండి.

**వాక్స్
పాస్టిల్స్**

ప్రొఫెసర్ కన్ పెక్టనరీ లిమిటెడ్, మద్రాసు

JWT/PRS/V-1163

ఫలించని ప్రకాశిక

"అరే! నువ్వు ప్రసవించిన తరువాత అదేపనిగా నిన్ను గురించి, పాపను గురించి తలపోయటం మొదలెట్టింది. ముఖ్యంగా పాపను త్వరగా చూడాలని నాపోతాంజేడి!

ఈ మాటలు విని మంజుల చిరునవ్వుతో, నిద్రకోతున్న పాప చెక్కిళ్ళను ఆవ్యాయంగా నిమిగ్న 'ఫలవాతేగు' అయితే మరిమన పాప ఆమెలో చాలమార్పు తీసుకొచ్చిందన్నమాట!" అంది.

"అరే! తప్పకుండా. ఇకమీద ఆమె నిన్ను కోప్పడి నప్పుడల్లా నువ్వు నిస్సంకోచంగా పాపచాటున దాక్కొనవచ్చు" అన్నాడు భానుమూరి.

మర్నాటినించి మాణిక్యమ్మగారు మనసు రాలికి 'దాసురా'లైపోయింది. మనసురాలు కాస్త 'కలయ్యే' అంటే చాలు ఆమె కర్మ పుటాలు అదిరిపోయి 'అమ్మాయ్, మంజుల', ఎంత జేసున్నా వక్కడో ఇక్కడ చిట్టి తిల్లి ఎదుస్తోంటే. ఆ పనేదో సుబ్బురికి వచ్చి జెప్పి త్వరగా యిటు రామ్మా' అని పురమాయించేది. ఉదయం మొదలు రాత్రివరకు, పకు పాలు పట్టడం మొదలుకుని, స్నానం చేయించి నిద్ర పుచ్చడం వరకు ప్రకారం జరిపించడం ఆమెవంతు.

మాణిక్యమ్మగారు గుండెజబ్బుతో మంచం పట్టి రాదాపు సంవత్సరం దాటింది. జబ్బు మొదట్లో కాస్త తిను ముఖం పట్టి నా తరువాత ఆమె నెమ్మదిగా దలచేను. ఓ గా నాయంత్రం ఆమె స్నానాల గదిలోకి వెళ్లి పోతుండగా స్వప్నహతస్థి నేలమీదికొరిగింది.

నంటనే సుబ్బులూ మంజుల ఆమెను మంగం మీదికి చేరవేసి డాక్టరును పిలిపించారు. డాక్టరు ఇంజక్షన్లు యిచ్చి మళ్ళీ ఉదయం వస్తానన్నాడు మరుసటిరోజు ఉదయం మాణిక్యమ్మగారిని బాగా పరీక్షించేసి వెలుపలికొచ్చి భానుమూరినీ, శే మా ద్రి గారి నీ గాటుగా పిలిచి, పెదిమలు విరిచి 'ఇక గంకు మూడురోజులు మాత్రమే పని వల్లి పోయాడు. తండ్రి, కొడుకులకి గుండెయి అనూంతంగా దిగబారిపోయాం

తెల్లి గాములు అందరు ఆ పండువులకూ వచ్చాయ్. మాణిక్యమ్మగారి పరిస్థితిని పరమర్శించటానికి గుంపులు గుంపులుగా బంధువులు వచ్చిపోతున్నారు. మాణిక్యమ్మగారికి ఈ రెండు రోజుల్లో మూడుసార్లు మళ్ళీ స్వప్నహతస్థింది. మూడోసారి తెలిపి వచ్చింది తరువాత ఆమె మంజులను దగ్గరికి పిలిచి "నిమ్మా మీ నాన్న రాతేదో ఎప్పుడొస్తాడు? చూడాలని వుంది" అని చెప్పింది.

“తెల్లగాం యిచ్చార తీయ్యా, బహుశా ఈ రాత్రి మెయిలుకు రావచ్చు.”

అనుకున్న ప్రకారమే రాత్రి మెయిల్లో పరంధామయ్య దిగారు. శేషాద్రిగారితోనూ భానుమూర్తితోనూ ముసలావిడ పరిసిరిని గురించి మాట్లాడి హాల్లోకి అడుగుట్టాడు. గ్లాసులో మంచినీళ్లు యిస్తూ “నాన్నా! మీరింకా గాలేదా అని అడిగింది ఆ తల్లియ్య. పెంటనే వెళ్లి చూడండి” అంది మంజుల.

‘పరంధామయ్య గారు గదిలోనికి అడుగుట్టే పరికి మాణిక్యమృగారు ఆమె మంచం చుట్టూ చేరిన నలుగురెదుగురు బంధువులతో ఏదో మెలిగా మాట్లాడుతూ, వాళ్ళ చేతుల్లో ఉన్న పాపంతో పరిహాసాలాడుతోంది. ఇంతలో మంజుల వచ్చి “ఆ తీయ్యా, నాన్నా రొచ్చారు” అని చెప్పటంతో ఆమె కళ్ళు అనందంతో మెరిశాయి. పాలిపోయి వణుకు తూన్న ఆమె పెదాలమీద చిరునవ్వు తొండ వించింది. లేవటానికి ప్రయత్నం చేయ బోగా, పరంధామయ్య ‘ఆ, ఆ ఏమీ ఘరవారేదు శ్రమపడకండి’ అని పడుకో వెట్టి ‘ఎలాగుంది మీ బంట్లో’ అనడిగాడు. ‘ఇలా గుంది నాయనా’ అని అంటూండటం గా మాణిక్యమృగారి ముఖం ముడుచుకుపోయి ఆమె కనుకొలకుల్లోంచి రెండు ఆశ్రువులు ఉబిశాయి.

మనమరాల్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ పరంధామయ్య ‘మీరలా అద్దెర్నపడకూడదు. డాక్టరు మంచిమందులిస్తున్నాడనివిన్నాను. జబ్బు త్వరలో నెమ్మదిచేపోతుందిగా’ అని ధైర్యం చెప్పాడు.

కాస్తేపు నిశ్శబ్దం. కన్నీటి చుక్కలు కుడిచేసుకుని పరంధామయ్యను తన దగ్గరకు రమ్మని పైగచేసి మాణిక్యమృ తడబడుతున్న కంటంతో ‘నాకిక ఆశలేదు నాయనా. కానీ నాకు ఒక్క కోరిక మాత్రం మిగిలిపోయింది. అది కాస్త, నెరవేరుస్తానని మాటివ్వాలి’ అని అడిగింది.

‘సరే’నన్నట్టు తిలూపాడు పరంధామయ్య. పాపకేసి చూపెడుతూ ‘అదిగో నా చిటికె తల్లీని తిప్పకుండా నీ కోడలుగా చేసుకోవాలి నాయనా. ఇదే నా కోరిక - కాదనకు అని అతని చేతులు తాకింది మాణిక్యమృ. పరంధామయ్య పాపను ముద్దిచుకుని, చిగునవ్వుతో ‘సరే అలాగే. మీరేమీ బెంగలుకోకండి’ అని పాపను తీసుకుని గది వదిలి వెళ్లిపోయాడు. మంచంచుట్టూ ఉన్న బంధుజనం ‘ముసలావిడకు ఎంతలావు ఆలోచన! తిను చావబోతున్నా పరంధామయ్య గారి ఆ సీపరాయి వాళ్ళకు దక్కనివ్వగూడదని ఎంత పెద్ద కోరిక కోరింది!’ అని గుసగుసలాడుకున్నారు!

మంజుల ఉదయం మళ్ళీ మాణిక్యమృ గారికి స్పృహ తిప్పింది. ఆమెశెరింలో చిగికొలంగా సావరం ఏర్పరచుకున్న ముసలి, ఆలోచనలూ, ఆశలు ఒక్కసారిగా ఘనాంతమైపోయాయి కాళ్ళతం గా! ★

ఓటిల్ యు

ఒక అందమయిన క్యాలెండరు (1961) పొందుటకు ఒక ట్యూబు

బర్నల్

కొనండి. బర్నల్ క్రిమినాశిని

కోతలు, గాయములు, పురుగు

కాట్లు, పుండ్లను మాన్పుటకు ఆదర్శమయిన మందు. 20 ఏళ్ల పైగా పేరుగాంచినది.

ఒక శ్రేష్ట మయిన

బూట్స్

తయారు

Boots

NATIONAL BB 17

ORIENT

కాఫీ, బాక

పూరి మిగడ

టిఫింగుల

వివిధ

పయో

గతరమైన గడ్డ

పాలు

తయారుచేయు ఏదెట్లు

రోస్ డెయిరీ ఫారం, అహమదాబాద్.

మెనర్సు మటుపల్లి గోపాలకృష్ణమూర్తి, క్లాక్ బజార్, గుంటూరు.

-దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

7-12-60 బుధవారం మొదలు

13-12-60 మంగళవారం వరకు.

మేషం :

(ఆశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

దేవబలం బాగున్నది. ఇంతకు ముందు ఆధైర్యంతో చిన వ్యవహారాలలో జనుం లభిస్తుంది. లాటరీవంటి పనులలో ఫలితం పొందగలుగుతారు. అపవాదులు తొలగిపోయి సంఘంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ఇతరులవద్ద నుంచి రావలసిన ధనం ఆలస్యంగా రాగలుగు. కుటుంబంలో మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. అనుకున్న పనులు చురుకుగా జరుగకపోయినా అదుర్దాపడవద్దు. మీ నహాయం పొందుతూ ఇతరులతో మిమ్ములనుగురించి చులకనగా మాట్లాడేవారుంటారు. ధర్మకార్యాలలో పాల్గొంటారు. ఎవరి వారి మెప్పుదల కోసం అప్పుల భారం పైన వేసుకొనటం మంచిది కాదు. తూర్పు దిక్కునుంచి ధనలాభం ఉంటుంది. 12, 18 లలో అసౌఖ్యము, స్వల్ప ఫలము, కార్యభారం.

* * *

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 8, 4 పా, రోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

శ్రమపడుతూ ముందుకు పోవలసిన సమయం అసమర్థులైన మనుష్యుల సహాయంతో మీ కార్యక్రమాలను కొనసాగించవలసి వస్తుంది. కలహప్రసంగాలకు దూరంగా ఉండటం అవసరం. దూరమందున్న వారితో సంప్రదింపులు అనుకూలీస్తవి. కొద్ది కచ్చేరిలలో ధనవ్యయము కనుపించినా మొత్తంమీద మాట దక్కుతుంది. లోగడ చేసిన వాగ్దానాలు, కంట్రాక్టులవంటి పనులు నెరవేరటం కష్టంగా తోస్తుంది. వాగ్దానంతో పదిమందిని ఆకర్షించి కేంద్రీకృతమైన పొందగలుగుతారు.

గుబారాఖర్చులను తగ్గించుకొనటం మంచిది. ముఖ్యసందర్భాలలో మీకు సంబంధాలు గలవలవల అవకాశాన్ని వదులుకొంటారు. 9, 10 లలో కష్టవార్తలు బంధు విరోధము.

* * *

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

ఇతరులదృష్టిలో మీరు ముఖం గా ఉన్నట్లే తోస్తుంది. కొని ఆంతరింగికంగా ఆందోళన

గ్రహస్థితి

మిథునంలో ఆంగారకుడు, సింహంలో రాహువు, వృశ్చికంలో నూర్యబుధులు, ధనుస్సులో శుక్ర శనిలు, మకరంలో శుక్రుడు కుంభంలో కేతువు, రాశుటక సింహ కన్యలలో చంద్రుడు.

పశుతూ ఉంటారు. వృత్తి వ్యాపారాలలో శ్రమకు తగ్గింత ఫలితం పొందలేకపోతారు. బంధుమిత్రుల కార్యభారం క్రమంగా పెరుగుతుంది. వైతేధి ఉష్ణప్రకోపాలవల్ల అసౌఖ్యం కనిపిస్తూ ఉంటుంది. పెద్ద మనుష్యులతో పరిచయం లభిస్తుంది. ఎదుగు మానున్న వార్తలు సకాలంలో వస్తవి. ధనలాభం మాత్రం నిదానంగా ఉంటుంది. సిరామలు అమ్మటం, మార్పులు చేయటంవంటి పనులు అనుకూలీస్తవి. ఈ సమయంలో ఇచ్చిన అప్పులు తిరిగి వస్తవని ఎదురు చూడవద్దు. విలాస విశేషాలనిమిత్తం ఖర్చులు పెరుగుతవి. కావి సంతృప్తి కలకడు. అగ్ని, యంత్ర సంబంధమైన పనులలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. 7, 8 లలో ధనప్రాప్తి, శుభవార్తలు, మిత్రలాభం.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

హుందాతనంతో పనులు సాధించుకోగలుగుతారు. మీ ఆలోచనలు వెంట వెంటనే ఫలిస్తు ఉంటవి. తాత్కాలికంగా బంధు విరోధం వస్తుంది. కొత్త మనుష్యులతో స్నేహసంబంధం కలుస్తుంది. పిల్లల మూలంగా ముఖసంతోషాలు లభిస్తవి. పుణ్యకాల షేపాలు, తీర్థయాత్రలు నెరవేరుతవి. ఇతరుల వద్దనుంచి ధనం ఎదురు చూచి ఆశాభంగం పొందవలసవస్తుంది. వృత్తి ఉద్యోగాలలో ఇతరుల బాధ్యతలు పైన వేసుకోవలసిన వస్తుంది. స్వల్పవిషయాలలో మాట వచ్చేటట్లు తోస్తుంది. అయితే ముందు జాగ్రత్తవల్ల తప్పించుకోగలుగుతారు. కుటుంబంలోని వారికి అనాలోగ్యం చేస్తుంది. ఇతరుల కలహాలలో ప్రవేశించిగిన సమయం కాదు. 11, 12 లలో వృధాకలహాలు, క్షుణ్ణత, ధనప్రాప్తి.

* * *

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

ఎవగు వివిధపైనా తలసరిగా ఉరుకోవలసిన సమయం. నిదానంగా అన్ని రంగాలలోను మేలు కలుగుతుంది. అనాధ్యమైన పనులయందు ఆసక్తి పెరుగుతుంది. వృత్తి ఉద్యోగాలలో వృద్ధికరమైన సూచనలున్నవి. బంధువులవద్దనుంచి శుభవార్తలు వస్తవి. ఇతరులకు ధనసహాయం చేయగలుగుతారు. కొత్త వారి స్నేహంవల్ల మీ అభిప్రాయాన్ని మార్పు కుంటారు. సంఘ కార్యాలలో తిగుచు పాల్గొంటారు. ప్రయాణాలు ముఖంగాను, కొంతవరకు లాభకరంగాను ఉంటవి. కుటుంబంలో మీ మాట చలామణి అవుతుంది. కార్యభారం క్రమంగా తగ్గించుకోగలుగుతారు. అసంతృప్తిగా నిలచిపోయిన మీ ప్రయత్నాలు త్వరలో ఫలిస్తవి. 7, 8 లలో శుభ వ్యయం, ఆదాయవృద్ధి, శ్రమ.

* * *

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, మాస్త, చిత్తి 1, 2 పా)

బుద్ధిబలంతో అన్ని రంగాలలోను విజయం సాధించగలుగుతారు. ధన సంబంధమైన చిక్కులు తీరిపోతవి. వ్యవహారాలలో పరిష్కారం కుదరటంవల్ల మీ కార్యక్రమాలకు మార్గం లభిస్తుంది. పిల్లల ఆరోగ్యం లోపించగల అవకాశాలున్నవి. కుటుంబ వ్యవహారాలలో కొత్త సమస్యలు బయలుదేరుతవి. ఖర్చులు పెరుగుతవి. పులతో వియోగం కాని, విరోధాలు కాని వస్తవి. కొన్ని విషయాలలో అభివృద్ధి కనిపిస్తు ఉన్న సమయంలో కొన్ని సందర్భాలలో బాధపడ

వలసిన సుండి. ఆదాయం వృద్ధి అవుతుంది. బాహ్య ఆదాబరాన్ని తగ్గించుకొనటంవల్ల కార్యభారం తగ్గించుకోగలుగుతారు. ప్రయాణాలు చేయవలసిన సుండి దైవకార్యాలు సంతృప్తికరంగా జరుగుతే కష్టమే తారు. 12, 13 తేదీలలో స్వశక్తివల్ల కార్యసిద్ధి, మిత్రలాభం, ధర్మచింత.

* * *

తుల :

(చిత్ర 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ

1, 2, 11 పాదాలు)

వృత్తి సంబంధించిన ప్రతిబంధకాలు తొలగిపోతవి. ఇంతకు ముందుకున్న ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఇతరుల చేతికి పోయిన డబ్బు కాని, వస్తువులు కాని సక్రమంగా చేరవు. దూరమందున్న స్నేహితుల వద్దనుంచి శుభవార్తలు తెలుస్తవి. ఇతరుల కలిహేలలో మీ మధ్యగత రిక్త్యం అవసరం అవుతుంది. శుభప్రణాళికారాలలో పాటించారు బంధువర్గంలో ఒకరినిదిగి మీతో వ్యతిరేకిస్తారు. ప్రస్తుతం ఆదాయకన్నా క్రిప్రతిష్టలు బాగుంటవి. గొప్ప వారితో సమావేశం లభిస్తుంది. ఇతరులకు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో పారపాటు రాకుండా చూచుకొనండి. 7, 8, 9 లలో ఇతరులవల్ల సహాయము, ధన లాభము, సంచారం.

* * *

వృత్తికం:

(విశాఖ 4 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ)

సంజీవీలు తొలగి కార్యక్రమం నిర్ణయించుకోగలుగుతారు. స్నేహితుల ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. వ్యవహార వ్యాపారాలలో మీ శ్రమ చాలావరకు ఫలిస్తుంది. క్రొత్తవార్తలు వింటారు. బంధువులవద్దనుంచి వచ్చే వార్తలు తాత్కాలికంగా ఆశాంతిని కలుగ చేయవచ్చు. మీ నిత్యకృత్యాలలో పారపాటు, మార్పుల రాగల అవకాశాలున్నవి. మాటల సందర్భంలో తొందరపడి వాగానాలు చేయకుండా చూచుకొనండి. వినోద సంబంధమైన ఖర్చులు పెరుగుతవి. ముఖ్యంగా మనోనిబ్బరము, గుట్టుగా పనులు సాగించుకొనటము అవసరము. ఇతరులవల మోసానికి అవకాశాలున్నవి. 12, 13 లలో లాభ వార్తలు, క్రొత్త పనులలో ప్రవేశం.

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ

ప్రథమ పాదం)

మీకు సహాయం చేస్తామన్న వారే పోటీకి తగూరుకొగల సమయం. ప్రతి పనిలోను అభ్యంతరాలు కనిపిస్తూ ఉంటవి. మీకు రావ

లసిన ధనం సకాలంలో వస్తుంది. వృత్తి ఉద్యోగాలలో మీ ఆశలు ఫలించేటట్లు తోచినా శ్రమ, ఆలస్యము వీటివల నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. కుటుంబంలో ఒక ప్రక్క ఆశాంతి ఉంటున్నా మీ నిర్ణయం ప్రకారం పనులు జరుపుకోగలుగుతారు అనేక రకాల సలహాలవల ఆందోళన కలిగినా బుద్ధి బలంతో నిగ్రహించుకోగలుగుతారు. అకస్మాత్తుగా ఇంతకు ముందు ఏ విధంగాను సంబంధంలేని పనులలో చిక్కుకోవలసి రావచ్చు. సాగ్యమైనంతవరకు "అప్పు చేసి పప్పుకూడు" వంటి పనులకు పోవద్దు ఈశ్వరా రాధన చేసుకొనటం మంచిది 10, 11 తేదీలలో శుభవార్తలు, కార్యసిద్ధి

* * *

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 3, 4 పా, శ్రవణం

ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

శ్రమక్రమంగా మీ శక్తి సామర్థ్యాకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తవి. అయితే మీ మాటలలో, పనులలో ఇతరులకు తేలిక తోచకుండా చూచుకొనటం అవసరం. ధనసంబంధమైన లావాదేవీలలో చురుకుదనం కనిపిస్తుంది. మీ అంచనాకు కొంత తగ్గినా ఫలితం సకాలంలో లభిస్తుంది. గాలివార్తలు నమ్ముకుని తొందరపడటంవల్ల వృథాఖర్చులు శ్రమ భరించవలసిన సుండి. మాటలతో గౌరవిస్తున్నట్లు నటిస్తూ క్రియలో ఉపయోగించనివారుంటారు. వారం రెండవ భాగంలో ఇతరుల నిమిత్తం శ్రమ, మీ కార్యక్రమాలకు ఆటంకాలు కనిపిస్తవి. దురుబాధ తగ్గుతుంది. 12, 13 లలో ధనప్రాప్తి, శుభకార్యసిద్ధి.

* * *

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం,

పూ. భాద్ర 1, 2, 8 పా.)

ఇంతకు ముందు బాధిస్తున్న ధర్మ సంకటాలు తీరిపోతవి. బుద్ధిబలంతో పనులు నిరంతరంగా సాగించగలుగుతారు. కుటుంబంలో శాంతి సౌఖ్యము లభిస్తవి. ఆదాయము, ఖర్చులు కూడా పెరగగల సమయం. దేహ సౌఖ్యం సామాన్యంగా ఉన్నా వృత్తికార్యక్రమాలలో చురుకుదనంతో వ్యవహరించగలుగుతారు. అధికారుల ఆదరాభిమానాలు లభిస్తవి. తలవని తలంపుగా కార్యభారం పైన పడవచ్చు. ఆదుర్దా కలిగే వార్తలు తెలుస్తవి. విలువగల వస్తువులు కొంటారు. పుణ్య కార్యాలలో మొదట ఆటంకాలు వచ్చి పిమ్మట వెరవేరతవి. నాకర్లు మొదలయిన

ఈ వారము ధరలు

బంగారు ఈ వారం తగ్గుదలలో ఉంటుంది. 11 పైగా కొద్దిగా పెరగవచ్చు.

వెండి ధరలో పెద్ద మార్పులు రావు. పసుపు ధరలో ఆరంభంలో పెరుగుదల వచ్చి 10 వంచి తగ్గుతుంది.

కందులకు గిరాకీ రాగల అవకాశాలున్నవి. శనగల ధరలో వారం చివర పెరుగుదలవస్తుంది మినుముల ధర కొద్దిగా తగ్గుతుంది ప్రతిమూలధరలు పెరుగుతవి. నూవులనూనె ధర నిలకడలో ఉంటుంది. వేరుశనగపప్పు ధర పెరుగుతుంది. వేరుశనగనూనె ధర వారంతా పెరగకొద్దిగా పెగుగుతుంది. కానీ నిలకడు.

వారితో కలహాలు వస్తవి. 10, 11 లలో ఆందోళన, కార్యభంగము.

* * *

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి) గౌరవప్రదమైన కాలం. తలచిన పనులు సకాలంలో నెరవేరుతవి. దైవకార్యాలయంగు ఆసక్తి పెరుగుతుంది. తగినట్లు అవకాశాలు కూడా లభిస్తవి. ధనసంబంధమైన లావాదేవీలలో కలహాలు వస్తవి. మీ మిత్రులకు మీయందు మంచి అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది. విరోధులవల్ల రావచ్చుననుకొంటున్న కష్టనష్టాలు తొలగిపోయి మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. తూర్పు, ఉత్తర దిక్కులనుంచి ధన లాభం ఉంటుంది. ప్రయాణాలు శుభప్రదంగా జరుగకపోవచ్చు. ప్రస్తుతం వ్యవహార విషయాలలో ఏ పని మీరు అనుకున్నంత సులభంగా జరుగదు. క్రొత్త మనుష్యులను నమ్ముకుని చివరికి ఆందోళన పడవలసిన సుండి. జాగ్రత్త. 7, 8, 9 లలో ఆదుర్దా, సంఘకార్యాలు, లాభం.

★

కాశ్మీర్ శాల్వ దు. 6/-లకే

ఆకర్షణీయమైన పెద్ద సైజు కాశ్మీరు శాల్వమీరు కోరిన సమూహాలలో రు. 6 కే పొందండి పోస్టల్, ప్యాకింగు రు. 1-50 వరకు. 2 శాల్వలు ఒకే డఫా కొన్నవారికి పోస్టల్ ఉచితం. 3 శాల్వలు కొన్నవారికి ఒక శాల్వ ఉచితం. HIND SHAWL HOUSE, Urdu Bazar (APM) Delhi-6.

హనీతలాలాపకం

గృహాలంకరణ

“అబ్బా! యెంత బాగుందే వాళ్ళ యిల్లు! విడిచిపెట్టి రాబుద్దికాలేదు” అన్నది మాచెల్లెలు తిరిగి వస్తూనాతో! ... నిజంగా నాకూ అలానే అనిపించింది చెప్పాల్సిందే...
 ■ వేళ మా శ్రేణుని చూడడానికి నేనూ మాచెల్లి కలిసి వాళ్ళ యింటికి వెళ్ళాము. వాళ్ళది చాల పెద్ద కుటుంబము. మా శ్రేణుడే రెండో కోడలు. మగ్గ తరగతి కుటుంబము. గేటులో అడుగు పెట్టగానే గువాసనలు నెదజలుతూ ఆహ్వానించేతోట, ఆ పైన చక్కగా అలంకరింపబడిన వాళ్ళ యిల్లు, కలకలాడే ఆ యిల్లా లిని చూస్తే నిజంగా నాకొయిల్లు వదిలిరాబుద్దికాలేదు. వాళ్ళ యిల్లు ఏమంత పెద్దది కూడాకాదు. అయినా ఎక్కడి వస్తువులు అక్కడ అమర్చబడి చాల నీటుగా ఉంది. ఆ యిల్లు, యిల్లాల్ని చూస్తే యిల్లుమాసి యిల్లాల్ని చూడు అన్న సామెత జ్ఞానానికి వచ్చింది.

శ్రీశ్రీ గృహస్థ ధర్మాలలో గృహాలంకరణ ముఖ్యమైనది. పూర్వకాలమునుంచి గృహాలంకరణకు విశేషప్రాముఖ్యత ఉంది. బహుశా శుక్రవారము పండుగలు అంటూ పెట్టింది యింగుళే నేమో!... శ్రీపురుషులను శుద్ధిపాతులను చేసి ఒక బంధన మేర్పరచునదే వివాహము. ఆ సాన్నిహిత్యము మరింత దృఢముగ చేసి వారి జీవితము స్వర్గతుల్యము చేయనదే గృహము. వివాహములో గృహ ప్రవేశము కూడా ఒక అంశముగానే యున్నదిగా!.. మానవుని ఆకరించునదే అందము. ఆ అందాన్ని ద్విగుణి కృతము చేయుటకే యీ గృహాలంకరణ. శుచి, శుభ్రములేని గృహమునకు సౌఖ్యములు ఉండవు మగ్గ తరగతి గుమాస్తాయే ఉన్నాడనుకొండి. ఆతను పగలలో ఆఫీసులో పనితో కుస్తీపడి సాయం కాలము యింటికి చేరేసరికి, యింట్లో అన్నీ చిందిర వందరగ ఎక్కడి సామాను అక్కడేపడేసి పక్కవాళ్ళ యింట్లో కూర్చుని కబుర్లు చెల్లాన్న ఆ యిల్లాల్ని చూస్తే ఆతని

మనస్సుంత బాధపడుతుంది!... మానవ వికాసమునకు గృహము, దాని అలంకరణము అట పట్టులని నా అభిప్రాయము.

ప్రతిగృహమునకు ముఖ్యముగా కావలసినది వెలుగు, గాలి. కాబట్టి మనము గృహ నిర్మాణములోనే తగు శ్రద్ధ తీసికొనాలి. గాలి వెలుతురు లేని యిల్లు యెంత అలంకారం చేసినా అది నిరర్థకము, నిష్ప్రయోజనము. రెండవది ఆ యిల్లాల్ని నేర్పు, ఓర్పులపై ఆధారపడి ఉంటుంది ఆ యింటి అలంకరణ. ఎంత చక్కని వస్త్రధారణ గృహముంటే మాత్రం ఏం లాభం?... అలంకరణ చేయటం రాని యిల్లాలంటే అంతా దండగ! మాడ

శాంతిశ్రీ శ్రీమతి

వది గృహపరిసరముల ప్రకృతిసమస్యలనుంచి కూడ గృహాలంకరణ ఆధారపడి యున్నది వాల్ల వది ఆ యింట్లో మనలే మనుష్యులమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎంత ఓర్పు, ఎంత నేర్పుగల యిల్లాలంటే యెంత చేసిన దాన్ని చేసినట్లే పాడుచేసే పిల్లలుంటే- యింట్లో పిల్లలగారాబము ఎక్కువైతే కూడ యిల్లువంటి సందర్భాలలో ప్రమాదమే!.. మనం వివస్తువు యొక్కడెంచితే అందంగా ఉంటుందోనని ఆలోచించి అనురీత నెంబనే దాన్ని అక్కడినుంచి తీస్తే నేగాని ఊగుకోని పిల్లలుంటాగు కొందరి యిళ్ళల్లో! అటువంటి వారిని చిన్నప్పటి నుంచి అగుపు చేయాలి.

* * *
 గృహాలంకరణలో ముఖ్యమైనది యొక్కడి వస్తువులు అక్కడ పెట్టడం. ఇంగ్లీషులో ఒక సామెత ఉంది “ఎవేస్ ఫర్ ఎవెరిథింగ్ అండ్ ఎవెరిథింగ్ ఇన్ ఇట్స్ ప్లేస్” అంటే ప్రతివస్తువుకు ఒక నిర్దిష్ట స్థలము

ఉంటుంది. ఆ వస్తువుని ఆ స్థలములోనే ఉంచటం అలవాటు చేసికోవాలి. అది ముఖ్యమయినది... ఈ దాహరణకు సబ్బు పెట్టె ఉండనుకొండి. దాన్ని నీళ్ళకొట్టో నేతించితే బాగుంటుంది. అంతేగాని దాన్ని తీసికొచ్చి ఎక్కడయినా అలమరలో పెట్టామునుకొండి. మన కవచరమయే సమయానికి ఆ అలమరదగ్గర మగవాళ్ళు ఏమయినా మాటాడుతూ కూర్చోనవచ్చు. దానివల్ల వాళ్ళని యిబ్బంది పెట్టాలి లేకపోతే వాళ్ళు వర్తి పోయేదాక మనం ఆ గాలి... మాకు తెలిసిన ఒకావిడ ఉన్నాడు. ఆవిడకు ఎనిమిదిమంది సంతానము. వాళ్ళు ఉన్నది మూడే మూడు గదుల యిల్లు. అవేనా చిన్నవే. అయినా వాళ్ళ యింట్లో సామాను ఒక్కటికూడా క్రింద గాని, చిందరవందరగా కాళ్ళకి వేళ్ళకి అడ్డం పడటం గాని నాక్కనపడలేదు అలాంటి ఆటే సామాను లేదేమనని అనుకోవచ్చును. అంతంతరంగా అయిననుగూడా కాఫీ ఫలహారాల కల్తీనా, భోజనాలకు వెళినా సరిపడే సామాను ఉంది. అయితే యెండులో ఉంది యిదంతా! ఆమె నేర్పు. అంతా ఎక్కడి కక్కడ సర్దుబాటు ఆ యిల్లాల. ఆమె పెట్టినట్లే ఉండుతారు ఆ పిల్లలు. ప్రతి గృహానికి ఏదోదో రెండుసార్లు అయినా గున్నము కొట్టించడము మంచిది లేకపోతే శుభ్రము మాటెలా ఉన్నా అనాగోగ్యం ప్రబలుతుంది. ఇంక గున్నము కొట్టిన గోడలను శుభ్రముగా ఉంచుకోవటం యింట్లో వారిపై ఆధారపడి ఉంది. వాటిపై కాటుకలుపూయటం, ఉమ్మి వేయటం, చీడడం వగైరాలతో వాటిని అపరిమళం చేయరాదు. నెలకు కనీసం రెండు సార్లు యినా యిళ్ళు కడగవలెను. మట్టి ఇళ్ళు అయినచో మట్టి పేడలతో శుభ్రంగా అలకవలెను. ముగ్గునకూడా గృహాలంకరణకు ముఖ్యమయినది. చక్కని ముగ్గులతో అలంకరింపబడిన యిల్లు చూస్తే మనస్సుకు ఆహ్లాదము, హాయి కలుగుతుంది. ఇకపోతే తలుపులకు, కిటికీలకు వార్నిషులు కాని, రంగులు కాని పూస్తే మంచిది. గుమ్రాలకు కూడా వార్నిషు రంగులతో అలంకరిస్తే అందంగా ఉంటుంది. అంత తాహతు లేనప్పుడు ప్రతి శుక్రవారం

పూ రీ తో స్వ టు

పూరీతో ఒకమంచి స్వీటు తయారే చేయవచ్చు. కానీ తీపి అనడం వల్ల ఎక్కువగా తినలేము. బాగా కొరంగా ఉన్న టిఫెను ఏదైనా లిని వెంటనే ఇది నాలుగు చెంచాలు తింటే బాగుంటుంది ఇది ఎటూ చెయ్యాలంటే, ముందర చిక్క టిఫాలు బాగా మరగకొనెయ్యాలి. దాంట్లో పూరీకి-పాలకూ సరిపడ పంచదార ఉజ్జాయింపుగా చూసి వెయ్యాలి. అది ఒక ప్రక్కగా ఉంచి, మామూలుగా పూరీలకు పిండికలిపి, అవి 8 తి ఎర్రగా వేయించాలి. అవి ఒక పళ్ళెంలాగే తీసి-చలారాక పొడుము అయ్యేలాగ చేతితో చిదపాలి. పూరీలన్ని అట్లాగే పొడుం చేశాక, ఆ పొడుం, ద్రాక్ష, వేయించిన బీడి పప్పు, విలకుపాడి అన్నీ కలిపి ఈమరిగిన పాలలో పోసెయ్యాలి ఇవి పాలు చలారాక గనక పొయ్యకపోతే, పాలు విరిగి పోతాయి అట్లా పోసిన తరువాత రెండు - మూడు గంటలు నాననివ్వాలి. పాలలో ఈ పూరీ

నాని పేసులాగ అయిపోతుందన్నమాట చాలా బాగుంటుంది. ముఖ్యంగా పూరీ బాగా నానాలి. దాన్ని ముందర చూడగానే 'ఎంతకష్టపడిచేశానో!' అనుకుంటాం, కానీ చేసేవిధం తెలిశాక 'ఓస్! ఇంతేనా!' అని

నండ్లూరి రాజ్యలక్ష్మి

పిస్తుంది. ఎక్కువగా తింటే మొఖం మొత్తు కుంది గూడా.

పుల్లపకోడిలు

ఈ పుల్లపకోడిలగురించి చెప్పమంటే, మా మామయ్య మూడు గంటల ముప్పు మూడు నిమిషాల మూడు నెకండు అనర్థంగా ఉపన్యాసం ఇచ్చి, చివరికి అటువంటి టిఫెను ఇలలో-కలలో

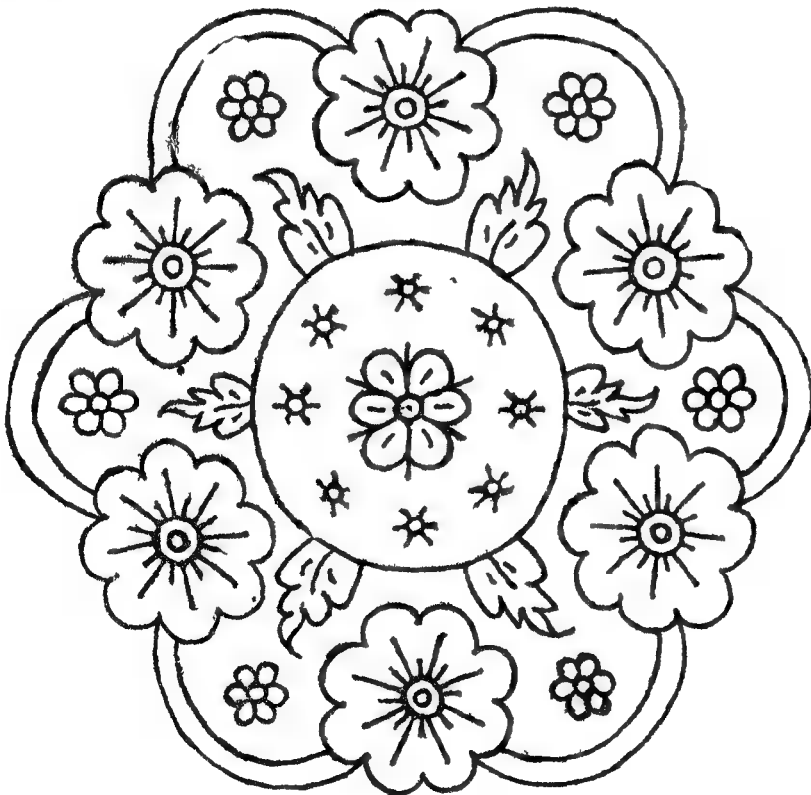
గూడ లేదని తేల్చి పోస్తాడు. అండ్ బ్రహ్మాండంగా ఉంటుందిట. ఇది గూడా చెయ్యడం పెద్ద కష్టం గాదు. శేషగపప్పు నానబోసి - వడేసి గట్టిగా రుట్టెయ్యాలి. అందులో ఉల్లి పాయలూ, పచ్చిమెరప కాయలూ నూరి కలపాలి. అవి పకోడీలలాగ వేయించాలి. ఒక పెద్ద స్టీల్ గిన్నెలో చింత పండు పులుసు చిక్కగా పిసకాలి. అందులో ఉప్పు, కరివేపాకు వేసి, పూటుగా ఇంగువ తిరగమోత పెటాలి. ఆ గిన్నె పొయ్యిదగ్గరగా ఉంచుకొని, ఈ పకోడీలు మూడుటోనుంచి తీసి, ఆ పులుసులో పోసెయ్యాలి. అట్లాగే పకోడీలన్నీ వండటం-ఆ పులుసులో పొయ్యడం జరగాలి. పులుసు ఎక్కువకాగూడదు-తక్కువ కాకూడదు. మనం వండే పకోడీలకు సరిపడా వుండాలి. ఒక అరగంటగనక నానితే పులుసంతా పకోడీలు పీల్చి మెత్తగా ఉంటాయి. తింటే పుల్లగా ఉంటాయి. అందుకే దానికి పుల్ల పకోడీలని పేరు. పులుసులో పకోడీలు వేడి వేడివి వెయ్యాలి.

అటుకుల ఉప్పా

బస్తీలలో అన్ని కాలాలలోనూ అటుకులు అమ్ముతుంటారు. తేరు ముప్పావలా లేక పధ్నాలుగణాలు పెడితే మంచివి దొరుకుతాయి. అవి తెచ్చి ఇంట్లో పెట్టుకుంటే, ఇంటికి వారాతుగా ఏ ప్రేండ్స్ న్నా వస్తే చప్పన ఒక అయిదు నిమిషాల్లో టిఫెను తయారుచేసి పెట్టవచ్చు. చాలా తేలిక అన్న మాట. ముందర ఒక అరిగినాడునీళ్ళు మరగ నివ్వాలి. ఆ వేడి-వేడి నీళ్ళు దింపి, అటుకులు మరిన్ని పొయ్యాలి. అంటే అటుకులు తడిసేలా నీళ్ళుండాలి. అటుకులకు అనీళ్ళు మెత్తబడేలా సరిపోవాలి. తర్వాత మినప్పప్పు ఆవాలూ తిరగమోత వేయించి, కరివేపాకు, అల్లం, పచ్చిమెర్సిగూడా వేసి బాగా వేగ నివ్వాలి. దాంట్లో ఈ అటుకులు గూడా వేసి, ఒక రెండు నిమిషాలు ఉంచి దింపెయ్యాలి. ఒకటో రెండో నిమ్మ కాయలు రసంపిండి, జిల్లే పొడ-పొడ లాడుతూ బాగుంటుంది.

నాన్ రొట్టెతో ఉప్పా

ఈ ఉప్పా గూడా అయిదు నిమిషాల్లో అయిపోతుంది. నాన్ రొట్టెలో పెద్దవి తాజావి తెచ్చుకోవాలి. ఆ రొట్టెని చాకుతో చిన్న-చిన్న ముక్కలుగా కోసెయ్యాలి. ఆముక్కల్ని మరింత చిన్నవిగా-పొడుంలాగ చిదిపెయ్యాలి. స్టీల్ గిన్నె ఒకటి కుంపటి మీదపెట్టి కొద్దిగా నెయ్యివేసి మినప్పప్పు, ఆవాలతో పోపు వేయించాలి. కరివేపాకు అల్లం-పచ్చిమెరప ముక్కలు అన్నీ వేసి ఎర్రగా వేయించి, ఈ పొడుం గూడా వేసెయ్యాలి. కొద్దిగా వేగనిచ్చి దింపి నిమ్మ కాయరసం పిండాలి. ఇది అప్పటికప్పుడు తింటేనే బాగుంటుంది. ఒక సారి చేసి చూసి బాగుందో లేదో మీరే చెప్పండి. ★

రెండు పేజులుకు డిజైను

గొట్టిపాటి లీలావతి (అనంతపురం)

వనితా వాణి

ఎప్పుడూ వంటలేనా

ఆడవాళ్ళకూ-వంటయింటికి అవి నా భావ సంబంధం ప్రకృతి ప్రసేదంగానే యేర్పడి ఉండవచ్చుగాక. కాని వనితాలోకం పేజీలలో కూడా ఎప్పుడూ వంటలూ - వాళ్ళుల గురించి నింపి వేయడం ఏం బాగుండడంలేదు.

సాంస్కృతిక, వైజ్ఞానిక, సారస్వతాగి విషయాలు చాలా ఉన్నాయిగా వ్రాయటానికి! వాటిని గురించి వనితలు ఎందుకు వ్రాయకూడదు? ఎప్పుడూ నలులూ, మొటివలూ, వంటలూ - యీ పరిధిలోనే మన ఆలోచనలు పరిమితం కాకూడదని నా ఉద్దేశ్యం. రాను రాను వనితాలోకం 'వంటల లోకం'గా మారిపోతుంది.

వనితాలోకంలోని రచనల స్థాయిని పెంచేటటువంటి వ్యాసాలు వ్రాయాలని రచయితలకు నా సలహా!

చక్రవర్తి అరవిందబాల (అనంతపురం)

స్త్రీలను విమర్శించరాదా?

23-11-60 వ తేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక వనితావాణి కీర్తికలో పోతరాజు విజయలక్ష్మీగారు "ఆడ పై తనం, అఘాయిత్యం" అనే కీర్తికతో వచ్చిన వ్యాసంపై ఒక వ్యాఖ్య చేశారు. వనితల విజ్ఞాన అభివృద్ధి నిర్వహించబడుతోన్నందుకు ఈ కీర్తిక చాలా పవిత్రమైనదని ప్రవాసం చాలా అపవిత్రమైనదని ఒక్కమాటలో తీసి పారేశారు. "ఆడ పై తనం అఘాయిత్యం"గా తయారవటం కేవలం అవాంఛనీయం.

ఈ మధ్య ఆంధ్రపత్రికలో ప్రకటింబడిన ఉత్తమ వ్యాసాలలో యిది ఒకటేమో! ప్రతివాగ్నే పురుషులను తూలనాడుతూ రాసివారేగాని స్త్రీలలోని లోటుపాట్లను తెలియచేయలేదు. ఇకమిదపైనా కేవలము వనితలను పొగడతూవచ్చే రచనలను కాక ఇలాంటి వ్యాసాలను ప్రకటించి స్త్రీల విజ్ఞానానికి వనితా

లోకం కీర్తిక తో వాదము కాగలదని తలస్తాను.

తక్కివరపు సుహాసిని (నెల్లూరు)

నీరమ్మ కథ - నా కథ

16-11-60 వార పత్రికలో వేదవతీదేవి గారు వ్రాసిన "నీరమ్మ కథ-నా కథ" అన్న వ్యాసము చాల బాగున్నది. మొన్న మధ్య మా అన్నయ్యగారి వివాహము జరిగింది. వాళ్ళిల్లో వేరు చెప్పించటములో ఆడపగూరు గడుసుదనము చూపుదామనుకున్నాను కాని ఏదో పని తిగిరి ఆ సమయంలోకి అక్కడ ఉండలేకపోయాను. వేదవతీగారు వ్రాసిన వ్యాసము చదువుతుంటే, జారిపోయిన నా సదవకాశము గుర్తొచ్చి విచారించాను. భర్త వేరు చెప్పేటప్పుడు భార్యలు పజ్జే సిగ్గు చూడవలసిందేగాని వరించలేము. ఎంత చదువుకున్నా భర్తని వేరుపెట్టి పిలుస్తావుంటే ధన్యంలో ఏదో వెలిలి కనపడుతుంది. ఇంత చక్కటి వ్యాసాన్ని పాఠకులకు అందచేసి, ఆనందింపజేసిన వేదవతీదేవిగారికి నా అభినందనములు తెలుపుచున్నాను.

ఎ. కె. సమర్పణ (గుంటూరు)

16-11-60 పత్రికలో ఒక సోదరి ముఖము మీది వెంట్రుకలు పోవుటకు ఏదైనా ఉపాయము అడిగారు. నాకు తెలిసిన చికిత్స చెబుతున్నాను.

చిలుడుకు బియ్యములో (సగము ఉడికి ఉడకని బియ్యము) ఉప్పు, పసుపు తగినంత కలిపి, మెత్తగా నూరి వెంట్రుకలు ఉన్న చోట బాగా పూయవలెను. కొంతసేపటి తరువాత వెంట్రుకలన్నీ ఉండలుగా మట్టుకొని రాలిపోవును. ఇట్లు ఒకటి, రెండు రోజులు చేసిన మరల రాకుండాపోవును.

చామల పువ్వుకూల (ముప్పవరం)

ప్రభుల కుమారి గారు 23-11-60 తేదీ వార పత్రికలో వ్రాసిన 'జెడ్ ఫుడ్స్' చేయ విధానము చదివి, చేసితిమి కొని ప్రభుల కుమారి గారు ఫుడ్స్ చేయువిధానము వివరముగా వ్రాయలేదు. గ్రున్న, చక్కెర కావలసిన సామానులజాబితాలోయిచ్చి అవి ఎప్పుడు ఉపయోగించవలసినదీ చెప్పలేదు. కొని మాకు తోచిన విధముగా చేసితిమి. బాగా వచ్చినది.

ప్రభుల కుమారికి మా అభినందనములు మీ (మా) పత్రిక ద్వారా తెలియచేయమన్నాము.

ఇందిరా రెడ్డి నిర్మలా రెడ్డి (కర్నూలు)

స ర శ స ల హా

'అగువు-పరువు' పైన సరళ గారు ఇచ్చిన సలహా ఏమంత సమంజసముగాలేదు అగువు తీసికొన్న పరువుపోయిన యెడల లోకములో ఒకరి కొకరి సహాయమును సరముండదు.

సాధారణముగా మధ్య తరగతి కుటుంబీకులలో అనేక కష్ట పరిస్థితులేర్పడుతుంటాయి. అట్టి సమయములందు అగువు పుచ్చుకొనకయుండరు. అంతమాత్రముకే పరువుపోదు. అగువు పుచ్చుకొనుటలో కూడా చదువారకయుండిన చాలా అంతేగాని బాతిగా అగువు తీసికొనక ఉండలేదు సామాన్య కుటుంబీకులు. అందుచేత 'సరళ గారి సలహా' ఏ 'గజెడ్-అఫీసర్' భార్యలతో అనువుగా వుంటుంది. ఇకమిదపైనా చక్కని సలహాల నిస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

ఎ. ఎస్. పద్మావతి (వలమనేరు)

శ్రీమతి డి. వికలాక్షి రావుగారూ, మీరు ఇచ్చిన చిటి పాపలకు ఊలు డెనులలో మేజోళ్ళు, బూటీ, మిట్టను, అలి చూచితిని. చాలా చక్కగా కుదిరినవి. మీకు నా అభినందనములు తెలుపుచున్నాను.

23-11-60 వ తేదీ ఆంధ్రపత్రికలో శ్రీమతి సత్యనారాయణగారు వ్రాసిన విధంగా నేనకూడా అన్ని భాగములూ అల్లి ఈ సందేహమే వచ్చుట వల్ల నాకు కూడా సగములో అల్లిక ఆగి పోయినది. అంతా మొత్తము పుల్ల పైన 249 పుట్టుకున్నవి. 198 కుట్టు ఏ విధముగా అల్లుతే వచ్చునో దయచేసి వనితావాణి ద్వారా త్వరలో తెలియచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

బి. లక్ష్మి (రూరేలూ-2)

దయచేసి సోదరిమణు లెవరైనా ఊలుతో చేగ అలడం వనితావాణి ద్వారా తెల్పదని అనిస్తాను

మేడేటి రత్నాబాయి (ధవళేశ్వరం)

హరి వంశము

మధురాపర్యము - 11

చూపరకోర్కె నిండ రిపు
 కూరతకుం జనువిచ్చి కొంతనే
 పాపగిడ్డో భుజానమర
 మచ్చెరువారగ నిర్వహించి యా
 గోప భటు దొకింత యెద
 గోపము గైకొని వైరినత్వ వి
 ద్యావటురూఢి యెంతయును
 దక్కువగా నొనరించె వ్రేల్మిడ్డో.

— హరివంశము.

యోధ కోహిణీజీవితో అన్నది. తల్లీ! మీరా నా పెప్పరాదా!
 ఈ రాక్షసులతో తండ్రులకు యుద్ధం ఏమిటి? తల్లీ ఆ రాక్ష
 సులు తండ్రులను బ్రతకనిస్తారా! అయ్యో! నా జీవితం మొదటినుంచీ
 ఇట్లాగే వుంది. ఎప్పుడు తండ్రులకు ఇటువంటి ఆపదలు రాలేను.
 అడవులోనక్కర్లే. తల్లీ! ఇది నగరం ఇక్కడగూడా అంతేనా?

కోహిణీ యోధుడు అనునయింప జూగింది. “యోధో! మీరు
 తండ్రులను ఏమిచేయగలరే! పూర్వం మన రేపలెకు, బృందావనానికి
 వచ్చిన రాక్షసులకంటే మీరు నీవమిగిలినవారంటావా! నీ భయం
 గాని, తండ్రులకు వచ్చిన ప్రమాదం ఏమిలేను” అన్నది.

అది ఆమె ధైర్యము. ఆమెకు రామకృష్ణుల సత్తుక తెలుసును.
 యోధ అట్టిదికాదు. ఆమె దేవకితో అన్నది: తల్లీ! విన్నాగగదా?
 కోహిణీ తల్లీ మాటలు. ఆమె ఎప్పుడూ ఇంతే. మీరా పెప్పరాదా!
 ఈ యుద్ధం, తల్లీ! అసమయ్యుద్ధం. మన తండ్రులు వట్టి పసివాళ్లు.
 వాళ్లు, ఆ ముగ్గులు రాక్షసులు. తల్లీ! ఈ పోరాటం ఏమిటి?
 నేను చూడలేకుండా వున్నాను. నేను ఏమి పాపం చేసుకున్నాను.
 తల్లీ! మీరు ఎవ్వరూ మాట్లాడటం లేదు. నేను పాలు ఇచ్చి తండ్రిని
 పెంచాను. ముగ్గులు చూచుకున్నాను. ఈనాటితో అవి అన్నీ
 సరా! భగవంతుడా! నన్ను ఏమి చేసున్నావు. తల్లీ! శవకీరవి!
 నువ్వు మహానాథావురానివి. నువ్వు చెబితే ఇక్కడ అంతా వింటారు.
 తల్లీ! ఈ కులసంగరాన్ని ఆపించండి. తండ్రులతో తిరిగి మేము
 అడవులకు పోతాము.”

■ మాటలు వినగానే దేవకికి దుఃఖము పొరకవచ్చింది.
 రంగంలో మలసంగరం ఘోరంగా సాగుతున్నది. రోహిణీ భూమి
 ప్రరోహాన్ని పోలి, తలపెన పన్నిని శిఖ వెలుగగా, దిక్క రేండ్లహస్త
 పన్ని భిములైన భాహుదండములు భయంకరంగా ఆస్పాదించా
 రుడు శక్తిప్రవేశపునిపైకి విజృంభణం చూపిస్తున్నాడు. ముప్పిరుడు
 సంగరం గణేవునిమీదికు దూకుతున్నాడు. ఆ ఇద్దరి మీసములు లయ
 నమయాంతరంగా సిత చంద్రులను పోలి మెరుస్తున్నాయి. పల్ల వినడ
 కొండలమీది ఆభీలమైన నీలదేహితో వారు మల్లరంగంలో రామ

కృష్ణులను సరకుగొనక సంచరిస్తున్నారు. వారు కడులుతూవుంటే
 తిచ్చరణహరిచేత ధరణీతలం గ్రక్కడలుతోంది. వాళ్లు మల్ల చరస్తూ
 వుంటే, ఆ ధ్వనితో నభోమండలం నిండిపోతోంది. పౌరలోకానికి
 వారి మల్లహవాక్రీడ హృదయభలంగా పరిణమిస్తున్నది. శవకీ
 అనుకున్నది: వేచివేచి బిడ్డలను ఏమి దళలో చూస్తున్నాను. పుటిన
 నాడు బిడ్డను ఏమి చూచుకున్నానో-అంతేగాని మరల ఇప్పుడు
 చూచుకున్నాను. ఇది ఏమి చూచుకొనడం. ఇక్కడ నామాట
 ఎవరు వింటారు. ఇంటికి సమాజంలో నేను ఏమి మాట్లాడతాను? ఏమి
 చేస్తాను? భగవంతుడు నా ముఖమున దుఃఖం వ్రాసిపెట్టాడు. ఎంత
 మంది బిడ్డలను నేను ఈ కంసునిక తిక్కి ఆహుతిచేయలేదు. అందుకు
 నాకు ఈ శిక్షను భగవంతుడు విధించాడు. ఇట్లా ఈ అసమయలా
 వకంలో నా బిడ్డల చావును చూడమని వ్రాసిపెట్టాడు. మనస్సులో
 ఇట్టి భావములు మెదలడాడగా, ఆమె కన్నులవెంట నిరంతరభావ
 గురులు ఉన్నట్లు అవుతున్నాయి యోధదనీతియు నటుగా
 వున్నది. రోహిణీ ఒక రుక్ ధైర్యాన్ని వహించి కూర్చున్నది. కంసుని
 మాత దేవకిని ఒడిలోనికి తీసుకొని, “తల్లీ! తల్లీ! అదియేమి! నీవు
 తీవ్రయివు. ఇప్పుడు శుభంగా పూడవలసిందిపోయి, ఈ అధైర్య
 మేమి?” అంటూ సమాశ్వాసిస్తున్నది. తిక్కిన నాగరస్త్రీలు ఆ తెలుల
 దుఃఖాన్ని పంచుకుంటున్నారు. వారిలోవారు ఇట్లా అనుకుంటు
 న్నాడు “బాలురకు బాలురకు, వృద్ధులకు వృద్ధులకు, మధ్యవయస్కు
 లకు మధ్యవయస్కులకు, బలలకు బలలకు మల్ల యుద్ధాన్ని పాపగిం
 చడం ధర్మంగాని ఇది ఏమి ధర్మం. ఇది పరమ అసమంగావుంది.
 పాపంగా ఉంది. దీన్ని దర్శించడానికేనా, మధురేశ్వరుడు
 అందిరిని తనఆజ్ఞగా పిలిపించినాడు. ఇట్టి పాపాన్ని
 ఎన్నడూ ఎరుగము. ఈ పాపం యొక్క ఫలితాన్ని
 నేను మధురేశ్వరుడు అనుభవించక తప్పదు.” అని అచ్చటి
 నాగరస్త్రీలు అనుకున్నంతలో కంసుని తల్లి విచిత్రంగా నవ్వింది.
 దేవకిని చూచి, రోహిణీని చూచి, యోధను చూచి ఇట్లా అన్నది:
 “బిడ్డలు! మీరు నాగరకొంతల ఆమాటలు విన్నారగదా! భగవం
 తుడు వారి నోట అట్లా అనిపిస్తున్నాడు. కంసుడు తన ఈ పాపానికి
 ఇవాళే ఫలితాన్ని అనుభవిస్తాడు. అది పాపమా, పుణ్యమా! దేవకి!
 ఇది నా కాపమమ్మా! నా కాపము. నేను ఏమని, నీతో, దేవతోప
 మతో, నా జీవితకళంకాన్ని గూర్చి చెప్పకొను! నా అనుంగు
 బిడ్డా! నేను, ఈ కంసుణ్ణి, పుట్టుకకు పూర్వమే శపించానమ్మా! నా
 వంశంలో, నా మాతల కడుపున, మేటి బలవంతుడుపుట్టి, నా యీ
 పుట్టని బిడ్డను, కంసుణ్ణి చంపి వేస్తాడని, అంతర్యత్ని నెయ్యన్న కాలంలో
 శపించానమ్మా! తల్లీ! దేవకి! ఆ మేటి బలవంతుణ్ణి నీవు కన్నావు.
 నీ బిడ్డ కంసహంత! తల్లీ! నీ బిడ్డ కంసహంత!” ఇక ఆమె మాట్లాడ
 లేకపోయింది. ఆమె కంఠం గడ్డం అయిపోయింది. దేవకి ఆమెవంక
 విచిత్రంగా చూచించి. రోహిణీ విచిత్రంగా చూచింది. యోధ
 విచిత్రంగా చూచింది. చూచి “తల్లీ! తండ్రులు ఈ రాక్షసులను

పిలుకుమార్చి వేస్తారంటారా!" అన్నది. కంసహత విచిత్రమంద హాసం చేస్తూ "యోద! నీవు వట్టి అమాయకురాలవు. ఈ ఇద్దరిం త్తును లనే కాదు. లోకంలో అందరూ రాక్షసులను ఈ నా మనుషుడు పిలుకుమారుస్తారు. పిలుకు మారుస్తారు. అందులో నా విడ కంసుడు గూడా ఒక్కడు! కంసుడు గూడా ఒక్క డు" అని, కంసుని దిక్కు చూచి, తన జీవితంలో ఒకప్పుడు జరిగిన కళంకచరిత్ర కన్నులముంగు అడిసటయి, రెండు చేతులతో ఆ కన్నులను మూసికొని, దేనికి బడిలో వాలిపోయింది.

అంతలో ఆకాశంలో దేవతార్యములు మ్రోగాయి. తిరిగి అంతర్ధానగతులైన దేవతలు, ఋషులు భగవంతుణ్ణి హెచ్చరించారు. 'జయస్వ కృష్ణ చాణూరం, దానవం మల్లరూపిణం' అంటూ వారు హెచ్చరికలు చేశారు. "భగవన్! ఈ చాణూరుడు, ఈ ముష్టికుడు రాక్షసులు. తార కామయ సమయంలో ఈ రాక్షసులు నీతో పోరు సాగించి వున్నారు. వీరిలో ఒకడు వరాహుడు. రెండవవాడు కిశోరుడు. వీరిద్దరు మహాబలులు. నీవీద పగ పెట్టుకుని ఇప్పుడు ఇట్లా చాణూర ముష్టికులై జన్మించారు. వీరు సామాన్యులైన మల్లులకాదు. భగవన్! నువ్వు వీరిని సంహరించాలి. జయగోవింద చాణూరం, జహి శకవ దానవం" అంటూ దేవతలు, ఋషులు భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించారు. ప్రార్థనలు, ఆ హెచ్చరికలు భగవంతుని చేపులకు పోకి నాయా? ఆయన ఆ ప్రార్థనలు, ఆ హెచ్చరికలు విన్నాడా? ఏమో! క్రింద రంగంలో పోరు ఘోరంగా సాగుతున్నది. శ్రీ కృష్ణ చాణూరులు ఉన్నతవిషమములైన తాళిడి, కరికి, హరిహరి, గిరిగిరి, ఒండొంటిని తాకినట్లు ఆతి రాదంగా మల్లకావం సాగిస్తున్నారు. అశ్రుము, అతిఘోరము, యుద్ధం దారుణంగా సాగు తున్నది. ఎలల ముష్టికుల నియుద్ధం అంతకన్నా ఘోరంగా సాగు తున్నది. మల్లతూర్పులు, దుండుభులు భోరిస్తోమోస్తున్నాయి. కంసుడు విజయం తనపక్షమే అయినట్లు సంతోషిస్తున్నాడు. మంత్రులతో ఉల్లాసంగా మాట్లాడుతున్నాడు. ఓరగా వసుదేవాది యాదవగణప్రవరలవంక చూస్తున్నాడు. మల్లరంగంలో దావానలం రేగినట్లు, మేఘములు తలపడినట్లు అన్యోన్యతగుంకరింకతాడితము లయిన కల్పాంతికాలసమద్రములు రాద్రంతో ఎదుర్కొన్నట్లు, శ్రీకృష్ణచాణూరులు, బలరామముష్టికులు పోరు సాగిస్తున్నారు. చాణూరముష్టికులు చిరాభ్యిస్తవిద్యులు. మరి రామకృష్ణలో ఆనభ్యి స్తులు. అయినా వారు సకల విజ్ఞాననిధులు అవడంచేత, మల్ల యుద్ధంలో విచిత్ర మార్గాంతరాలను ప్రదర్శిస్తూ, మల్లులయొక్కయే గాక, సకల సామాజికజనయొక్క ప్రశంసలను అందుకుంటు న్నారు. తిగుచుట, త్రోచుట, క్రుంగుట, యోగయుట, ఎత్తుట, మెలగి నిలుచుట మొదలైన అన్ని ప్రక్రియలలోను సరికిరీగా వారి పోరాటం సాగుతోంది. మూపులు ఒకటి ఒకటి త్రాకుతూ వుంటే పుట్టిన ధ్వనులచేత, తల, తలసంఘటిస్తున్న సందర్భభక్తిమున పుట్టిన ఉలివుచేత, పటుముఠోమిష్టిపాతవిర్భరధ్వనులచేత ఆకాశం వజ్ర నిరోహనుకారియై, శిబ్బుయూత్పాదం అయి పెంపుపోతున్నది. అరచేతులతో, పెడకేలులతో చిరుమకొనుట, హర్షరకశోరజాను నిహతులతో పరచుట, తిరిమి మెడలంబపట్టుట, దంతములచేత, నఖ ములచేత, ఒండొరులు కరచుకొనుట, పీకుకొనుట, కడకచూపి కన లుట, తొడకాళ్ల నడచితోచుట, మొదలైన మల్లప్రక్రియలన్నీ ప్రదర్శితం అవుతున్నాయి.

ఒకసారి వారు కనిసాంగులి వ్యతిరేకంగా అరత్తిముష్టినివట్టి, ఒకరిని ఒకరు పొడుచుకుంటున్నారు. ఒకసారి చేతులకు చేతులనుఅంది ఇచ్చుకుంటూ, ఒకరికి ఒకరు అందక వారు పరిత్యాగల మర్యాదంగా పరిభ్రామణ ప్రక్రియలను అనుసరిస్తున్నారు. ఒకసారి విశేష మర్యాద లను ప్రదర్శిస్తున్నారు అంతలో ఒకరిని ఒకరు బాహువులు బాహు

'నాన్నా నాక్కూడా గొలుసుంది'

చిత్రకారుడు: ఎ. రాధాకృష్ణమూర్తి (గుంటూరు)

వులలో బంధించి పరిరంభణ విశేషాలచేత నిష్పీడించుకుంటున్నారు. అంతలో విడిపడి, అవతాన చంద్రమణివిశేషాలతో రంగధా విత్తిన నూర్చిడిచేస్తున్నారు. అంతలో ఒకరికి ఒకరు ఎదురు బళ్ళగా నడిచి ఉత్సర్పణక్రిడె సల్పుతున్నారు. అంతలో తెలిసి అపసర్పణం చేస్తున్నారు. తిరిగి ఒకరిని ఒకరు దరిసి, విజిగితతో ప్రత్యావృత వంతులవుతున్నారు. పోరు అసమంగా సాగుతున్నది. చాణూరముష్టి కులు శైలినిధులు. రామకృష్ణులు బాలకులు. వీరి ఈ బాహుయుద్ధం అసదృశహేలగావున్నదిగాని, సమయుద్ధంగా లేదు. యాదవగణ త్తుత్రియులకు ఇది పరమ అధర్మంగా తోచింది కాని వారిలో ఎవ్వరు ధైర్యంచేసి ఇది అన్యాయం అని చెప్పలేకపోయినారు. ఒకరిమఖాలు ఒకరు చూచుకున్నారు. కుడేవుడు, పరమనిర్మి ప్తుడు. తాను ఏమియు మాట్లాడడు. యాదవగణసంరక్షణం అతని ఆశయం కాదా? అది తిప్పమాట. భోజాంధకవృష్టిగణాలలో కంసుడు, భోజాడు, బలవంతుడుకాగా, వసుదేవుడు కాలమహ త్యాన్ని గమనించి యాదవగణసంరక్షణార్థం తన పుట్టిన శిశువులను శిశువులట్లు కంసుని ఖడ్గానికి బలిచెట్టినాడు. ఇది లోకాదుర్భుతమైత త్యాగము. అతిలోకమైన ధైర్యము. కాని ఆయన నిర్మిపుడు. ఏమియు మాట్లాడడు. అప్పుడు యాదవులు అంధకుని ఢిల్లినారు. అతడే ధైర్యం చేయగలవాడు. అంధకుడు యాదవప్రవరల కన్ను లలో దైన్యాన్ని గమనించి, తన కన్నులతో వారిని అనునయించి, తన సాసంలో తిరిగి నిలబడినాడు. నిలబడి "కంస!" అని సంబోధించి నాడు. "తాత! కంస! ఒక్క అభిప్రారసం. నీవు విన్పించు కోవాలి" అన్నాడు. కంసుడు చెనన్న చే మల్లతూర్పులను వారించి నాడు. ఆ ధ్వనులు అగినవి. నియుద్ధమును అగినది. చాణూరముష్టిక మల్లరకు ఇది ఆశ్చర్యమైనది కన్నులలో ప్రశ్నగా రామకృష్ణులు గూడా అంధకుణ్ణి ఆలోకించినాడు. అంధకుడు కంసునకు ఇట్లా విన్నవించుకున్నాడు: తాత! కంస! నువ్వు వీరుడివి. ఇట్టి అసమమైన నియుదాన్ని ఎట్లా సహిస్తున్నావో తెలియకుండా వుంది. ఇందువల నీకోరిక నెరవేరుకుండేహా అనుకుంటున్నావు వలె వుంది. నాకు నమ్మకం లేదు. కాని ధర్మాన్ని ఎంచి చేయి తున్నాను. మల్లు పెనగుతున్నవారికి కాలజ్ఞులయిన కులజులు సహాయులు చుటనండి సలిసేచనాద్యుపచారములు చేస్తావుండాలి. పరిశ్రమాపనయం పానదన్నా వుండాలి. అంతేకాక బలానికి, క్రియకు అంతిం నిరూపించాలి తగి ఎటగి నిలుపుతూ వుండాలి. ఇది వేడుక

(61-వ పేజీ చూడండి)

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మరియు ఫేస్ పౌడరు వాడి అందాల భరిణగా కనపడండి

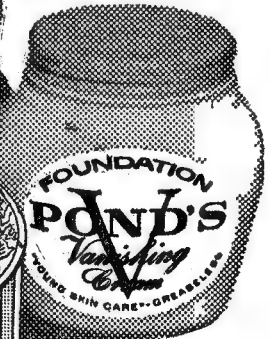
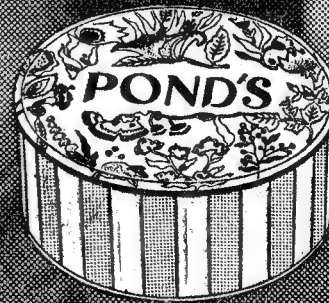
మొదట, తేలికైన మరియు మంచువలె
మన్న పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమును
రాసుకోండి. అది మీ సున్నితమైన ముఖ
చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి దానిని
వృద్ధువుగా, మనోహరముగా ఉండేలా
ఉంచుతుంది. జిడ్డులేని యీ క్రీము
ముఖముమీద చిన్న చిన్న కళంకములను
కనపడకుండా ఉంచుతుంది మరియు
పౌడరును అంటుకొని ఉండేలా చేస్తుంది!

తరువాత, మెత్తని పాండ్స్ ఫేస్
పౌడరును తేలికగా పైపైన అద్దుకోండి.
అది మీ ముఖముయొక్క రంగులో
కలిసిపోతుంది మరియు దానికి శోభను
చేకూరుస్తుంది!

ప్రతి సారి ప్రవిధముగా చెప్పే మీరు
గంటలకరబడి అందముగా కనబడతారు!

ప్రపంచమంతటా

సౌందర్యవతులు
వీటినే ఎన్నుకొంటారు

JWT. P. 72

చీప్ ట్రా-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (పరిమితమైన బాధ్యత కో యు.ఎస్.ఎ. లో సంస్థాపించబడినది)

పందెంగెలుపు

ఒక ఊళ్లో ఒకతాత, అవ్వ ఉంటూ ఉండేవారు! తాత మాత్రం పాపం ఉత్త తెలివితక్కువవాడు! తల్లిరోజు కూడా ఏవో తెలివితక్కువ పనులు చేస్తూనే ఉండేవాడు! ఊళ్లోవాళ్లు చాలామంది తాతని చూచి చికాకు పడేవారు! కాని పాపం! అవ్వ మాత్రం తాత ఎలాటి పని చెయ్యసీయండి! చికాకు పడేదికాదు! సరికదా ఆపనే ఎంతో బాగుందని తాతని తెగపొగిడేది! ఇంక మరేముంది? తాతకి దాంతో మరికొంచెం చలాకీతనం హెచ్చయి మరికొంచెం హెచ్చగానే చేస్తూ ఉండేవాడు తెలివితక్కువ న్న! ఇంక వినండి! ఒకనాడు తాత రోజూ కంటే కొంచెం పెండలకడే లేచి అవ్వనికూడా లేచాడు. తాత పళ్లు తోముకుని వేగంవచ్చి కూర్చున్నాడు మంచంమీద. అవ్వ పెరట్లో తనపళ్లు చేసుకొంటోంది. అవ్వ దగ్గరికి హడావుడిగా తాత వచ్చాడు. అవ్వ ఏమిటి చెప్పమన్నట్లు చూసింది తాతవేపు! తాతచెప్పాడు! 'చూశావా, ఇవాళ నాకొక పని చేద్దామని ఉంది' అన్నాడు. వెంటనే అవ్వ 'ఏ పని? మీరేపని చేసినా మంచిదే చేస్తారు; ఇంతకీ ఆ పనే మీటో చెప్పలేదు.' అంది. తాతకి అప్పుడే సంతోషం పొంగుకొచ్చింది! 'నునింట్లో అన్నీ అమ్మగా ఒకగుట్టం మిగిలింది కాదూ? ■ తెల్ల గుట్టాన్నివాళ సంతకితోలి అమ్మదా

మనుకొంటున్నాను! 100 రూపాయలు వస్తాయి అమ్మితే! మనకి క్రిస్టమస్ వస్తోంది కదూ? పండక్కి డబ్బు కావద్దూ?' అన్నాడు తాత. అవ్వ ముఖం విప్పింది! 'అంత కంటే నాక్కావలసిందేమిటి? ఆ నూరూపాయలతో పండుగ ఎంచక్కా గడిచిపోతుంది. అయినా నాకింత చక్కటి ఆలోచన తట్టలేదు సుమండీ! అయినా మీరెప్పుడూ ఇలాటి మంచిపణ్లే చేస్తూంటారు! కానీ ఎండక్కితే పెళ్లడం కష్టం కదూ! 4, 5 మైళ్లు నడవాలిగా?

పి. సరస్వతిదేవి

కొంచెం వేగంగా వంట చేస్తాను. ఇంత పెరుగు అన్నంతిని పెళ్లండి! అని అవ్వ వంటింట్లోకిపెళ్లింది. ■ గంటలకల్లా వండి తాతకి పెట్టింది. గుట్టానికి ఉలవలుడికించి పెట్టింది. తాతకి పొడుండబ్బీనిండా పొడుం పోసిఇచ్చింది! తాత బయలుదేరేడు గుట్టంతో.

తాత పాటలుపాడుకుంటూ

హుమారుగా పెళ్లున్నాడు! ఒకఊరు సమీపానికి వచ్చాడు. ఎండ బాగా ఎక్కిందేమో తల వేడెక్కుతోంది! గబగబా పెళ్లున్నాడు తాత. ఒకడు ఒక ఆవుని తీసుకుని ఆసంతకే వెళ్తున్నాడు. ఆవు కడుపుబరుపుకిగాబోలు మెల్లగా అడుగులేస్తోంది! వాడు ఆవుని వేగం నడవడానికి అదలిస్తున్నాడు. ఆవు పాపం నడవలేక నడుస్తోంది. తాతకి ఆవునిచూస్తే జాలి ముంచుకొచ్చింది. ■ అబ్బిని పిలిచాడు. 'అబ్బీ, ఆవుని సంతకేనా తోలుతున్నావ్? అమ్మతావా? అనడిగాడు. 'ఔను బాబాయి గారూ! ఆవుని ఇవాళఅమ్మక తీరదు! మాకు డబ్బుకి చిన్న అవసర మొచ్చిందీయాల' అన్నాడు అబ్బి. తాత: 'అయితే, అదినడవలేక పోతుందికదా? నువ్వు దాన్ని ఎట్లా తోలుకెల్తావ్? నీకు తొందరకదా? పోనీ ఒకపని చేస్తావ్? నా గుట్టం వేగం నడుస్తుంది! దీనినితోలుకుపోయి అమ్మకో! నాకా ఆవు నిచ్చేయి! నేను దాన్ని తాపీగా తోలుకెళ్లి అమ్మతాను' అన్నాడు. ■ అబ్బి తాతని ఒకసారి బాగా చూశాడు. 'పిచ్చివాడు కాదు కద; గుట్టాన్నిస్తా నంటాడేమిటి? పోనీనాకేమంచిదికదా? అనుకుని సరేనన్నాడు! తాత గుట్టం కట్టే ఆ అబ్బికిచ్చి ఆవు కన్నీ పుచ్చుకున్నాడు. తాత మళ్లీ పాటలుపాడుకుంటూ పోతున్నాడు. కొంతదూరం పోయేసరికి పెద్దగుంపుగా జనం కన

బూడిదలో పన్నిరు

శ్రీపాద లక్ష్మీనారాయణమూర్తి

ప్రాతఃకాలమున లేచి

శీతలజలమందు మునిగి
భాతవస్త్రముల ధరించి
యే తెంచుచు నుండె నొకడు.

మున్ను రుజాపీడితుడై
యున్న ప్పడు మ్రొక్కుకొనియె
గన్నుతించి భగవంతుని
కన్నో పా లర్పింపగ.

ఒకచేతను పూలనజ్జ
ఒకచేతను క్షీరపాత్ర
అకలంకమృగు భక్తిని
చకచక గుడిదరికి సాగ.

అతనియెడుట దయనీయ
స్థితిలో నొక బిచ్చగాడు
మెతుకులుతని యెన్నార్ల
గలియించిన భంగి పలికె.

“అకలితో నా ప్రాణము
లేకమగును గాలిలోన

నీ కెంతో పుణ్యమృగు
నా కొనగు ముక్తిని పాలు.”

“మ్రొక్కుబడిని చెల్లింపక
ఒక్కచుక్క నీ కిచ్చిన
అక్కట నా అపరాధము
ఎక్కరణి క్షమింపబడునా!”
అని దీనుని లెక్కింపక
తన మ్రొక్కును తీర్చుకొనగ
జని సాగిలబడి పూజల
నొసరించెను భక్తితోడ.

పాలు నివేదించుటకై
కేలనున్న పాత్రదీయ
పాలు మాయమయ్యె, ఇంద్ర
జాల మెవరు గావించిరా!

తోడిమానవుని బాధను
చూడలేని దైవభక్తి
బూడిదలో పన్నిరని
పాడె నతని అంతరాత్మ.

కనపడ్డాది. అక్కడికి వెళ్ళి ఆపందెం
అయిందాకా అక్కడ వున్నాడు!
ఒక కోడిపుంజు గలిచింది! రెండవ
దాన్ని వాళ్లు చంపివేస్తారని విన్నాడు
తాత! పెంటనే కోడికూర రుచి తలపు
కొచ్చింది! ‘ఆహా ఈ కోడిపుంజుని
తీసుకెళ్తేలవ్వ ఎంత సంతోషిస్తుంది?
అవ్వకి ఆ కూరెంత ఇష్టం?’ కోడి
కూర తలపుకిరాగానే కోడి గల
వాణ్ణి అడిగి కోడిపుంజుని తీసుకొని
గొట్టె నిచ్చి వేళాడు! నిజమా
హాస్యమా గొట్టె నిచ్చి కోడిని తీసు
కోవడమేమిటి? అని వాళ్ళందరూ
చూచే లోపల మనతాత సంత
ప్రయాణం మానుకొని ఇంటిముఖం
పట్టి వెనుతిరిగి పోతున్నాడు!
అంతలో ఒక ఆసామీ ఒక రామ
చిలుకని పంజరంలో పెట్టి తీసుకు
వస్తున్నాడు! చిలుకముద్దోస్తూఎంతో
బాగుంది! మధ్యలో చిన్న చిన్న
మాటలు కూడా పలుకుతోంది!
తాతకళ్ళు చిలకమీద పడ్డాయ్!
పడ్డమేమిటి కోడిపుంజు నిచ్చి చిలకని
తీసుకోవడమేమిటి రెండూ ఒకేసారి
జరిగాయి!

బడ్డారు ఒకచోట! దగ్గర కెళ్లి
చూశాడు తాత. అక్కడ గొట్టె
పోతుల పందాలపుతున్నాయ్! రెండు
పంజాలవాళ్ళూ తమతమ గొట్టెల్ని
హెచ్చరిస్తూ కేకలు పెడుతున్నారు.
చప్పట్లుకొడుతున్నారు. తాతకికొంచం
సేపు చూడాలనిపించింది. అక్కడే
ఒక చెట్టుకి ఆవునికట్టి తనుకూడా
వచ్చి వారితో పాటు ఉత్సాహంగా
చప్పట్లు కొడుతున్నాడు! రెండు
గొట్టెపోతులకీ రక్తాలు చిమ్ము
తున్నాయి. ఉన్నట్లుండి ఒక గొట్టె
పోతు వెనక్కిపరుగెత్తింది. పెంటనే
రెండోగొట్టెపోతుకి పూలదండవేసి
తలకం కుంకుమ పెట్టి చప్పట్లు

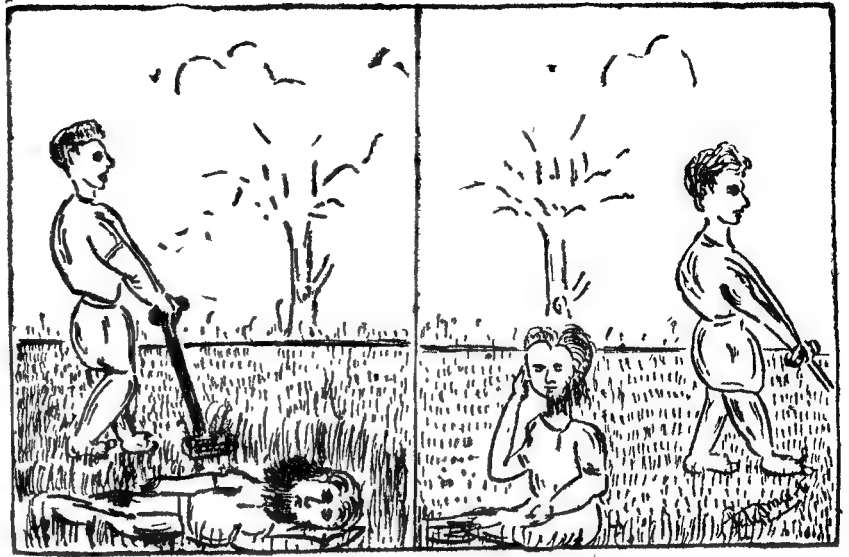
పందెం గెలుపు

కొట్టారు! తాతకి ఆ గొట్టెపోతుని
చూస్తూంటే చాలాసరదా వేస్తోంది.
ఆవుని ఒకసారి చూచాడు. పాపం
మందంగా నిలబడివుంది! గొట్టెపోతుని
చూశాడు. అదింకా హుషారుగానే
తలాడిస్తోంది! అంతే! ఆ గొట్టె గల
వాణ్ణి ఒప్పించి ఆవు నిచ్చి గొట్టెని
తీసుకున్నాడు మనతాత! అక్కడి
వాళ్లందరూ తాత తెలివితక్కువ
పనికి ఆశ్చర్యపడ్డారు! తాత మళ్లీ
పాటలు ప్రారంభించాడు....

ఈ సారి తాతకి ఒక కోళ్ల పందెం

ఇంతలో ఒక ప్రక్కనుంచి ఒక
పూర్వస్నేహితుడు వచ్చి తాతని
వలకరించాడు! తాతబలేసంతోషంగా
ఉండేమో కూనిరాగా లాలాపిస్తు
న్నాడు. ఇద్దరు స్నేహితులూ తాత
ఊరుసమీపానికి వచ్చారు. మన
తాతకి పాపం జాలెక్కువ కదూ?
చిలకని పంజరంలో నుంచి పైకి
తీసి మాటలు చెప్పుతున్నాడు. రెండు
చేతుల్తో పట్టుకున్నాడు చిలకని!
ఆ చిలుక భయపడి రెక్కలు టప
టప కొట్టింది! చేతులు గిలిగింపపెట్టి
నట్లయి తాతేంచేసాడనుకొన్నారు?
చిలకని కాస్తా నది లి వేసాడు!
‘హమ్మయ్య’ అని చేతులు దులుపు

కున్నాడు తాత! ఇదంతా చూస్తూ
 ■ స్నేహితుడు ఆశ్చర్యపోయాడు!
 'అ చిలకని ఎంతకి కొన్నావ్?
 ఎందుకలా పదిలేశావ్?' అని అడి
 గాడు తాతని! 'అరే! కొనడ
 మేమిటి? విను! అంటూ ఉదయం
 లేచిన దగ్గరించి జరిగిన దంతా
 చెప్పాడు తాత! ఆ స్నేహితుడు
 ఇప్పుడు మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు!
 'నిజంగానే? అడిగాడు తాతని
 మళ్ళీ! 'అహ, పదవేగంగా ఇంటికి
 పోయి భోంచేద్దాం' అవ్వ వంటయి
 పోయిఉంటుం దీపాటికి! అన్నాడు
 తాత గొప్పగా! 'అరే, మారురూపా
 యల గుర్రం పోగొట్టి, ఉట్టి చేతుల్తో
 ఇంటికి వెళ్తే అవ్వ ఏమీ అనదూ?
 నీ పనేమవుతుంది ఇంటికెళ్తే? అవ్వ
 చేత నాల్గు చీవాట్లు నీకు తప్పవు'
 అన్నాడు స్నేహితుడు. 'ఏమిటా
 భాయీ! అవ్వ నన్ను దెబ్బలాప
 తుందనుకొంటున్నావా? నేనివాళ
 ఇన్నిపన్ను చేసానంటే ఎంతసంతోష
 పడుతుందనుకొన్నావ్? బంగారం!
 బట్టలూ కొన్నా అంత సంతోషిం
 చదు:' అన్నాడు తాత! ఈ సారి
 ఇంకా ఆశ్చర్యపోయాడు స్నేహి
 తుడు! 'అదేమిటి ఇలా అంటాడు
 వీడు? అవ్వ నిజంగా ఏమీ
 అనదూ? ఎలాటి శాంత వంతుల
 కేనా కోపం వస్తుంది! వీడు నా దగ్గర
 గొప్పకి అంటున్నాడిలా! ఎలాటి
 వాడికేనా భార్యచేత చీవాట్లు తినడ
 వంటే చిన్నతనంకాదూ?' 'ఏమి
 టలా ఆలోచిస్తున్నావ్? నా మాట
 మీద నీకు నమ్మకం లేదు కదూ?
 పందెం వెయ్యివాళ! 100 రూపా
 యలు! అవ్వేమైనా అంటుందనుకో!
 నేను నీకు 100 రూ॥లూ ఇస్తాను!
 ఏమి అనక పోతే నువ్వు నాకు
 ఇయ్యాలి. 100 రూ॥లూ' అన్నాడు

అయ్యో! రెండోవేపు మిగిలిపోయిందే.

చిత్రకారుడు: కె. సత్యనారాయణమూర్తి (హైదరాబాదు)

తాత! స్నేహితుడికి బలేవెంతగా
 ఉన్నాయి తాతమాటలు. 'నరే'
 పందెం వెయ్యమన్నాడు అవ్వే
 మాత్రం చిరాకుగాని చూపించినా
 తనికి డబ్బివ్వాలని ఒప్పుదల
 చేశాడు స్నేహితుడు. తాత ఒప్పు
 కున్నాడు. ఊళ్లో కొచ్చారు. తాత
 ఇంటివద్దకు వచ్చారు. అవ్వవచ్చి
 ఇద్దరి చూచి లోపలికెళ్లి నీళ్లు
 తెచ్చిఇచ్చింది. ఇద్దరూ కాళ్లు కడు
 కున్నారు. అవ్వ తాత నిట్లా అడి
 గింది! 'గుట్టాన్ని అమ్మేరా? ఎంత
 వచ్చింది? ఇంత ఆలస్యమయిందే?'.
 స్నేహితుడు తాత వైపు చూశాడు
 చెప్పమని. తాత నవ్వుతూ చెప్ప
 సాగేడు. 'నేనలా గుట్టాని తోలు
 కెళ్తున్నాను. త్రోవలో పాపం
 నెలలు నిండిన ఒక ఆవుని ఒకడు
 తోలు కెల్తున్నాడు. ఆ ఆవునిచూస్తే
 జాలేస్తూందనుకో. మన గుట్టాన్ని
 వాడికిచ్చి ఆ ఆవుని తీసుకొన్నా!
 'ఏదీ ఆవు? ఎంతమంచి పని చేసా
 రండీ! 10 రోజులు పెంచామంటే

దూడ పుడుతుంది. దూడని రోజూ
 మీరాడించవచ్చు. నేను.....'
 మధ్యలో తాత అన్నాడు 'అబ్బ,
 నీతో నాకు బాధ వచ్చిందిరా
 బాబూ! పూర్తిగా వినకుండా నువ్వు
 మధ్యలో మాట్లాడితే ఎలా?
 పూర్తిగా విను! ఆవుని తోలు
 కెళ్తుంటే గొట్టెల పందెం కన
 పడింది. గలిచిన గొట్టెపోతుని చూస్తే
 ఎలాటివాళ్ళకేనా హుమారు ఉడు
 తుందనుకో! ఈ ఆవు నిచ్చి ఆ గొట్టె
 పోతుని పుచ్చుకొన్నా!' మధ్యలోనే
 అవ్వ అందుకుంది. 'అబ్బ ఏంపని
 చేశారండీ! నాకు తట్టలేదుగాని,
 ఆవుతో చికాకెక్కువండీ! పేడ ఎవ
 రెత్తుతారు? అయినా మన కంత
 జాగా 'ఏదీ? గొట్టెతే ఎక్కడేనా
 కట్టేస్తాం! ఏదీ గొట్టె? నాకివాళ...'
 తాత 'చూశావా! మళ్ళీ మధ్యలో
 మాట్లాడుతున్నావ్? మధ్యలో
 మాట్లాడొద్దని చెప్పానా? పూర్తిగా
 విను' అని మొదలుపెట్టాడు మళ్ళీ!
 'ఆ గొట్టెను తోలు కొస్తున్నా

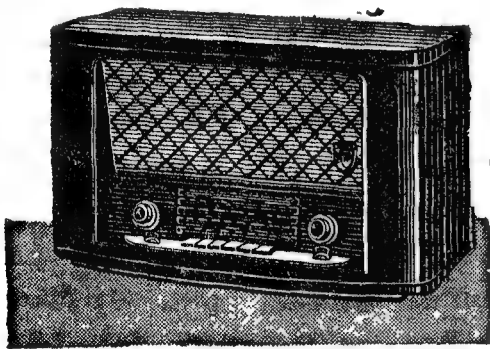
ననుకో! త్రోవలో కోడిపుంజుల పందెం కనబడింది! ఆ పుంజు లెలా ఉన్నాయనుకొన్నావ్? తెగబలిసి ఉన్నాయ్! ■ కోడిపుంజుని తెస్తే నువ్వు సంతోషిస్తావని ఆగోత్ర నిచ్చి కోడిపుంజుని పుచ్చుకున్నాను' అన్నాడు. అవ్వ ముఖం విప్పింది. 'ఎలే మంచిపని చేసారు మీరు! నాకు కోడికూర ఇష్టమని మీరు మరిచిపోలేదన్న మాట! ఔను కానీ ఎదీ కోడి? అబ్బా!...' మధ్యలోనే తాత అందుకున్నాడు 'ఇదిగో! నీ కెన్నిసార్లు చెప్పాను మధ్యలో మాట్లాడొద్దని? పూర్తిగా వినవ్? ఆ కోడిని తెస్తున్నానా! త్రోవలో ఒక చిలకని పంజరంలో పెట్టి ఒకడు తెస్తున్నాడు. ఆ చిల కెంత బాగుం దనుకొన్నావ్? చూస్తే ముద్దులు మూటకట్టాందనుకో! నేను...' ఈ

పడెం గెలుపు

సారిఅవ్వ మధ్యలోనే అందుకుంది. 'నాకు తెల్సు! మీరాకోడినిచ్చి చిల కని తెచ్చారు. ఔను! మీరు చాలా మంచివాళ్ళు. ఆ చిలకతో నాకు తోచకపోయినప్పుడల్లా ఆ డు కో వచ్చు...మాట లెన్ని నేర్పుతానో చూద్దురా? అయితే పంజరం ఎక్కడ కట్టామంటారు? జామి చెట్టుకి కట్టే?' అంది! తాత 'విన కుండా మాట్లాడడం మానవకదా? ఆ చిలక నేం చేశాననుకున్నావ్? పాపం కొంచెం విశాలంగాఉంచుదా మని పైకితీసి పట్టుకున్నా! అది తప్పించు కాకాశంలోకి ఎగిరి పోయిందే' అప్పుడు చక్కా వచ్చా నన్నాడు. అవ్వ సంతోషం పట్టలేక చతికిలబడిపోయింది. నోటంట మాటే

రావడం లేదు. స్నేహితు డెలా ఉన్నాడో అని తాత అటు చూచాడు. పాపం! కొయ్యబారి పోయాడేమో! కదలేదు. 'లే భాయీ! అన్నం తి దాం!' అన్నాడు తాత! 'లేవండి భోజనానికి. అన్నీ వేళిగానే ఉంచాను. రండి బాబూ! అబ్బ! ఇవాళ ఎన్ని మంచిపనులు చేశారు? ఎంత అలసటపడ్డారు? వేగంలని- ఇంత విశ్రాంతి తీసుకోండి! అంటూ అవ్వ వంటింట్లోకి అడుగు పెట్టింది. ఇద్దరూ తృప్తిగా భోంచేశారు. అన్నం తిన్నంతనేపూ అవ్వ తాతని తెగపొగిడింది. స్నేహితుడు ఇప్పుడు నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాడు. ప్రపంచ కంలో ఇలాటి వాళ్ళు కూడా ఉంటారా అని మర్నాడు పందెం 100 రూపాయలూ ఇచ్చివేశాడు తాతకి.... తాత అవ్వకి పందెం సంగతి చెప్పి, 'చూశావా నీ నుంచె

శబ్దగ్రహణలో విశేష మరోగతి

Model-210 KWK-W
Price Rs. 540/- Plus cartage

హి-ఫ్. రిప్రొడక్షన్లు మరియు శీత ప్రసృతి కనుగుణముగా రూపొందింపబడినది.

పశ్చిమ జర్మనీ సహకారముతో

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది.

మెట్రో రేడియో

ప్రింట్ చేసిన రూపకం

- గిట్టు అలంకరణములతో అందమైన ఎనిర్జీ పెట్టె
- అరు కొత్త ట్యూబులతో హైసెన్సిటివిటీ సెలక్టివిటీ
- అయిదు ప్రెస్టెడ్ బ్యాండ్స్
- ఫ్యాన్ టైమ్ ట్యూనింగ్ ఇండికేటర్ వ్యాపార భోగట్టాలు కోరబడుచున్నవి

Sole Distributors **METRO MUSICS**

545 - Kalbadevi Road, Bombay - 2, GRAM, METROMUSICS.

తూర్పు, పశ్చిమగోదావరి, విశాఖ, శ్రీకాకుళం జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

హిందుస్తాన్ ఏజన్సీస్, 24/225 ఏ, దానవాయిపేట, రాజమండ్రి.

కృష్ణాజిల్లాకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

ఆంధ్ర ఎలక్ట్రిక్ హౌస్, హైదరాబాద్, విజయవాడ-1.

ఈ 100 రూ॥లు గెలిచాను, ఇది నీదే! అన్నాడు!'. అవ్వ 'బాగుంది! మీరంత మంచివన్ను చేయకపోతే పందెం ఎలా గెలిచేవారు? ఏమైనా డబ్బుమీదే' అంది. ఎలాగైతేనేం పందెం గెలిచిన డబ్బుతో వాళ్ళు పండుగఘనంగా చేసుకున్నారు! కథ కంచీకి—మన మింటికి!

ఆశాజీవి

(14-వ పేజీ తగ్గవాయి)

వలసినపని మరచిపోయేది. అందువలన ఆతిగారు కూడా సవరితల్లికి ప్రియమైనదండకం వర్ణించడం ఆరంభించింది. కానీ ఈ దీనవలకి మొదలుబారిన కమలసునస్సు బాధపడడం మానేసింది. కొండలు దగ్గర లేకపోతే కొడుకు ఇంకా పాడైపోతాడేమో నని కమల మామ గారు ఆమెను పురిటికి వుట్టించికి పంపలేదు. అందుకు కమల కూడా విచారించలేదు.

సవరితల్లి ఆతిగారి సాధింపులు చలనరహితంగా సహించడం నేర్చుకొన్న కమల భర్త దగ్గర మాత్రం ఆ ఓర్పు చూపించలేకపోయేది. గాలి ఉడగా ఉడగా అంతా భరించి ఒక్కసారి బ్రద్దలయ్యే రబ్బరుబుడగ లాగ ఉండిఉండి కమల ఉగ్గబట్టలేకపోయేది. నన్ను అన్యాయం చేయ్యవదని బతిమాలి విడ్డూది. ఒక్కొక్కసారి ఓర్పుతో లేక భర్త ఉంచుకొన్నదానిని కనీసీ రాతిట్టేది మరొక్కొక్కసారి భర్తనే తిట్టేది. అతిథి మొదట్లో మాటలతో నోరుమూయించేవాడు. క్రమంగా చెయ్యి చేసుకోవడం కూడా మొదలుపెట్టేడు. క్రాపు మెరిసేటట్లు గువ్వకొని, సిల్కులార్చీ జరికంతువాళేసుకొని సెంటుఫూసుకొని రాతి తొమ్మిది దాటేక పీఠిగుమ్మం దాటిపోయే భర్తని కటకటాలలాంచీ కనిపించేటంతవరకూ, కన్నీగు అడ్డుపడేంతవరకూ నిండుమాలాలు కమల చూస్తూ నిట్టూర్పులు విడుస్తూ ఉండేది.

ఒక శుభవేళ కమల కొడుకుని కన్నది. పిల్వాడిని చూసేనా భర్త తనవైపు తిరుగుతానని ఆశపడింది కమల. కాని భర్త కొడుకు మీదకూడా అంత మమతి చూపించకపోవడంతో ఆమె పూర్తిగా అధైర్యపడింది.

ఆనాడు పిల్వాడికి పాలినూ ఉంటే ఎరురింటి ఆవిడ పరిగట్టుకొచ్చి చూడూ. మీ ఆయన ఉంచుకొన్న పిరమ్మ ఇలాగ వెళుతోంది. చూస్తూవా! అంటూ పిధి వరకూ తీసి

అంధసచిత్రవారపత్రిక

గుణము పొదుపు
అక్షలాదులు సుపయోగించు
సాధారణము పాకెట్టు తీపు ఉమ్మ
సంజగూడు పండ్లపాడె
సమృద్ధిమయకృతైనది: పండ్లసంకటములను అణామున
సమృద్ధమైన అయిర్వేద ఔషధములు
అల్మంత్రి సరముల బలవృద్ధి తానిక
ఓబోల అరిగ్యమును వృద్ధిపరచును
బృంగామలక వైలము
సౌల పండ్లు: యువైటెడ్ కెక్ సరక వదలము. వైదవబాధ, వజయవాడ, బంబాయి.

సంజగూడు ఔషధములకు ఒక బ్రతుకు ఒక స్థాకిస్తు అహ్వనించెదము.

జమ్మివారి లివర్ క్యూర్
పిల్లల లివర్, స్ప్లీన్ వ్యాధులకు

నెలవారి మకాములు

పనిపాపల లివర్ & స్ప్లీన్ వ్యాధుల విషయంలో మా భాతాదార శుభ, సౌఖ్యముల నిమిత్తము, మా డాక్టరుగారు యీ క్రింది ప్రదేశములలో ప్రతి నెల నిరీతమైన తేదీలలోను, గంటలలోను, తగిన సలహా లిచ్చుటకై హాజరులో నుండగలరు.

సలసు	తేదీ	చేళలు	అడ్రసు
నెల్లూరు	6	ఉ॥ 9 నుండి 12	అజంత హోటల్, బ్రంక్ రోడ్.
సికిందరాబాద్	8	ఉ॥ 9 నుండి 12 సా॥ 3 నుండి 5	తాజ్ మహల్ హోటల్, సగోజినీ డేవి రోడ్.
హైదరాబాద్	26	ఉ॥ 9 నుండి 12 సా॥ 3 నుండి 5	న్యూ తాజ్ మహల్ హోటల్, (లాడ్జింగ్ నెక్ 5) ఓల్డ్ ఇండియా కాఫీ హౌస్, రెసిడెన్సీ రోడ్.
తెనాలి	12	ఉ॥ 9 నుండి 11	కన్యకాపరమేశ్వరీ సత్రం.
చీరాల	18	సా॥ 3 నుండి 6	రాజ్ మహల్ లాడ్జి, రైల్వేస్టేషన్ దగ్గర
గుంటూరు	14	ఉ॥ 9 నుండి 12	మె॥ మెడికల్ స్టోర్సు, కొత్తపేట
గుడివాడ	15	ఉ॥ 9 నుండి 11	మె॥ ప్రభాత్ మెడికల్ స్టోర్సు.
మచిలీపట్నం	16	ఉ॥ 9 నుండి 12	మె॥ అనందభార్యనీ, మెయిన్ రోడ్.
భీమవరం	18	మ॥ 1 నుండి 8	మె॥ ప్రసాద్ సన్ను కంపెనీ, కెమిసులు.
రాజమండ్రి	19	ఉ॥ 9 నుండి 12	మె॥ ఈశ్వరదాస్ & కంపెనీ, విజెంటిన్ బాండుకంపెనీ, 8/101, ఇన్స్టిన్ పేట
కాకినాడ	20	ఉ॥ 9 నుండి 11	మె॥ వి. ఎల్. మూర్తి & సన్ మార్కెట్ రోడ్.
విశాఖపట్టణం	21	ఉ॥ 9 నుండి 11	కాంతిభవన్, లాడ్జింగ్ హౌస్, మెయిన్ రోడ్.
మదనపల్లి	28	ఉ॥ 9 నుండి 11	మె॥ హయగ్రీవ సామ్.
చిత్తూరు	30 వ తేదీ	ఉ॥ 9 నుండి 11	ఓరియంటల్ లాడ్జి, హోరోడ్.
తిరుపతి	30 వ తేదీ	సా॥ 3 నుండి 5	డాక్టర్ ఆర్. గోపీ నాథ్, 333, సేతాశిరోడ్.

జమ్మి వేంకటరమణయ్య & సన్సు,

మద్రాసు - 4.

త్రాంచీలు : నెం. 17/288, హిందీ పిధి, గాంధీనగర్,
బకింగ్ హోంపేట పోస్టు, విజయవాడ-2.

ఓరుగంటివారి పిధి,
విజయనగరం సిటీ.

కలి చూపింగింది. నల గా సిదిలాగ పెద్ద
జే, కివుడంత పొంగుగా, బావునిడుమూ మగ
ర నుడులాగ విగుడుకొని నకున్నా నడు
తోంది పీరమ్మ. కమల హృదయం భాభగ
నుండిపోయింది పచ్చిబాలింతి శి కిలేక వెళ్ళి
లేకపోయిందే కాని దాని మొహాన్న నాలు

ఆ శా జీ వి

గూ పెటాలనిపించింది కమలకి. ఆరా తితాను
జేవుడి పటానికి జేసిన మల్లెపూలదండ తీసు

కొని ఆ తగు ఘుఘుఘులతో భర గది
దాటుతూ ఉంటే సహించలేక పోయింది
కమల.

‘ఆగండి ఆదంజ జేవుడికోసం గుచ్చేను.

తీసికెళ్ళ వదు!’

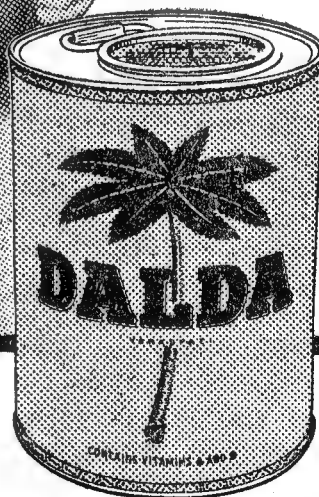
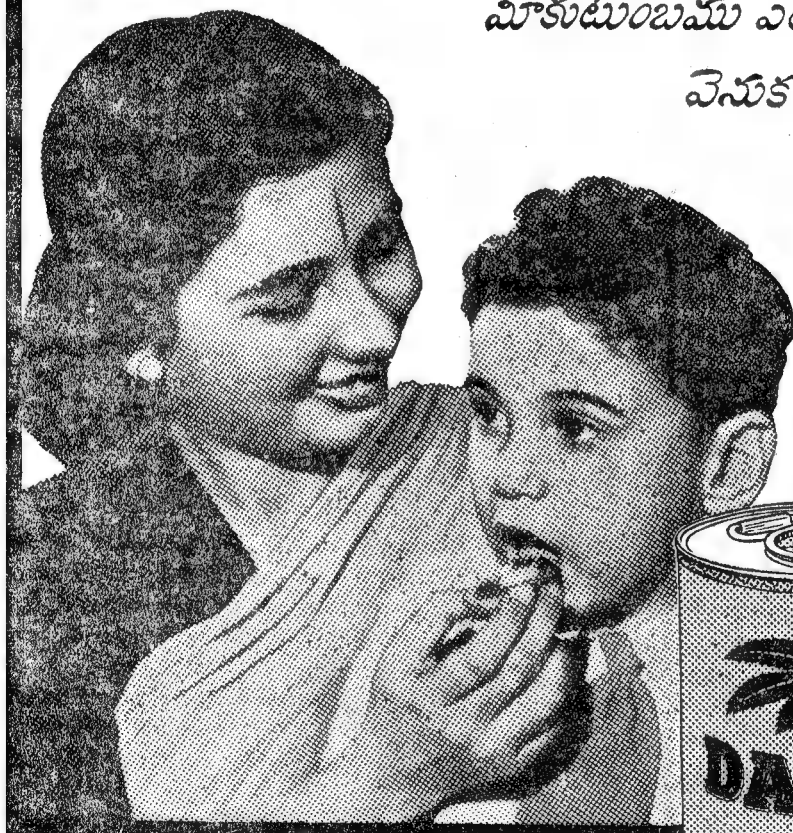
‘నోగుమయ్యి, నా ఇద్దం’

30 ఏళ్లనుంచి డాల్డా శ్రేష్ఠతను

మెచ్చినవారు వేనకువేలు

మోకుటుంబము ఎందుకు

వెనుక బడాలి ?

డాల్డా శుద్ధ మైనది. అది అతి శుద్ధమైన కాయగూరల నూనెలనుంచి
తయారు చేయబడినది డాల్డా పుష్టికరమైనది! అది ఆరోగ్యము
కోసం విటమిన్లు చేర్చబడి నట్టిది.

డాల్డాతో వండిన కూరలు, వేపుళ్లు, పోపు వేసిన వచ్చుళ్లు చాలా రుచి
కరంగా నుండును వేనకు వేలు గృహిణులు తమ వంటలన్నిటికీ
డాల్డాను ఎన్నుకొంటున్నారు, ఆశ్చర్యం కాదు. మీ కుటుంబమునకు
కూడా అట్టి దివ్యమైనది అక్కర్లేదా ?

హిందుస్తాన్ లీవర్ ఉత్పత్తి

డాల్డా
వనస్పతి

DL 54 X52TL

‘మీ ఇష్టం! సిగ్గులేకపోతే సరి.. దానికి పువ్వులే తక్కువ. ఎల్లగా సిద్దిలాగ మగరాయికులాగ ఉంది. పగలు చూస్తే రాత్రి కళ్ళోకి వస్తుంది పొప్పి వాలకం.’

“నీ కన్నా వెయ్యిరెట్లు బాగుంది. నీ మొహం చూస్తే పాపాలన్నీ చుట్టుకొంటాయి.”

“అలాంటివాళెందుకు పెళ్ళాడేరా? పెళ్ళి చేసుకొనే ముందు ఈ బుద్ధిమెంది?... ఆమె ఏడుపులోకి దిగింది.” “పెళ్ళాడి మొహమైనా చూడండి. వాణి చూసేనా...”

“విశ్వేష్. దాగోతే”

కమలకు మొండిపట్టుదల ఎక్కువైంది.

విమెనా లేవను. మిమ్మల్ని వాళ్ళ వెళ్ళి నివ్వను.”

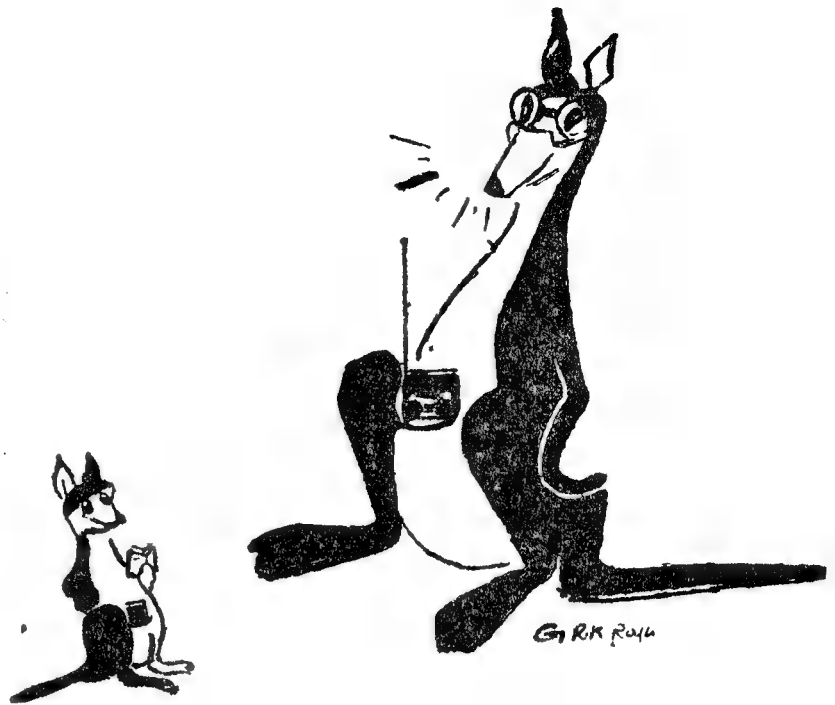
“ఒళ్లు చీరేస్తాను. జాగ్రత్త లే. ఆటే వాగదు.”

కమల కదలలేదు. అతడొక్కతే పువ్వులే పడబోయి మళ్ళీ పరిగెట్టి కళ్ళి అతడు కాబు కదల్చలేకుండా గట్టిగా పెనవేసుకొన్నది. కాళ్ళతో ఘడి ఘడి తన్ని చేతిబలం కొద్ది కొట్టి, గుప్పిడి బిగించి చేతుల మీదా జబ్బల మీదా గుద్ది నిర్భయంగా పచ్చి బాలింతిని తిన్నేసి ‘ఇష్టం తీరిగ్గా ఏడు’ అంటూ అతడు బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

అతిగాని లేవదీసి మంచంమీద పడుకొక్కబెడుతూ “వాడు ఇంట్లోవున్న కాస్తేపూ అలాగ మాటలని మనస్సు విరిచేస్తావు. అయినా మగవాడిని అంతేసిమాల లంటే పడతాడా? కొడతాడంటే కొట్టడూ” అని గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

కమలకి ఏడుపు రొలేదు. చిన్నప్పటినుండి కష్టాలనే చవిచూచిన తను అత్తవారింట్లో సుఖసంతానమకొంది. పుట్టింటిపరిస్థితుల నించి తప్పించుకొని తాను భర్తకి అతుక్కుపోనాలనుకొంది. కాపగాని కొచ్చిన కొత్తలో వింఘంటేని పనికన్నా ఉన్న కొడ అవకాశంలో అత్తన్ని దగ్గరకు చేర్చుకోవాలని ప్రయత్నించింది. ఆ అనుబంధమూ నాన్ని హిత్యము విర్పడకుండానే తనమనస్సు విరిగిపోయింది. ఎవరికోసం తన ఇంట్లో ఉండండి? తను బతికేం ప్రయోజనం? మల్లె దండలేని స్వామి ఫోటో పోసిగా కనబడింది.

“నెంకలగవనూ రీ నన్ను తీసికొనిపో” అని మనసార దణ్ణం పెట్టుకోవోయింది కమల. పసినాడు కేరీ కేరీ మని గుక్కుపలేకు. వాణి అదాలోకి తీసికొని పాలిమ వాడి మొహం చూసింది. భర్త నవతికే పరాయివాళ్ళ కనుక తన్ను ఆదరంగా చూడలేదు. వీడు తన రక్తం పంచుకొని పుట్టేడు కనుక తనని తప్పక చూస్తాడు అనుకొంది కమల. వాడిబతు నిమగ్నతూ వీడికోసం తను బతికాలి. వాడివల తన కింట్లో నానం ఏర్పడింది. వాళ్ళ నాన్నలాగ కాక వీడు బుద్ధిమంతుడై పెద్దచదువులుగదివి, ఉద్యోగాలు చేసి నూ అమ్మ నన్ను కష్టపడి

ఏయ్ పిల్లా! అలాంటి పిచ్చపిచ్చ నవలలు చదవకపోతేనేం?

శుభంగా ఈ రేడియో వినరాదూ?

చిత్రకాగడు. గాదిరాజు రామకృష్ణంరాజు (గొల్లకీడేగు)

పెంచినది పువ్వుల పెట్టి పూజిస్తాడు. వాడు పెద్దవాడై తనని గౌరవిస్తూ తొండి అంటే లెక్కలేనట్లు. ప్రవర్తిస్తే భర్తకి బుద్ధి వస్తుందనుకొంది కమల.

* * *

భర్తమీద మనస్సు విరిగిపోయిన కమల కొడుకే తానై కళ్ళలో పెట్టుకొని పెంచినది. కాలద్వకంలో పాతికేళ్లు గడచిపోయాయి. కమల కమలమ్మ గారిలాగ మారింది. కొడుకు పెద్దచదువులు చదివి మంచి ఉద్యోగం సంపాదించాడు. గొప్పింటి పిల్లని పెళ్ళి చేసుకొన్నాడు. కాని తండ్రిని లెక్కలేనట్లు చూసి తనని గౌరవించాలనే కమలమ్మ ఆశ తీరకుండానే ఆమె భర్త పరలోకానికి పయనమయ్యాడు.

కోడలు రను కాపరానికి వచ్చిన కొత్తలో తాను పడిన బాధలు జ్ఞాపకంవచ్చి రనుని విపనీ ముట్టుకొనిచ్చేది కాను. ఏ కలత లేకుండా కొడుకు కొడలూ హాయిగా గడ పాలని ఆమె కోరిక. వాళ్ళి నిసిమాలకి పి కోరిక పంపించి తాను ఇంటిపసంతా మీదవేసుకొనేది. వాళ్ళి దయా ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు తాను ఎదుగుగా వెళ్ళడంకూడా వారి సరదాలకి అంతరాయమేమోనని సాగ్యమెనంత వరకూ వంటంటి నుండి ఇవతలికి వచ్చేదే కాను. నారి ఏకాంతానికి భంగం కలుగుతుం దెమోనని తనకి అలవాటు లేకపోయినా పారు

గిళ్ళికి పెతినాల కళ్ళేది. దీనివల ప్రాణ పదంగా పెంచుకొన్న కొడుకుతో ఒక్కొక్క రోజు ఒక్క ముక్కకూడా మాట్లాడే అవకాశం లభించక పోయినా ఆ బాధని అవలీలగా భరించగలిగేది కమలమ్మ. ఆమెకి కాచలసి నది తమలాగ కాక కొడుకు కొడలూ చిలకా గోగువంకల్లాగా కలిసి పోవడం.

కాని కమలమ్మ ఇచ్చిన అలుసుతో కోడలు క్రమంగా నెత్తికెక్కి కూర్చుండి ఆమె భర్త అన్నా అత్తగారన్నా గౌరవం పోయింది. భర్త డబ్బు సంపాదించే మనిషి గానూ, అత్తగారు పనిమనిషి గానూ ఆమె అభిప్రాయపడి నిరక్షయంగా ప్రవర్తించేది. ఈ నిరక్షయ చిన్నతనమనే ఒక్క నలుసు ప్రడితే బాగ్యత తెలుస్తుందని కమలమ్మ సరి పుచ్చుకొంది.

ఒక శుభమహూర్తంలో కమలమ్మకి మనవడు పుట్టేడు. కానీ కోడలిలో తానాశించిన మార్పుమీ కనబడకపోగా ఇంటి బాగ్యతతోపాటు పిలవాడి బాగ్యత కూడా తనమీదనే వేసి కొడుకు కొడలూ విహారాలకి వడుతూ ఉండడం కమలమ్మకి కష్టంగానే అనిపించేది.

చిన్నతనంనుండి ఊపిరి సలపని చాకిరీయే తప్ప మరొక ప్రపంచం ఎదుగని

కమలమ్మకి చుట్టుపక్క ఇల్లాళ్లు తీర్చుకొంటుంటే బయలుదేర తూడంలే తానూ కొన్నాళ్ళి సంతానాన్ని మంచి వారింట పెళ్ళి భగవంతునిసేవ చేసుకోవాలనిపించింది. కొడుకుతో ఈ విషయం ప్రస్తావించాలనుకున్నదామె. ఎప్పుడూ భార్యతో సరసా లాడుతూ గడిపేకొడుకు ఆమెకు ఏకాంతంగా లభించడమే కష్టమైంది. వీలుమానుకొని కమలమ్మ తన మనస్సులోని కోరిక చెప్పకొంది కొడుకుతో.

“నీ ఆలోచనం సరిగ్గాలేదమ్మా. ఈ విషయంలో యాత్రలకి తీటుకోలేవు. పైగా ముప్పు వెల్లిపోతే ఇంట్లో ఎలాగా?”

యాత్రలకి వెళ్ళేందుకు అడ్డువచ్చే అనాలోగ్యం చాకిరికి అడ్డురాగుగాబోలు.

‘నీవు వెల్లిపోతే ఇంట్లో ఎలాగా’ అనడంలో ‘ఈచాకిరి ఎవరు చేస్తారా’ అనే అర్థం గొచరించినదామెకు. ‘ఇంట్లో ఎలాగా’

ఆశాజ్యోతి

■ నేబగులు ‘మాకెలాగా’ అన్నా కొంచెం తృప్తిపడేదేమో! తను ఇంట్లోలేకపోతే పనికికష్టం. అంతేనా? అనిపించి దామెకు.

“అదికొదురా నాయనా. నేనూ పెద్దదాన్ని అయిపోయానా? ఇప్పుడున్న ఓపిక ఇంకకొన్నాళ్ళకి అసలేఉండదు. కనుక ఏదోదేవుడూ దేవతా అని మానుకోవాలా?”

“అఁ. తీర్థయాత్రలకి వెడితేనే దేవుడూ దయ్యమానా. ఇంట్లోనే పూజలుచేసుకో. అంతేకాక ప్రస్తుతం తీర్థయాత్రలంటే ఏరెండుమందలో నీకివ్వాలి. క్రిందటి నేరముకి టిక్కెట్టు మీద కొన్నానా? ఈ నెల బాబుకి తోపుకుబండి కొన్నానా.. ”

కమలమ్మదృష్టి కొడుకునుండి గోడవైపుకి మళ్ళింది. ఎగుగుగా వెంకటాచలమూర్తి బొమ్మ గారికి అల్లల్లాశానోంది. ఆమె నెమ్మదిగా నడిచి వసాం లోకి వెళ్ళిపోయి మంచం మీద నిర్లప్తంగా కూర్చుంది. ఆమె ఆలోచనలు స్థంభించిపోయాయి.

“వెధవా! క్యూటర్ను పారబోస్తున్నానా” అంటూ దబదబా మనవడిని కోడలు బాడెస్తూ ఉంటే వాడు గొల్లొమని నుక్కపట్టడంతో కమలమ్మ ఈలోకంలోకి వచ్చింది. గబగబా వెళ్ళి “వాళ్ళి ఇలాగలే” అంటూ తీసుకొని ఒళ్ళో పడుకోబెట్టుకుని సముదాయిస్తూ నిద్రపోగొట్టింది. నిద్రలో కూడా వెక్కిరిస్తున్నవాడిమీద చెయ్యివేసి అమాయకంగా ఉన్నవాడిమొహం మాస్తూ కమలమ్మ అనుకొంది - వీడు పెరిగి పెద్దవాడై తనని తీర్థయాత్రలని టిక్కి తీసికెడతాడని.

లేదు, నిశ్చయంగా అటుచేయరు !

కాని, చాలా అవధివై గలిగించునట్టి పూర్తిగా నెరిసిన శిరోజాలుగలతలతో జీవితం ఎవరికైనా తరుచు ఆకాశంగముతో విసుగుగానుండును.

విజ్ఞానం, అద్భుతమార్పులను గలిగించిన ఈ నాటి ప్రపంచంలో నెరిసిన శిరోజాలగురించి ఎవ్వరూచింతించనక్కర్లేదు. ఎందుచేతననగా శిరోజాలను నలుపుచేయునట్టి దివ్యమైన తల సూపే “లోపు” అతి సురక్షితంగాను, అతి త్వరితంగాను మీ శిరోజాలను యావనవంత మొనర్చే సాధన. “లోపు” యొక్క మనోహరమైన పరిమళం అక్షలాది జనులకు ప్రీతిపది. అందుచేతనే శిరోజాలను నలుపుచేసే తదితర సాధనలన్నింటిలో అది ప్రాముఖ్యతగా అగ్రస్థానమును పొందియున్నది.

పొగమగ నుండుదకు

దాని తల దువ్వకోంది

పోరపిత్తెలు: ఎమ్. ఎమ్. భింభట్ వాలా అహమదాబాద్ 1, తరక దేశం
పిత్తెలు: సి. నరేంద్రమ్ అండ్ కో. బొంబాయి-2.

ఎంద్రం ఎంబల్ల మిసర్లు బలభాయ్ & కంపెనీ. బుర్రాం. ఎంబుటి ఎవ...
మిసర్లు ఎం. ఎం. భింభట్ వాలా అహమదాబాద్ వారిని సంప్రదించండి. శ్రీకాకుళి ప్రాజెక్టు : శ్రీకృష్ణ మెడికల్ & జనరల్ స్టోర్స్, పాలచెట్టు రోడ్, శ్రీకాకుళం.

సినిమా

తెలుగు తెరకు సరికొత్తకానుక 'చివరకు మిగిలేది'

క్రథలో, కథనంలో, సాంకేతిక పధ్ధాలో, సంగీతంలో, తారాగణంలో - ఈ పంచ శిల్పాల్లో కొంత కొత్త పుంత త్రొక్కినట్లేదు పై బండగా నడిచే చిత్రం మంచి తారావారి "చివరకు మిగిలేది".

ఈ చిత్రాన్ని నవంబరు 22న తేదీన విజయవాడలోని ప్రతికా ప్రతినిధులకు చూపారు "దీని జలేజాయ్" అనే బెంగాలీ చిత్రం దీనికి మాతృక.

మానసిక వ్యాధుల చిత్రాలయ్యాన్ని నిర్వహిస్తున్న ఒక డాక్టర్ (ప్రభాకరరాజ్) తన వద్ద పనిచేస్తున్న పద్మ (సావిత్రి) అనే నర్సును విదేశాలకు పంపి ఆధునిక చికిత్సా పద్ధతులలో శిక్షణ గలిపిస్తాడు తిరిగి వచ్చిన తరువాత, ఆమె తాను సేర్వకొనివచ్చిన చికిత్సా విధానాలను భాస్కర్ (కాంతారావు) అనే రోగి పై ప్రయోగించి, అతనికి మానసిక స్వాస్థ్యం కలిగిస్తుంది చికిత్సా కాలంలోనే పద్మ, భాస్కర్ సన్నిహితులు కావటం, వారి పరిచయం, ప్రణయంగా మారటం జరగుతుంది డాక్టర్కు ఈ విషయం మాచాయగా తెలుసుంది పద్మకు వృత్తి ధర్మాన్ని గుర్తు చేసి, భాస్కర్ పై ఆమె చూపిన ఆదరాభివానాలు చికిత్సా విధానాన్ని అనుసరించి చేయవలసివచ్చిన అభినయ విశేషాలు మాత్రమేనని చెబుతాడు తను చేసింది అభినయం కాదనీ, భాస్కర్కు తనకు మృగ నిజమైన ప్రేమబంధం ఎర్పడందనీ ఆమె చెప్పలేకపోతుంది భాస్కర్ చాటుగాఉండి, వీరిద్దరి సంభాషణ వింటాడు పద్మ, డాక్టరు మాలకు ఎదురు చెప్పకపోవటంతో, తన యందు ఆమె ప్రపరన అంతా నటించే భాస్కర్ నమ్ముతాడు చికిత్సాలయం విడిచి వెళ్లిన కొంతకాలానికి వేరొకరితో అతని వివాహం నిశ్చయం అవుతుంది భాస్కర్ స్వయంగావచ్చి పద్మకు శుభలేఖ అందజేస్తాడు అంతవరకు భాస్కర్ మిగిలే ప్రాణాలన్నీ నిలుపుకున్న పద్మ ఆకాశాధారుల ఒక్క ప్రేమను కూలిపోతాయి ఆ భాధ

నంతటిని మనస్సులో మటు బెట్టుకొని, ఆస్పత్రిలో తన విధులను యధాప్రకారం నిర్వహిస్తూఉంటుంది ఈ కథ ఇలా ఉండగా వేరొకవంక ప్రకాశరావు (బాలయ్య) అనే యువకుడు లక్ష్మి (శోభ) అనే గాయకురాలిని ప్రేమించి, ఆమెచేత అవసారింపబడుతాడు అతని మనస్సు పొడిపుతుంది ఆస్పత్రిలో చేర తాడు డాక్టర్, ఈ కేసునుకూడా పద్మకే అప్పగించా లనుకుంటాడు వెనుకటి అనుభవం తానుకు వచ్చి ఇంకా ఆరనందు వల్ల ఆమె అంగీకరించలేకపోతుంది చికిత్సా విధానాన్ని అనుసరించి చేయవలసిన అభినయం తనవల్ల కానివని అని డాక్టర్కు విక్కచ్చిగా చెబుతుంది అయి తేలికాగి పరివ్రతి వానాటికి దిగజారి, ప్రాణానికే ముప్పు ఏర్పడిందని తెలుసుకున్నాక, ఆమె తన నిర్ణయం మార్చుకుంటుంది పద్మ, భాస్కర్తో తాను గడిపిన మధురక్షణ

లను స్మరించుకుంటూ, ప్రకాశరావుకు చేయవలసిన సవరణలు చేసుంది అతను క్రమేణా కోలుకుంటాడు ఆమె ఆదరాభివానాలు తనయందు ఆమెకుగల ప్రేమకు చిహ్నాలని అతడు అవగాహనతాడు అతని మనస్సును నొప్పించడానికి ఇష్టంలేక పద్మ ఆ అవగాహను లొలగించదు ప్రకాశరావు పద్మను విడిచి ఉండలేని స్థితికి వస్తాడు ఈ నూతన పరిణామంవల్ల ఆమె హృదయంలో అడ్డూతంగాఉన్న అగ్ని పర్వతాలు బ్రద్దలవుతాయి ఆమె త్వస్థులైపోతుంది ఎవరి ప్రేమకోసం తనజీవితం అర్పించి చేసిందో, ఆమెకూడా చివరికి వారిలో ఒకరుక అవుతుంది

మంజీరా సరిష్టవాదు తమ చిత్రానికి ఇలాంటి ఇతివృత్తాన్ని ఎన్నుకోటం తెలుగు తెరకు కొత్త ఆదీనుంచి తుగివరకు పిచ్చి ఆస్పత్రి వాతావరణంలో నడిచిన ఈ కథను ప్రేక్షకులకు జానుపప కలుగని విధంగా తెరకెక్కించటం లేలేయిన పనికాదు అయినా సాహసించి ఇందుకు పూనుకున్న యువదర్శకుడు శ్రీ రామినిడు చాలావరకు కృత్యోత్కృలయ్యారనే చెప్పాలి కథా సంవిధానంలో ఒకటి రెండు లోపాలు కనిపిస్తున్నాయి వైద్యుడేగాని, వర్సేగాని, వృత్తి ధర్మాన్ని

మంజీరావారి 'చివరకు మిగిలేది'లో చదలవాడ, బాలయ్య, ధమ్మశారెడ్డి.

బొమ్మ

మద్రాసులో నవంబరు 18 నుండి 25 వరకు పశ్చిమజర్మనీ చలన చిత్రోత్సవాలు జరిగాయి. “ఈ చిత్రాలనుండి మనం నేర్చుకోవలసింది ఎంతైనా ఉంది” అన్నారు ఒక సినీమనీషి.

బొరుసు

“బొరుసు బాగౌండు మ్యూజిక్ బిటు చాలా మంచిది ఉన్నాయి. మనకి చాలా పనికొస్తాయి” అన్నాడొక సంగీతి సంపాకుడు; ‘మ్యూజిక్ బిటి కథలో ఎల్ హాకీము పదహారణాల తెలుగు కథలా ఉంది. ఒక్క ప్రేం మార్పుకుండా తెలుగులో డైరెక్ట్ గా తీసేసుకోవచ్చు, అన్నాడొక దర్శకుడూ, నిర్మాత.

బొమ్మ

“జర్మన్ తారలు ఏకకాలంలో రెండు పిక్చర్లకుమించి నటించారు. అంగువల వారు వేసున్న వేషంమీద, ఆయొక్క కథమీదా ఏకాగ్రత చెబుదు” అన్నారు ఒకాయన మనతారలకేసి కోరగా చూసి

బొరుసు

“మె డియర్ వెంకటేశం! మేక నోట్! మేక నోట్ ఎట్ వన్స్! రేపు మనం జర్మనీ వెళ్ళినపుడు ఈ పాయింటుమీద లెక్కరు దంచి వాళ్ళు మనవాళ్ళ దగ్గర నేర్చుకోవలసింది యంతైనా ఉందని చెప్పాము. ఇండియన్ స్టార్స్ పడేసి పిక్చర్ లో ఉన్నా కాస్తాం ప్రేమనలో పిళ్ళితరవాతే యవరె నా. ఏగోజున పూటెంకుకొచ్చినా పదకొండేటికొచ్చి పన్నెండున్నరకలా నెలిపాతారు. బుర్రని ఏమాత్రం శ్రమపెట్టరుగదా” అన్నారు గిరిశం.

బొమ్మ

భారతీయ చిత్రాలను వాణిజ్యస్థాయిని యూరప్ లో ప్రదర్శించడానికిగాను రాంకో ఫలిం కం పెసిడ్వోరా విర్సెల్లు జరుగుతున్నట్లు కేంద్రప్రభుత్వ ప్రతినిధి ఒకరు గతవారం వెల్లడించారు.

బొరుసు

వార్షింగులేకుండా ఇలాటిపన్లు చెయ్యడం సబబుకాదు. ఇంకా నయం అమెరికాలోకూడా ఇలాటి ఎగ్రిమెంటు రాసుకోలేదు. వాళ్ళ కథలూ, వాళ్ళ సీనులూ, వాళ్ళ పాటలూ గట్టా వాళ్ళ కే పట్టిగల్గి అమృతాపిలే ఏం బావుంటుంది. వెంటనే లీగర్ ఎడ్వైయ

విస్మరించి, తమ సేవలను అందుకునే రోగుల యందు రాగద్వేషాలు పెంచుకోటం సాధారణంగా జరుగదు. ఈ విషయం తెలుసుకోటానికి మన స్వల్ప శాస్త్రంతో గాని, లేక దానిలో వున్న ప్రత్యేక చికిత్సవిధానాలతో గాని పరిచయం అవవసరం. చికిత్స ప్రభావంవల రోగి నర్తనం ప్రేమించే అవకాశం వున్నా, నర్తన అతనిని ప్రేమించే అవకాశం కనిపించదు. కారణం ఆమె అనుసరిస్తున్నది వృత్తి ధర్మం. తాను చేసే పని, లక్ష్యం అమెకు తెలుసు. అయినా ఆమె రోగిని ప్రేమించిందంటే తన వృత్తిధర్మాన్ని విస్మరించిందన్నమాట. మానవ సహజమయిన వాంఛలకు, వృత్తి ధర్మానికి మధ్య సంఘర్షణ ఏర్పడి, వాంఛలది వైచేయ్యి అయిందని అర్థం చేసుకోవాలి. భాస్కర్ ను

జర నుకూడా వేసుకోవాలి ఎంకుకయినా మంచిది అన్నాడు బొంబాయిసినిమాలంటే అవేక్షణన్న ఒక పెద్దమనిషి.

బొమ్మ

హాలీవుడ్ చిత్రాలు అమెరికన్ల నిజజీవితాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నాయని అనుకోవడం పొరబాటు అని అమెరికన్ ప్రతినిధి ఒకరు హెచ్చరించారు.

బొరుసు

ఈముక్కమా విమర్శకులకు కాస్త గట్టిగా బెదిలేమంచిది. వాళ్ళ ప్రమానం బొంబాయి పిక్చర్ల అమెరికన్ థియేటర్లలో ఉండి జీవితాన్నే చూపిస్తున్నాయంటున్నారు. ఆపని హాలీవుడ్ చిత్రాలకే చాలాకానపుడు అందులో శిశువులుమటుకే తీసుకునే మామమటుకు చేతనవుతుందా అన్నాడు ఒక బొంబాయి సినీవాలా

బొమ్మ

సమకాలిక భారతీయ జీవితాన్ని ఇక్కడి నిజమైన సమస్యలను చూపిస్తూ మీరు చిత్రాలంటే నేటి యూరప్ లో తప్పకుండా ప్రజల ఆదరణ పొందుతాయి. వ్యాపారరీత్యా ఘనవిజయం సాధిస్తాయి అన్నారు బ్రిటన్ నించిన చైన ఒక ఫలిం ప్రతినిధి.

బొరుసు

ఆయన చెప్పినపని చేసే మన పిక్చర్లు ఇంగ్లాండులో హిట్ లవుతే కావచ్చుగాని ఇండియాలో పనికిరావు. మనవాళ్ళ కిలాటివి నచ్చవు. అన్నాడొక బాక్సాఫీసు నూత్రాధారిటీ.

బొమ్మ

మనతారలు ఎంతసేపూ కారలో తిగుకుతూ జనానికి భయపడుతూ ఉంటారు. వాళ్ళ జనంలో కలిసిపోయి తిరిగి కష్టసుఖాలు చూడకుండా సామాన్యుల జీవితాలను ఎలా తెలుసుకుంటారు. సామాన్యుడిలా ఎలా సహజంగా నటిస్తారు? అన్నారు బల్ రౌజ్ సామ్సన్.

బొరుసు

మనతారలు కష్టపడి అంతిపనీ చేసేమటుకు ఏమీ లాభంకీ మన చిత్రాలలో కథలు “సామాన్యమైనవి” కావే! అవన్నీ అసహజంగా ఉండగా వీళ్ళ నటనను మన సహజమేలే వింబాంపుంటుంది గనకా. ముందర కథిగలిచి రచ్చకెక్కుడం మంచిది అన్నాడొక ఫలిం విమర్శకుడు.

కానుకలు

ప్రేమించినప్పుడుగాని, తరువాత ప్రకాశరావుకు సపర్యలు చేస్తున్నప్పుడుగాని, పద్యంలో ఈ విషయమున సంఘర్షణ కలిగినట్లు చిత్రంస్ఫురింప చేయలేదు ఆసలుఈసంఘర్షణ మావన ప్రాయంగానై నా లేకపోయినప్పుడు చిత్రానికి పిచ్చి ఆస్పత్రి వాతావరణమే అక్కరలేదు. ఏ వాతావరణమునా ఫరవాలేదు. కాని అప్పుడు కథకు ప్రత్యేకత ఏమీ కనిపించదు. ఇవ్వరబ్బాయిలు ఒక అమ్మాయి ప్రేమ గాథగా మిగిలిపోతుంది.

ఈచిత్రంలో నటనలులంతా ఉత్తమంగా నటించారు. పద్మగా సావిత్రి నటన ఉన్నత

శిఖరాలను అంగుకున్నది. కాంతారావు, బాలయ్య ప్రతిభాబంతిమైన నటన ప్రదర్శించారు. కొండలపాత్రధారి రమణారెడ్డి చక్కని హాస్యాన్ని పోషించారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, చిత్రంలో ఏ మూల వెదకినా అశ్శీలంగా వున్న సన్నివేశం గాని, ముతక సంభాషణలు గాని కనిపించవు. ఇందుకు రచయిత శ్రీ పిచ్చేశ్వరరావు, దర్శకుడు అభినందనీయులు శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణ శాస్త్రి గారి పాటలకు, శ్రీ అశ్వత్థామ వినులకు ఎందైన బాణీలు కట్టారు. శిష్టగ్రహణం, ఛాయాగ్రహణం నిర్దుష్టంగా వున్నాయి తెలుగు తెరకు సరికొత్త కొనుక “చివరకు మిగిలేది”. నిర్మాత శ్రీ పురుషోత్తమ రెడ్డి అంభినందనీయును.

అంజలిపిక్చర్స్ వారి 'మూలానుబంధం'లో అభినేత్రి అంజలిదేవి.

సంక్రాంతికానుకలు

సంక్రాంతి కానుకల విడుదలకు సన్నాహాలు ఆరంభమయ్యాయి. దేశంలో చాలాటిలాగే ఫిలిం 'పాలం'లో రూపాయల పంట కోసి నూర్చుందుకు కూడా ఇటీవలుకు అందువల్ల ఈ విషయంలో పోటీలు తప్పవు. ఫిలిం పరిశ్రమ పరిమాణం బాగా పెరిగినందువల్ల, నెగ్గళ్ళు అటూ ఇటూ కూడా ఇంకో చిత్రం లేకుండా పిలుచేసుకొని ఒక చిత్రం విడుదల చేసే సగుపాయాలు ఇక మిగిలవు. చారానికో చిత్రం వస్తూనే వుంటుంది. కిందటి సంక్రాంతిలో గెండు మూడు కోట్ల వేదాల్లో మూడు నాలుగు భారీ చిత్రాలు పంపి ప్రేక్షకులను తాలోపేదో తేల్చువలసిందని మొహమాట పెట్టకుండా వుండాలని ఈమాటు కొంత జాగ్రత్త పడుతున్నారు. అయినా పండుగ వేళకి పోటీలన్నీ వుండవచ్చుననే ఇప్పటి వార్తలు తెలుసున్నాయి. చారం పదికోట్లలో నిర్మయాలూ మారినా మారవచ్చు ననుపింటున్నాయి. ముమ్మరంగా యుద్ధం జరగడం రివాల్యూషనరీ చిత్ర ప్రదర్శన రంగంలోనే సర

బాట్లకు కృషి జరుగుతున్నందువల్ల తెలుగు సినిమా సీమలో అపారీట్ల బాట్లు తప్పక సాధ్య పడతాయనీ, సంక్రాంతికి విడుదల చేయాలని చాలాకాలం క్రితమే నిర్ణయించి నిర్ణీత కార్యక్రమం ప్రకారం పనిచేస్తున్న చిత్రాలు మందరా, తరువాతివి తరువాత వచ్చి ప్రేక్షకుల క్రమ తగ్గిస్తాయనీ ఆశిస్తున్నారు.

డిసెంబరు

సంక్రాంతి కానుకలుగా పరిగణించ తగ్గ చిత్రాలు ఈ నెలలోనే ఆరంభం అవుతున్నాయి. ఇప్పటికే తెలిసిన కార్యక్రమం ప్రకారం డిసెంబరు 7 న అంజలివారి సాంఘికం 'బుజానుబంధం' వస్తుంది. ఒకవారం తరువాత సంగీతా (ఇంటిగుట్ట) ప్రాడక్స్ ను వారి 'మామకు తగ్గ అల్లుడు', డిసెంబరు 21న ప్రగతి అర్బన్ వారి 'మా బాబు' విడుదల కావాలి. రెండోవారంలోనే బహుళా అనువాద చిత్రం 'వీరసామ్రాజ్యం' రావచ్చు.

బుజానుబంధంలో నాయికా నాయకులు అంజలిదేవి, నాగేశ్వరరావు, దర్శకుడు

వేదాంతం రాఘవయ్య రచయిత ఆ.లేయ. సంగీత దర్శకుడు, నిర్మాత ఆదిసారాయణ రావు.

సంగీతా వారి చిత్రంలో ముఖ్య పాత్రను కలంగి నిర్వహిస్తున్నారు బహుళ జనాదరణ గొందిన హాస్య ప్రధాన చిత్రం 'పక్కింటి అమ్మాయి' తరువాత కలంగి హీరోగా నటించిన చిత్రం ఇదే. ఈ చిత్రానికి వేదాంతం రాఘవయ్యగారే దర్శకులు. రచయిత సదాశివబ్రహ్మం సంగీతం ఎం ఎన్ ప్రకాష్ సమకూర్చారు.

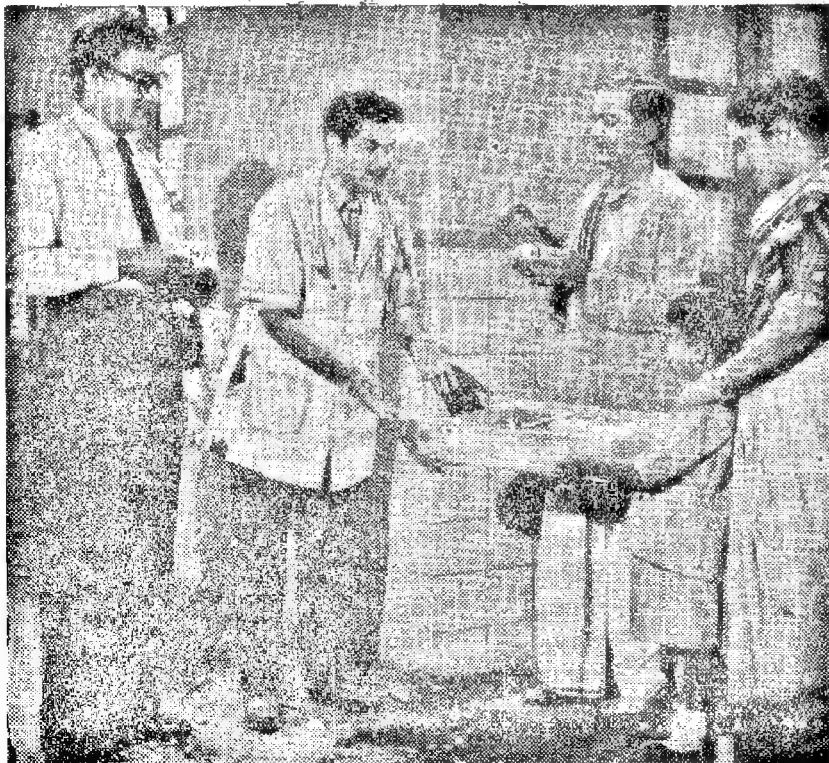
ప్రగతి అర్బన్ వారి 'మా బాబు' ఖూటింగ్ మొన్ననే పూర్తి అయింది. కుది మెరుగులు దిడుతున్నారు. 'చిరాగ్ కహ్లావన్' కహ్లావన్ హిందీ చిత్ర కథ ఆధారంగా తీస్తున్న ఈ చిత్రానికి తాతీసేని (ఇల్లరికం) ప్రకారం దర్శకుడు నాగేశ్వరరావు, సావిత్రి, కలంగి, ఎం ఎన్. రజరి, ఎం సోజ, కన్నాంబ, మిక్కిలీ సేని మొదలగువారు పాల్గొన్నారు. రచయిత సముద్రాల జానియర్.

జనవరి

జనవరి నెల నేడనల్ ఆర్టి థియేటర్స్ వారి భారీ పారాడీకం "సీతారామ కల్యాణం" చిత్రంతో ఆరంభమవుతుంది. రామాయణ కథ హాస్య, పారోక్షిక ప్రధాన భూమి బహుళంగా నేరించి మూడు చిత్రాలుగా నిర్మించాలన్న బృహత్పథకం ప్రథమ భాగమే ఈ చిత్రమే. ఇందులో రవణ బ్రహ్మ ఉదంతాన్ని విభులుగా చర్చించడం జరిగిందనీ నిర్మాత ఎన్. క్రిష్ణమూర్తి చెప్పారు. రామణి భూమి కమిన్ టి రమారావు నిర్వహించారమండోదరి సరోజాదేవి రాముడుగా పారసాఫ్ నటిస్తున్నాడు. విశ్వామిత్రుడు గుమ్మడి దశరథ, జనక మహారాజులు నాగయ్య, మిక్కిలీసేని పరశురాముడు కె.వి.ఎస్. తర్క ఈ చిత్రానికి కథ, మాటలు పాటలు సముద్రాల రాఘవాచార్య వారారు. సంగీత దర్శకుడు గాలిపెంచు (బాలరాజు) నరసింహారావు చక్కని తెలుగు సంగీతం సమకూర్చినవారిలో ముందు కిందటి దశకంలో పేరు గడించిన గాలిపెంచు ఇందులో చాలా మంచి సంగీతం వినిపించగలరని విన్నవారన్నారు. ఈ చిత్రంలో రావణ వీణావాదన ఘంటం ఒకటి విశిష్టంగా ఉంటుంది. వీణకళిఖామణి ఈమని శంకర శాస్త్రిగారు అక్కడ సమ్మాహనకరంగా తానెం వాయిచారు.

'సీతారామ కల్యాణం' ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు రవికాంత్ ఇంగుల్. 'మాయా ఛాయాగ్రహణ' శిల్పంలో ఎన్నతగ్గ ప్రయోగాలు చేసి చిత్రాన్ని అత్యంత దర్శనీయంగా తీశాడని తెలుస్తోంది.

* * * ఈ చిత్రం విడుదల కావడం తోనే

ప్రగతి అర్బన్ ప్రాడక్స్ వారి 'మా బాబు'లో నాగేశ్వరరావు, గుమ్మడి మొదలైనవారు.

అన్నపూర్ణావారి ఆరవచిత్రంలో సావిత్రి, నాగేశ్వరరావు.

రెండవ భాగం-రాముడి వన నా సంగతి రావణవధువరకు.- ఆరంభిస్తామని త్రివి కమ రావు చెప్పారు. అందులో రామరావణ యుద్ధం రెండూ రామరావు నిర్వహిస్తాడు. ఇంచుమించుగా దానితోపాటే 'సరే బ కావలి' జానపద చిత్రనిర్మాణం కూడా ప్రారంభిస్తారు.

దీనితరువాత, జనవరి 9వ తారీఖున ఆగ్రా శ్రీశ్రీ తారాగణంలో, విజయత్రయ సాధకులు అన్నపూర్ణ (వంగరాముడు, తోడికోడలు, మాంగల్యబలం) పిక్చర్స్ వారు నిర్మిస్తున్న సాంఘికం.

దీనికి 'సుఖదుఃఖాలు' అని నామకరణం చేశారు.

నాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్య, సావిత్రి, రంగారావు, నూర్యకొంతిం, రేలంగి, రాజసుబ్బా చిన, సంగయ్య మొదలగువారంతా ఇంచుగా పాల్గొన్నారు. రచయిత ఆలేయ, సంగీత దర్శకుడు: పెండ్యాల. పాటలు: శ్రీ శ్రీ, కొన రాజు రాఘవయ్య వ్రాశారు. దర్శకుడు ఆదుర్తి సుబ్బారావు. నిర్మాత డి. మధు సూరిరావు. గత వారం రాజసుబ్బాచిన, బృందం స్వత్యాన్ని తీసి నాగేశ్వరరావుతో ఒక ప్రబంధం చిత్రించి రెంటిని మనోహరంగా మేళవించాడు.

జనవరి 14 న శ్రీ రాజరాజేశ్వరివారి పౌరాణికం "ఉపా పరిణయం" విడుదల కాగలదని తెలుస్తోంది. జమున, కన్నాంబ, సూర్యకళ,

వివాహమారి, మోహన్, కాంతారావు, ఎన్. వి. రంగారావు, రేలంగి, కళ్యాణరామయ్య, కె. వి. ఎస్. శర్మ, మారిబాబు, పేకేటి, నల్లరామ్మూర్తి, సీతారాం, రాజనాల, మిక్కిలివేని నటించారు. రచయిత సదాశివబ్రహ్మం. సంగీతదర్శకుడు పాలూరి హనుమంతరావు. ఛాయాగ్రహణం లక్ష్మీనాథ్ గోరే. దర్శకుడు కె. వి. నాగభూషణం.

తేదీ విషయం కాలేసుగాని ఆర్. ఆర్. పిక్చర్స్ వారి సాంఘికంకూడా ఈ శ్రేణికి విడుదల కాగలదని తెలుస్తోంది. రామారావు, జగ్గయ్య, బి. ఎగోబాచేవి, రమణారెడ్డి ప్రభృతులు పాల్గొంటున్న ఈ చిత్రానికి వి. ఎస్. రెడ్డి, దర్శకుడు రచయిత ఆలేయ.

ఫిలిం ఫె రి

ఒకటి రెండు వారాలలో విడుదలవుతున్నాయి. ఒకటి రెండు చిత్రాలు బహుశా- ఉపాపరిణయం, ఆర్. ఆర్. పిక్చర్స్ వారి చిత్రం జనవరి నెలఖరకు గాని ఫిబ్రవరి తొలివారానికి గాని రాగలవనుకుంటున్నాడు. ఫిబ్రవరిలో విడుదలవుతున్నాయి. చివరి రెండు చిత్రాలు: ప్రసాద్ ఆర్. పిక్చర్స్ (ఇల్లరికం) వారి సాంఘికం. నాగేశ్వరరావు, కృష్ణమూర్తి నటించే దర్శకుడు ప్రత్యేకాత్మ. సంగీతం రాజేశ్వరరావు. రెండవది మహేంద్రవారి 'కృష్ణ ప్రేమ' జమున, ఎస్. తరలక్ష్మి, బాలయ్య, సుమ్మడి మొదలగువారు నటిస్తున్నారు.

దర్శకుడు ఆదుర్తి సుబ్బారావు. నిర్మాణం నూరింట 90 పాస్ పూర్తి అయిపోయింది.

చాలాకాలంగా నిర్మాణంలో ఉండి ఇప్పుడు పూర్తి కావనున్న గీతా పిక్చర్స్ వారి 'ఋశ్యశృంగ' కూడా ఫిబ్రవరిలోనే రావచ్చునని తెలుస్తోంది. నిర్మాత శేషచలం ఆవాగోగ్యంవల్ల ఆగిపోయిన కార్త్యక్రమం ఇప్పుడు తిరిగి చురుకుగా పాగుతోంది. ముక్కామల కృష్ణమూర్తి దర్శకత్వం రూపొందుతున్న ఈ చిత్రంలో ముఖ్య పాత్రను చూరే నాథ్ నిర్వహిస్తున్నాడు. సుమ్మడి, రాజసుబ్బాచిన ఇతరముఖ్యనటులు. ఈ చిత్రం తిమిళంలో కూడా రియూరవుతోంది.

శ్రీ శ్రీనివాసా ప్రొడక్షన్స్ వారి 'టైగర్ రాముడు' రెండు రీలకు తయారైంది. రామారావు, రాజసుబ్బాచిన, రంగారావు, రేలంగి నటిస్తున్నారు. రచయిత సముద్రాల జూనియర్. సంగీతం ఘంటసాల. దర్శకత్వం పి. ఎస్. రావు నిర్వహిస్తున్నారు. నిర్మాతలు పంతుల చిన్నారావు, వడ్డీ శ్రీరాములు.

మైదరాబాద్ (జల్సారాయం) మహీష్ వారి కొత్త చిత్రానికి కూడా పి. ఎస్. రావు గారే దర్శకుడు. జగ్గయ్య, జమున, ముఖ్య నటులు. రచయిత సదాశివబ్రహ్మం.

నారసింహ లేహ్యం

అంగారకులతో చేరినది మేహము, 9కాక, నివృత్తవ వరైరా హరించి బలము రక్షవృద్ధి కలిగించును. 20లు దర్శింపు 3-8-0 పోస్టేజీ రు. 1-1-0

సి. పి. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం. తెలంగాణ (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

సినిమానటులు

మీ గురించి కొందరు గాచెరి, నెలకు మంచి ఆదాయం పొందవలెననుచో సెజ్ మాకు వ్రాయండి. ఉత్తర ప్రదేశ్ లోని కొందరు సినిమానటులు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయవలెను. BOMBAY FILM SERVICE (A.M.W.) PHAGWARA (N.R.)

RATNAM'S N-OIL

అంగవస్త్రములు బలహీనత చెంది, చిన్న చిన్న చీలికలు కలిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి పొఖ్యమును కోల్పోయియుండు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10 లు ■ పి. 1-4-0 కేవలసినవాడు ముంగుగా 1-4-0 పంపేది. ఇంగులో స్పెషల్ రకం అర్జింటునునుండు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్. రత్నం నర్సీ, (Estd 1904) మలక పేటజిల్లాలోని, ఆంధ్రప్రదేశ్ నాగర్ జిల్లా, హైదరాబాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

మీ యిష్టం వచ్చినది తిండి

హ్యూటెట్స్

మిక్చర్

కోజనానంతరం కలిగే కడుపు నొప్పిని పూర్తిగా పోగొడుతుంది

(వి.జె. హ్యూటెట్ & సన్ (ఇండియా)

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

86/A, వై విజయ నాయక్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-3

IWT CJH 1128

బొంబాయిటాకీ టూకీ వార్తలు

మొగలే ఆజం లో మార్పులు

దర్శకుడు కె. అసిఫ్, తాను తీసిన చారిత్రిక "చారిత్రిక" చిత్రం 'మొగలే ఆజం' విడుదల అయిన ఇన్నాళ్ళకు సవరణలు తెలపెట్టినట్లు తెలిసింది. కథాంతం, అనార్కలీ చిత్రవధాంతం కాకుండా, "అనార్కలీ కథాంతం"గా చేసిన మార్పుని జనం కూడా హరించలేదట. కొత్తలో, ఈ చిత్రము పేర్ గిట్టినవాళ్లు—ప్రతికలవాళ్లు అడిపోసుకున్నారని కిసి నా చిత్రంలో ముగింపు చారిత్రికంగా, అనర్థం అని ఋజువు చేసిన వారికి చాలా డబ్బు బహుమతి ఇస్తానని ఆయన అనడం జరిగిందంటారు.

కొత్త బాట

ఆయితే, అసలు అనార్కలీ కథకే చారిత్రికంగా విమంతుల ఆధారం ఉందిట అని కొందరు అడిగారు. అది లేనపుడు అంగులో మార్పులకు నిజాయితీ ఎక్కడ తెస్తారన్నారు. అంగవల్ల సవాలు లేని పోవడం జరిగింది ఇప్పుడు ప్రజలకు, ఈ ముగింపు ఇంపుగా లేదని, అనార్కలీ అమర గాథపట్ల ఉన్న గౌరవం, ప్రేమ ఈ మార్పుతో అడుగుంటి పోతున్నాయనీ విమర్శలు వచ్చాయట. అంగవల్ల ఇప్పుడు ఉచిత మైన మార్పులు చేయడం చివట్లు ఒక సినిమా ప్రతిక వల్ల డించింది.

కొత్త పాట

వీటితోపాటు ఈ చిత్రంలోని మధుమధురమైన పాటలలో గుచ్చి కేసుగా ఉందని పించుకున్న మొహబ్బత్ జిందాబాద్ (రఫీ) తీసేసి ఆ సాసంలో 'హామే కామ్' తుంసే మొహబ్బత్ సహా తీ అనే మరో పాటని ప్రవేశ పెడుతున్నారు. ఈ పాటను లతా పాడిందనీ ఇది బహుళ జనాదరణ పొందగలదనీ విన్నవారు అంటున్నారు.

ఫిలిం జర్నలిస్టుల బహుమతులు

బొంబాయి ఫిలిం ప్రతికారచయితల సమితి 1959 లో విడుదల అయిన చిత్రాలలో ఉత్తమ చిత్రంగా బిమల్ రాయ్ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'సుజాత'ను ఎన్నిక చేసింది. వివిధ శాఖలలో వీరు ఉత్తమ ప్రమాణాలు అందుకొన్నగా ఎన్నిక చేసి ఇస్తున్న 18 బహుమతులలోను 'సుజాత' చిత్రం ఆరింటిని సంపాదించింది. ద్వితీయ శ్రేణిలో ఎల్. బి. ఫిలింస్ వారి 'అనాడీ' రెండవ బహుమతులు అందుకొంది. ఈ సంవత్సరం ఉత్తమ సంగీతదర్శకుడుగా వసంత్ శెకాయ్ (గూంజ్ ఉరీ శివనాయి) ఎన్నిక అయ్యారు. గత సంవత్సరం ఈ బహు

మతి సువర్ణ సుందరి సంగీత దర్శకుడు ఆదినారాయణరావుకు లభించిందన్న విషయం విదితమే.

వివరాలు

బహుమతి వివరాలు: 'సుజాత'కు వచ్చిన ఆరు బహుమతులు—ఉత్తమ చిత్రం, కథ (సుబ్బాస్ ఫూల్), దర్శకత్వం (బిమల్ రాయ్), నటి (నూతన్), గాయకుడు (తలత్), శబ్దగూణం (ఎం. నూరత్ వాలా). అనాడీ—ఉత్తమ నటుడు (రాజ్ కపూర్) సహాయ నటి (లలితా పావర్), పాటలు (శైలేంద్ర, హన్స్ శైపురి), మాటలు (ఇందర్ రాజ్ ఆనంద్), కూర్పు (హృషీ కేశ్ ముఖర్జీ)

ఉత్తమ సంగీతదర్శకుడు వసంత్ శెకాయ్. గాయని లతామంగేష్కర్, (గూంజ్ ఉరీ శివనాయి).

కాగజ్ కే ఫూల్ చిత్రంలో కళాదర్శకత్వం (అచిల్ కర్), చాయాగ్రహణం (వి. కె. మూర్తి), బహుమతులం గుకొన్నాయి. సహాయనటుడుగా మన్ మోహన కృష్ణ (ధూల్ కా ఫూల్) ఎన్నిక అయ్యారు. సవరంగ చిత్రం నృత్యదర్శకుడు శ్యామ్ ఒక బహుమతి నంగుకొన్నాడు.

ఉత్తమ విదేశీయ చిత్రంగా చాప్లిన్ చిత్రం 'లెవెల్ ట్' ను ఎన్నిక చేశారు బొంబాయి మేయరు శ్రీ వి. ఎన్ శెకాయి గతవారం బహుమతులు పంచిపెట్టారు.

చలనచిత్రోత్సవం

వచ్చేవారం బొంబాయిలో ఆఫ్రీకా ఆసియా కేశాల చలనచిత్రోత్సవం జరుగుతోంది ఆసియా ఆఫ్రీకా స్నేహసద్యాపాలు పెంపొందించడం లక్ష్యంగా జరుగుతున్న మహాసభల నందర్బంగా ఈ ఉత్సవం, లలిత కళాప్రదర్శనం ఏర్పాటు అయ్యాయి. ఉత్సవంలో కథాచిత్రాలు, డాక్యుమెంటరీలూ కూడా ప్రదర్శిస్తారు.

హరివంశము

(45 ■ పేజీ తరువాయి)

పెనకున అంటావు. అయితే వీరిలో రోషమాత్సర్యాలు పెరగక ముంకే పోగను ఆపించు, పసదనం ఇచ్చి మాన్పించు. నీవు నిర్ణయించిన ప్రాశ్నికులు అకాతకులు కాదు. పరమభీరువులకువలె కన్పిస్తున్నారు. కాదో ఈ నియమాన్ని, ఈ అసమమల యుధాన్ని వాళ్ళు ఎప్పుడో ఆపివుండే వాళ్ళు. మల్లయుద్ధంలో బాలరతో బాలరను, వృద్ధులతో వృద్ధులను, బలియరతో బలియరను పోరించడం తగవు. కత్తొంతరధర్మాల్లేమీ స్పష్టంగా నిర్ణయం అయివున్నాయి. ఇక్కడ నీయీ ప్రాశ్నికులు, నీవు, ఆ ధర్మాల్లను పాటించడం లేదు. ఇప్పటికీ నీవు చాలా పాపాలు చేశావు. ఇప్పుడు ఈ పాపం గూడా ఎందుకు చేస్తావు?"

సమాజనాటం అంతా వింజమాకిడిసమాదిరి అయిపోయింది. అంధకుని ఆ దైర్ఘ్యాన్ని మెచ్చుకుంది. స్త్రీలలో విచిత్రాలోహాలం బయలుదేరింది. వారిలో ఒక్కొక్కరుకొక్కరుగా ఇట్లా అనుకున్నారు. అంధకుని వాక్యం బాగుంది. వజ్రసారసర్వాంగులు, శైలేంద్రసమృద్ధులు అయిన చాణూరముష్టికులు ఎక్కడ? అతి సుకుమారంగులు, కిశోరులు, నా ప్రయాణములు అయిన ఈ పసివాళ్ళెక్కడ? ఈ మల్ల సంగరం ధర్మవ్యతిక్రమంగా సాగుతున్నది. రాజు ఈ అసమయధాన్ని వారించాలి. అంధకుని మాట బాగుంది ఒక్క అంధకుడు తప్ప తిక్కిన సభాస్థులంతా అబ్రువమాణులు, విబ్రువమాణుల అయి తూట్టింభావం వహించి కూర్చున్నారు. వారిని ఏమనాలి? ఆ కృష్ణుని ముఖం చూడండమ్మా! శ్రమవార్యప్రమే, జలబిందువులతో నిండినపద్మకోశాన్ని పోలి అందగిస్తున్నది. ఆ రాముడి ముఖం చూడండమ్మా! హాససంరంభశోభనమై, ఆత్రులలోచనమై వుంది. ఈ ఇద్దరి క్షేతలను చూచి ఆనందాన్ని పొందిన వ్రజమేధస్యమైంది. ఈ సభ యేమి సభ! ధిక్! ధిక్! ఈ సభ యేమి సభ!"

కంఠుడు అన్ని మాటలు విన్నాడు. వీని మందహాసం చేస్తూ మౌనం వహించాడు. అప్పుడు అంధకుడు మళ్ళీ ఇట్లా అన్నాడు: "తతి! కంఠ! ప్రస్తుతం ఈ కృష్ణాంగమణుల పోరాటం, ఈ రామముష్టికుల పోరాటం అసమంగా వుంది. రామకృష్ణులు బాలకులు. ఆంధ్రుడైన చాణూరుడు మహాబలుడు. ముష్టికుడును వానియంత

వాడు. ఈ యుద్ధం ధర్మయుద్ధం కాదు. దీన్ని ఆపించు" కంఠుడు ఆ మాటలు చెప్పిన పట్టించుకోలేదు. చేసన్న చేత తూర్పుములు మొరయగా ఆజ్ఞాపించినాడు తిరిగి నియుద్ధం ప్రారంభం కాబోతున్నది. అప్పుడు శ్రీకృష్ణ దేవుడు ఆజ్ఞాంగంభీరమైన కంఠంతో ఆ తూర్పుములను ఆపివేసినాడు. సభను ఉద్దేశించి, సర్వసమాజవాటాన్ని ఉద్దేశించి ఇట్లా అన్నాడు మీరు మాపించిన ఈ ధర్మపక్షపాతం మాకు వచ్చింది. మీరు అన్నట్లు మేము బాలరము. ఈ ఆంధ్రుడు, ఈ ముష్టికుడు, మహాబలవంతులు. పర్యతోపమవపుష్కంతులు. మాతో వీర్యవంతులై నియుద్ధం ఆచరిస్తున్నారు మేము వదనడింలేదు ఈ యుద్ధంలో మేము ఏటి వ్యతిక్రమము చేయుము. ఈ యుద్ధధర్మాన్ని ఇతిరులు గూడా వ్యతిక్రమించగలరని మేము అనుకోవడం లేదు.

ఇక్కడ రంగధర్మాలు చెల్లడం లేదనడం చెల్లదు. కరీషసర్పం చెల్లుతున్నది. తోయ ధర్మం చెల్లుతున్నది. కషాయానులేపన ధర్మాలు చెల్లుతున్నాయి. మల్లయుద్ధంలో అన్యోన్యపసరణం, అనపసరణం, హాసపాదాదిచాలనం, మర్యాస్పర్శిత్యం, బలంచేత జయాఖ్యమైన సిద్ధిని పొందడం, సాధనవిశేషాలుగా యుద్ధవిదులయినవాగు చెప్పగా వింటున్నాము. ఈ సాధనములనే వారు సమయం, స్థిరత, శౌర్యం, వ్యాయామం, సత్కీర్తి, బం, సిద్ధి అని అంటున్నారు. వైరంతోగాని, అవైరంతోగాని, ఈ సాధనములతో నియుద్ధం చేయవచ్చు ఇందులో నిగ్రహం కార్యమై చెల్లుతున్నది ఇప్పుడు మీకు తెలియని ఒక రహస్యాన్ని చెప్పబోతున్నాను. ఆంధ్రుడైన చాణూరముల్లుడు చారుకం అనే చోట జన్మించాడు. అంగులేతనే వానికి చాణూరుడని పేరు వచ్చింది. వానితో నాకు వైరం లేదు. వానితో వైరంతో నిమిత్తంలేకుండానే పోరాటం. వుంది. కాని కంఠునకు నాయందు వైరం వుంది. అందువల వీనిమీద వైరంచేయక తప్పడంలేదు. వీడు వాని బంటు. తనకుబగులు వీనిని కంఠుడు నా మీదకు పంపినాడు. రామునిమీదకు ముష్టికుడి పంపినాడు. వీరిద్దరు దోషచారి తులు. నిపాతానంతరం ముల్లరను చంపరాదన్నది ఒక ధర్మం. ఈ ఇద్దరు ఆ ధర్మాన్ని ఎప్పుడూ పాటించలేదు. తమ చేత క్షిప్తపెక్కెండు ముల్లరను వీరు ధర్మ వ్యతిక్రమంగా వధించాడు. వీరిని ఇప్పుడు మేము వధిస్తాము."

అయినాకంటితో లాగబడ వాడికి మలే ఆమె వేపు తడకంగా చూస్తున్నాడు కొంతారావు. అబ్బ! ఇప్పుడెంతి అందంగా వుంది! ఈ అందాన్ని ఇంతదాకా తను గురించలేదు

ఎవరిఅనుభవంకోసమని, ఈ సౌందర్యమంతా? అంతరాలలోక దూసుకు పోగలమని ధిమగా చెప్పే ఆ చూపులా, వాటి వెనకదాచి వుంచిన మెత్తని మనస్సు—ఎవరికి అంకితం క్రొవాలని?

అతిడలాగే తనవేపు చూస్తోండటం గమనించి ఆమె సిగుపడి మొహం మరోవేపుకు తిప్పుకుంది అతిడు అనియంత్రితం గా లేచాడు. ఆమె మూహిని గంతు చేతుల్లోకి

మనుమలూ వ. న సులూ

(31-వ పేజీ తరువాయి)

తీసుకుని దిగ్గరికి లాక్కుంటూ పెదవుల మీద ముగ్గు పెట్టుకున్నాడు.

అనూరాధ కిదంతా అయోమయంగా వుంది. అతడు చేతులు బుజంమీద వేసుంటే చేతనా రహితంగా, గూత్రికంగా, పరాధీన అయినట్లుగా అలాగే వుండిపోయింది. వదిలించుకుందామనైనా లేలియలేదు. అంత ఒక

విచిత్రమభూతిగా ఆమెను కలవగపెట్టింది. కాంతా రావు దూరంగా జరిగాడు.

ఆవేశం వదిలి పోయింది తనేం చేశాను! ఒక్క క్షణం ఆలోచన తన నింత నిగ్రహం లేని వాణ్ణిగా చేసింజేమిటి? అనూరాధ విసుగుకుంటుంది! !

మళ్ళీ అత డామె మొహంవేపు చూడలేక పూర్తాడు. ఇహ అక్కడ నిలవలేదు. గబగబా మేడదిగి ఇవతిలికి వచ్చేవాడు

అనూరాధ లేగుకుని మాసింది కొంతారావు అక్కడ లేగు ఆమె బాధపడింది అతడిని వశ్యపద్ధిని ఎంగుకు పోపులేగు తన.

కొంతారావు కూర్చుండిన కూర్చు ఆమె కేసి పరిహాసంగా నవ్వింది. (బ్రూటాడింది)

చూపుకున్నాడు నిరీత లేదీకి ముంగుగానే 11 వేల టన్నుల నూనె దిగుమతి అయింది. మరీ శ్రీ కృష్ణమీనన్ దయవల ఆనూనెను సేనికళాఖ తాలుకు టాంకులలో నిల్వ చేయటం జరిగింది.

ఈ విషయాలన్నీ చెప్పటం నూనె కంపెనీలను సమర్పించడంతోసం కాదు. కాని వాస్తవానికి ఇవే రవాణాకంపెనీలకు అది నుంచి నూనె సరఫరా చేసున్నాయి. కొన్ని సందర్భాలలో ప్రపంచదేశాలన్ని నుంచి తెండ్రకోరటం ప్రభుత్వ విధానం. తక్కువ ధరకోరిన తెండ్రలను కొన్ని సందర్భాలలో ఎందుకు అంగీకరించలేదో వివరిస్తూ, కేంద్ర సరఫరాలమంత్రి అప్పడప్పగు పార్లమెంటులో ప్రకటనలు చేయాలి. ప్రాండ్రో వాక్యూమ్ కంపెనీ తెండ్రద్వారానే

న్యూఢిల్లీ లెఖ

(16-వ పేజీ శుభవాయి)

బొంబాయిలో కంట్రాక్టు సంపాదించింది. దేశంలోకల్లా ఒక్కబొంబాయి రవాణా సంస్థకే నూనె రవాణాకు కావలసిన లారీలు ఉన్నాయి. భారత నూనె కంపెనీ, మాట వరుసకు రాజస్థాన్ కు ఎలా నూనె పంపగలుగుతుందో తెలియదు. మార్కెటింగ్, పంపకంసదుపాయాలు లేక పోయినందువల్లనే మరో నాలుగు నెలలవరకు నూనె ఎగుమతి చేయవద్దని భారత ప్రభుత్వం

రష్యా ప్రభుత్వాన్ని కోరవలసి వచ్చింది. రష్యానుంచి వచ్చిన నూనె ధరలు పడగొట్టేందుకు, సాండ్స్ వాక్యూమ్, కాలెక్టు కంపెనీలు, తమకు పన్నుల విషయంలో ప్రభుత్వం కల్పించిన రక్షణ సదుపాయాన్ని వినియోగించుకుంటున్నవని ఒకవాదం వివహరించింది. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం నూనె మార్కెటింగ్ సంస్థ పంజాబ్ మార్కెట్లో కైనా అడుగు పెట్టకుండానే, బర్మాషెల్ కంపెనీని కంట్రాక్టు సంపాదించుకోనిచ్చింది. పన్నుల విషయంలో ప్రభుత్వం కల్పించిన రక్షణను ఈ కంపెనీ వదులుకున్నది. ఆ తరువాతి ప్రాండ్రో వాక్యూమ్ కంపెనీకూడ ఈ సదుపాయాన్ని వదులుకున్నది.

పై విషయాలనుబట్టి ప్రభుత్వం చేసే పనులు ఎంత అపవ్యయంగా ఉన్నవో స్పష్టమవుతోంది. రష్యానుంచి నూనె దిగుమతి చేసుకునే ముందే, ప్రభుత్వం నూనె కంపెనీలలో సంప్రదించి, ఆ నూనె మార్కెటింగ్ కు తగు ఏర్పాట్లు చేయవలసింది. అట్లా డెయ్యని పక్షంలో తమ ఆధ్వర్యం క్రిందే అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకోవలసింది.

* * *

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలంలో 1 కోటి 60 లక్షల టన్నుల సిమెంటు ఉత్పత్తి చేయాలని లక్ష్యం. 1958 సంవత్సరం సగపడి గడిచేసరికి, 1 కోటి 40 లక్షల టన్నుల సిమెంటు తయారుచేయగల ఫ్యాక్టరీలకు లైసెన్సులు ఇవ్వటం జరిగింది. ఆ ఏటి అంతానికి సాలుసరి 74 లక్షల టన్నుల సిమెంటు తయారు చేయగల ఫ్యాక్టరీలు ఏర్పాటయ్యాయి. కాని ఉత్పత్తికి తగినట్లుగా గిరాకీ లేకపోయింది. ఈ కారణం చేత, పరిశ్రమను విస్తృతంచేసే కార్యక్రమాన్ని నెమ్మదిగా అమలుచేయటం వాంఛనీయమని భావించారు. లైసెన్సింగ్ సంఘం 1959 మార్చి 17 వ తేదీన సమావేశమై, 18 మాసాలవరకు సిమెంటు పరిశ్రమ విస్తరణకు అనుమతించరాదని తీర్మానించింది. ఈ గడువు 1960 సెప్టెంబరు 17 వ తేదీతో తీరిపోయింది.

ప్రస్తుతం దేశంలో 85 లక్షల 72 వేల టన్నుల సిమెంటు ఉత్పత్తి చేయగల ఫ్యాక్టరీలు ఉన్నాయి. మరో 16 లక్షల 64 వేల టన్నుల సిమెంటు దిగుమతికి లైసెన్సులు ఇవ్వడమైనది.

రుతుక్రమం ఆలస్యమైతే?
విచారపడవద్దు ప్రభూతిగాంచిన
దేవి పిల్లవాడండి
దేవి పిల్ల ముఖ్యంగా
ఆలస్యమైన క్రమంగాకాక
పోయిన బాధతోగూడన
లేకపోయినబహుముఖ
దేవి పిల్ల బాగుగ
గుణించుచును

SEENU & CO., 28, THANDAVARAYA GRAMANI STREET, MADRAS 21
(ADVT. PERMITTED UNDER G.O. MS NO 1121 HEALTH)

ఆయుర్వేదోషధిములు.

శాస్త్రీయముగాను. నమ్మకముగాను తయారుచేయు సంస్థ

వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదనిలయం.
చింతలూరు.

ఆలమూరు పోస్టు ★ చూర్చుగోదావరిజిల్లా

శుద్ధి, శక్తి, మృదులతను బ్రాండులు. విద్యను కలవు.

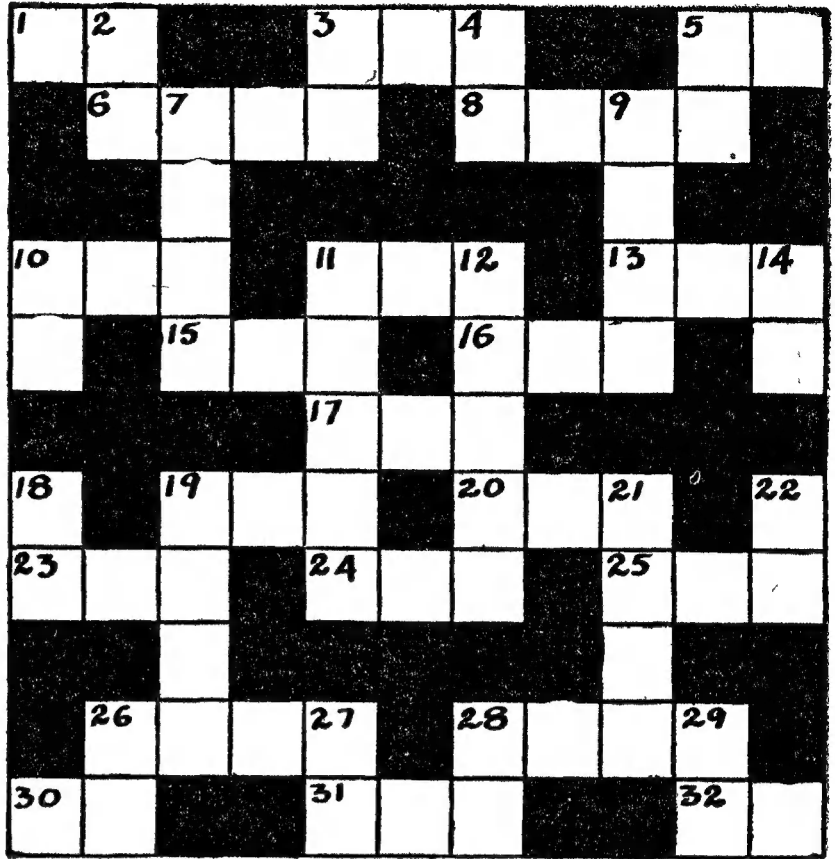
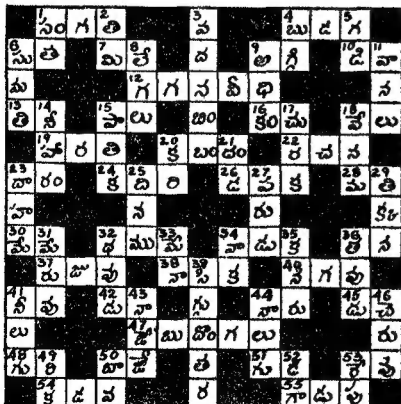
హైదరాబాదు బ్రాంచి: 7-2 148 హిస్సామ్ గంజి, పాత పోలీసుస్టేషన్ ఎదుట,
విజ్ఞాన:-2, రత్న బజారు, మద్రాసు-8

ఆధారాలు

అడ్డం

1. ఇది సరికాదు. మరోమాటవేసి చూడండి.
8. కాకరపాదు కదిలింది. అక్కడ జోడు జాడ తెలుస్తుందేమో చూడండి.
5. సందడి తగ్గింది మధ్యతడకేళాక.
6. 8 నిలువులలోనూ, ఖలుడికి నిలువం తానూ, చూడండి మెడలోనూ ఉండేది.
8. ఆడ నిశాచరుడు!
10. చెడ్డది కాదే.
11. "కలి"గానికలి ఏ కలి?
18. 14 నిలువులలో జరిగే అభాసు.
15. జవరా లికురులలో, మరులు కొలిచేవి.
16. "ఓరి దుష్టుడా! ఇందుకొ మము ఆదరించి తెచ్చావు" అన్నాడు హీరోయిను లిద్దరు. దుష్టుడిదుష్టుడి క ని పి స్తు నే ఉంది.
17. మనలో నే మన మనసుంది.
19. దీనికి ఎద్దుల్ని కడితే గిరగిరా తిరుగు తాయి.
20. లలలా అని ఎప్పుడూ పాడుతూ కులికే కలికి.
28. హవ్య! సడిచెయ్యొద్దంటే వినరేం!
24. డ్రేవిటో! తలక్రిందులయిన కథలండీ!
25. అంథా ప్రయత్నంలోనే ఉంది స్యండీ!
26. రెండుపార్లు చాలు.
28. రయంగాపోతున్న యమున, దానివేగం

29-వ గజ్జ నుడికట్టుకు ఆధారాలు

కలిసిపోయాయి.

80. ఊరుగాయి ఊరువోటు.
81. బరువులేదుకదా అనికొట్టిపారవేయకండి!
82. సావడిలో అంతతొందరెందుకు?

నిలువు

2. కేళాలంకరణలో వాసి గన్నది.
8. పాకముందూ వెనకూ పాకేదుంది.
4. కాంచి.
5. ముందరికివెత్తే దగ్గరగా ఒడ్డు కనిపిస్తుంది.
7. బూడిదయిపోయినా పతి తనకు మాత్రం సజీవుడుగా కనబడేటట్టు వరం పొందిన సరి.
9. ఎంతచూచినా పాడుగు వెడల్పులలో లేదా ఎంచదరముగానిది.
10. దీంతో చెప్పికి రోగం కుదురుతుంది.
11. చిలకొ గోరింకల్లా ఉండాలన్నవాళ్ళు.
12. ఇది కలికాలం. కాబట్టే ఇంత గంధ గోళంగా ఉంది.
14. సమావేశం.
18. ఇది నల్లదైతే బొత్తిగా కనబడదు.
19. సంగీతంలో నిధులు కొకపోయినా మహా చెడ్డపాట మాటొచ్చినపుడు తరుచుగా

'వీరిని' తల్చుకుంటునే ఉంటాం.

21. చూచేది.
22. ఇదిగో! మద్దు చెయ్యొద్దని చెప్పవే వాణీ!
26. కృష్ణుడి అల్లరి పనులగురించి యశోదకు గోపికలు చెప్పినపుడు అవి లీలలా కావు; ఇది.
27. గోడమీది గొలుసులబొమ్మ పైకి పాకు తోంది బాగ్రత్త.
28. మారు ఊ అంటే ఊరకనే దొడకు తుంది అనకపోతే పై కొసతెగిన పరక మిగులుతుంది.
29. కొత్తమాట.

ఆధారాల పోటీ

గజ్జ నుడికట్టు — 30 లో 17 అడ్డం మాటకు, 11 నిలువు మాటకు మేము యిచ్చిన ఆధారాలకన్న ఉత్తమయిసవి పంపేవారికి రు. రెలు బహుమతి ఇస్తాము. ఆధారాలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ డిసెంబరు 10, 1960.

—సంపాదకుడు.

గెలుపెవరిది?

బహుమతి పొందిన కార్టూన్

బిల్లు రూపాయిపాపలాకు రావడం చూచి “ఇదేమిటి, నా బిల్లు పన్నెండణలకు మించి వుండదే” అన్నాడు సప్లయర్ తో అతను. సప్లయర్ “నవ్వి నిజమే సార్, కానీ మీరు లెక్క లేకుండా ఎంతవేస్తే అంతా చెల్లించిపోతారని మా కాషియర్ అన్నారు. అలా కాదన్నాను నేను. సరే ఈవేళ తేల్చుకుందామని అయిదు రూపాయలు పంపిం పేనుకొన్నాం సార్” అన్నాడు.

“అలాగా”! అని నవ్వి ఆ బిల్లు పెనక ఏదో వ్రాసి. “ఇది తీసుకుపోయి మీ కాషియర్ కు యిచ్చిరా” అన్నాడు. అలాగే నని కాషియర్ దగ్గరకుపోయాడు సప్లయర్. ఆ కాషియర్ సప్లయర్ తో చెప్పి అలాటిమోసాలు చేయిస్తాడు. సప్లయర్ తెచ్చిన చీటీ విప్పిచూస్తే- అందులో “ఇది మీరుచదివేసరికి నేనీ ప్రాంతాల్లో వుండను, పదిరూపాయలు పంపిం. సరేనా, అని వ్రాసిఉంది. అదిచూసి సప్లయర్, కాషియర్ కళ్లు తేలవేశారు!

ఎస్. వి. ఎస్. ఎస్. ఎస్. మూర్తి
(విశాఖపట్టణం)

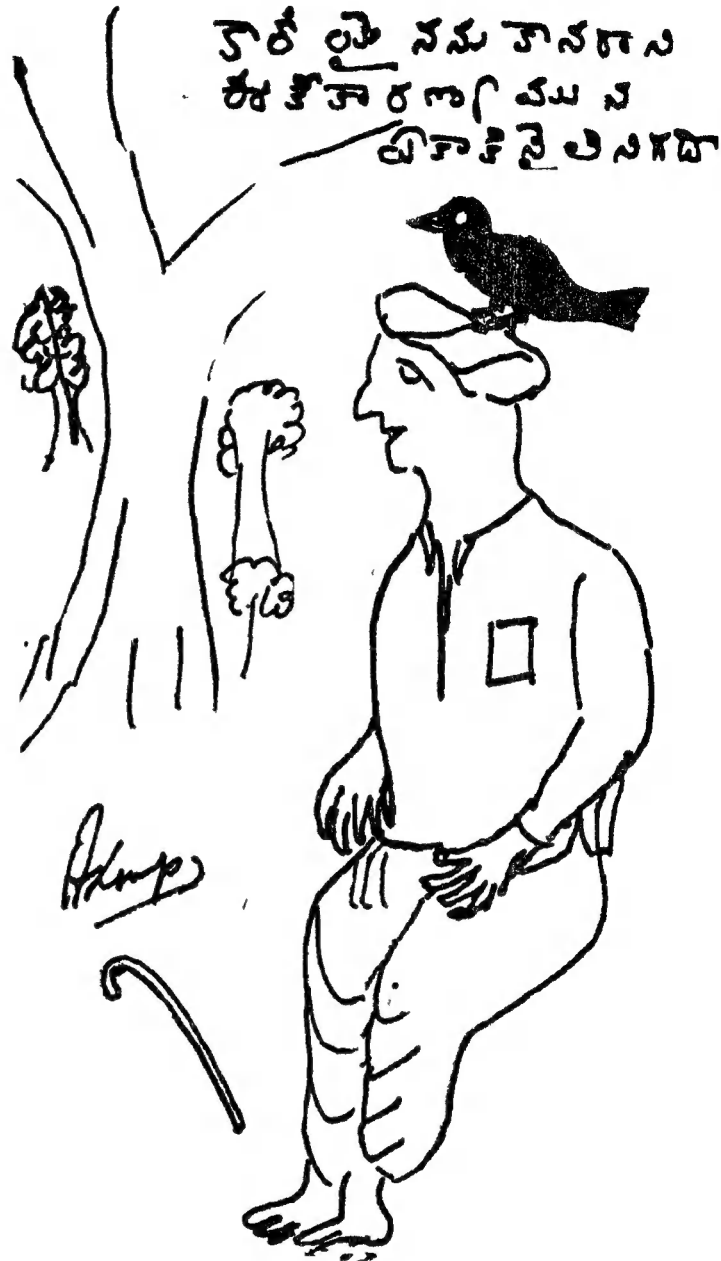
లోభిచూపిన కృతజ్ఞత

నదీన్నానంచేస్తూ, ఒకలోభి ప్రవాహవేగానికి ఆ రేక కొట్టుకుపోతున్నాడు! గట్టున నిల్చుని చల్లగాలిపీలుస్తున్న ఓ యువకుడు, గభాలునదూకి, ఈడు కొంటూవెళ్ళి అతన్ని ఒడ్డు తీసుకొచ్చాడు? తుండుగుడ్డతో ఒళ్ళు

పొత్తి కట్టె

తుడుచుకొని తన చొక్కా తీసి కొని, బేబులో చేయిపెడుతూ

ఆ వ్యక్తి యిలా అన్నాడు “చాలా ధైర్యంగా నన్ను రక్షించావు! నీకేదైనా బహుమానం యివ్వాలనుకొంటున్నాను! నీదగ్గ అలరరూపాయకుచిల్లడేమిట?” ఎస్.పి.సంతానగోపాలకృష్ణ(నంద్యాల)

(REGD)
COSMETICS
SOAPS
PERFUMERY
ESSENTIAL OILS

